

Handelingen 11-12-13-14-15

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1982-1983

Vergaderingen van maart 1983

BENOEMING INTERPARLEMENTAIRE COMMISSIE NEDERLANDSE TAALUNIE
MOGELIJKE OVERNAME NV DEMOOR TE DROGENBOS
MELDINGSPLICHT INDUSTRIELE AFVALSTOFFEN
VERNIEUWING EXPLOITATIEVERGUNNINGEN BEDRIJVEN
SANERINGSLENING DEFICITAIRE GEMEENTEN
RUILVERKAVELING POLDERGEBIED SINT-GILLIS-MEERDONK-BEVEREN
CHEMISCHE VERONTREINIGING ALBERTKANAAL SCHOTEN
PIJPLEIDING KAMTHOUTSE HEIDE
PHILLIPS PETROLEUM TESSENDERLO
BODEMVERVUILING IN LIMBURG
GEVOLGEN ZURE REGENS
LAMLEGGING MEDIABIB
ASFALTERINGSWERKEN SCHELDEPOLDER ZELE-DIJK
PROBLEMATIEK BIBLIOTHEEKSECTOR
MIDDELENBEGROTING 1983
UITGAVENBEGROTING 1983
BEHEER AFVALSTOFFEN
VEILIGHEID VLAMINGEN BUITENSLANDS
GEVOLGEN REGERINGSBESLISSING OP VLAAMS BELEID
VERTRAAGDE TOEKENNING VERWERVINGSPREMIE

Inhoud

Nr. 11

21 maart 1983

Berichten van verhindering, blz. 383

Begroting

Indiening en verwijzing, blz. 383

Begrotingsstuk

Indiening en verwijzing, blz. 383

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 383

Voorstellen van decreet

Indiening, blz. 383

Verwijzing, blz. 384

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 384

Voorstellen tot wijziging van het reglement

Indiening en verwijzing, blz. 384

Verslagen

Indiening en verwijzing, blz. 384

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 385

Jaarverslagen

Indiening, blz. 385

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65), blz. 385

Onderzoek naar de taalgroep, blz. 385

Benoeming van de interparlementaire commissie van de Nederlandse taalunie, blz. 385

Dringende vraag (R.v.O. art. 66)

Dringende vraag van de heer D. Vervaeke tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de stand van zaken omtrent een mogelijke overname van de NV Demoor te Drogenbos, blz. 386

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs over de meldingsplicht inzake industriële afvalstoffen blz. 386

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs voor de vernieuwing van vervallen exploitatievergunningen voor bedrijven, blz. 387

Vraag van de heer A. Bourgeois tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, over de saneringsvoorwaarden voor deficitaire gemeenten en de praktische uitvoeringsmodaliteiten ter rake, blz. 388

Vraag van de heer L. Dierickx tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de ruilverkaveling in het poldergebied Sint-Gillis-Meerdonk-Beveren en de gevolgen daarvan voor be-

schermde natuurgebieden in die streek, blz. 388

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de aanwezigheid van doorgeroeste vaten en tanks met chemicaliën langs het Albertkanaal te Schoten, blz. 389

Vraag van de heer L. Dierickx tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de stand van zaken betreffende de aanleg van een pijpleiding door het natuurreservaat Kalmthoutse heide, blz. 390

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het gevolg dat zal worden gegeven aan het standpunt van de Raad van State inzake het bedrijf Phillips Petroleum te Tessenderlo, blz. 391

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de bodemvervuiling in Limburg en de in dat verband laatst genomen maatregelen, blz. 391

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over oorzaken en gevolgen van zure regens en de ter zake vereiste maatregelen, blz. 392

Vraag van de heer W. Seeuws tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur over het lamleggen van het overheidsinitiatief Mediabib, blz. 393

Vraag van de heer N. De Batselier tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over asfalteringswerken in de Scheldepolder te Zele-Dijk en een mogelijke bescherming van dat natuurgebied, blz. 394

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de besparingen en het personeelsbeleid in de bibliotheeksector, blz. 394

Regeling van de werkzaamheden, blz. 395

Samenstelling van commissies

Wijziging onder de vaste leden, blz. 396

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983 - 6 (1982-1983)-Nrs. 1 en 2 - 7 (1982-1983)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983 - 8 (1982-1983)-Nr. 1 (Bijlagen I tot VII) tot 5 - 7 (1982-1983)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Interpellatie van de heer W. Peeters tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de gevolgen van de voorgenomen besparingen voor de revalidatiecentra

Interpellatie van de heer W. Peeters tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de gedwongen ruilverkaveling te Sint-Gillis-Waas

Algemene bespreking, blz. 396

Sprekers : de heren H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting ; F. Vermeiren, verslaggever ; C. De Clercq, verslaggever ; G. Verhaegen, L. De Grève, J. Van Elewyck, P. Van Grembergen, W. Seeuws, R. Maes, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983 - 6 (1982-1983)-Nrs. 1 en 2 - 7 (1982-1983)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 429

Regeling van de werkzaamheden, blz. 430

Bijlage

Begrotingstabel, blz. 431

Nr. 12

22 maart 1983
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 435

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 435

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983 - 8 (1982-1983)-Nrs. 1 (+ Bijlagen 1 tot VII) tot 5 - 7 (1982-1983)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Interpellatie van de heer W. Peeters tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de gevolgen van de voorgenomen besparingen voor de revalidatiecentra

Interpellatie van de heer W. Peeters tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de gedwongen ruilverkaveling te Sint-Gillis-Waas

Algemene bespreking (Voortzetting) Economie en werkgelegenheid, blz. 435

Sprekers : de heren E. Bockstal, verslaggever ; J. Dupré, A. Denys, N. De Batselier, O. Van Ooteghem, M. Olivier, L. Vanvelthoven, W. Desaeyere, L. Dhoore

Regeling van de werkzaamheden, blz. 457

Nr. 13 **22 maart 1983**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 459

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983
- 8 (1982-1983)-Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot VII) tot 5
- 7 (1982-1983)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Interpellatie van de heer W. Peeters tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de gevolgen van de voorgenomen besparingen voor de revalidatiecentra

Interpellatie van de heer W. Peeters tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de gedwongen ruilverkaveling te Sint-Gillis-Waas

Algemene bespreking (Voortzetting) Economie en werkgelegenheid, blz. 459

Sprekers : de heren L. Van den Bosch, E. Desutter, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid ; A. Denys, L. Dhoore

Regeling van de werkzaamheden, blz. 467

Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen
- 174 (1982-1983)-Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 467

Sprekers : de heren C. Marchand, verslaggever ; J. Ansoms, J. Sleenckx, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs ; H. Suykerbuyk, D. Vervaeke

Artikelsgewijze bespreking, blz. 472

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983
- 8 (1982-1983)-Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot VII) tot 5
- 7 (1982-1983)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Interpellatie van de heer W. Peeters tot

mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de gevolgen van de voorgenomen besparingen van de revalidatiecentra

Interpellatie van de heer W. Peeters tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de gedwongen ruilverkaveling te Sint-Gillis-Waas

Algemene bespreking (Voortzetting), Leefmilieu en waterbeleid, blz. 472

Sprekers : de heren M. Capoen, verslaggever ; C. Marchand, G. Anthuenis, L. Vanvelthoven, J. Caudron, E. Desutter, J. Somers, P. Matthys, R. Maes, J. Sleenckx, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs ; P. Peeters, W. Peeters

Voorstel van resolutie van de heer M. Capoen c.s. betreffende de veiligheid van Vlamingen in het buitenland, in casu Serge Berten in Guatemala
- 99 (1982-1983)-Nrs. 1 tot 4

Bespreking, blz. 501

Sprekers : de heren H. Van Wambeke, verslaggever ; M. Capoen, H. Suykerbuyk

Regeling van de werkzaamheden, blz. 502

Nr. 14 **23 maart 1983**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 503

Ontwerp van decreet houdende begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983
- 8 (1982-1983)-Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot VII) tot 5
- 7 (1982-1983)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Interpellatie van de heer W. Peeters tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de gevolgen van de voorgenomen besparingen voor revalidatiecentra

Interpellatie van de heer W. Peeters tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de gedwongen ruilverkaveling te Sint-Gillis-Waas

Algemene bespreking (Voortzetting), Culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming, blz. 503

Sprekers : de heer A. Bourgeois, verslaggever ; mevrouw R. De Backer-Van Ocken, de heren W. Seeuws, E. Beysen, J. Van Elewycq, A. De Beul,

A. Diegenant, mevrouw L. Detiège, de heer R. Declercq

Regeling van de werkzaamheden, blz. 522

Nr. 15 **23 maart 1983**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 523

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983
- 8 (1982-1983)-Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot VII) tot 5
- 7 (1982-1983)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Interpellatie van de heer W. Peeters tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de gevolgen van de voorgenomen besparingen voor de revalidatiecentra

Interpellatie van de heer W. Peeters tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de gedwongen ruilverkaveling te Sint-Gillis-Waas

Algemene bespreking (Voortzetting) Culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming, blz. 523

Sprekers : de heren E. Desutter, J. Van Elewycq, H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 531

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983
- 6 (1982-1983)-Nrs. 1 en 2
- 7 (1982-1983)-Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 531

Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen
- 174 (1982-1983)-Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 532

Voorstel van resolutie van de heer M. Capoen c.s. betreffende de veiligheid van Vlamingen in het buitenland, in casu Serge Berten in Guatemala
- 99 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 4
Hoofdelijke stemming, blz. 533

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de gevolgen van de beslissing van 30 januari jongstleden van de centrale regering op het beleid van de Vlaamse Executieve
Hoofdelijke stemming, blz. 534

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983

– 8 (1982-1983)-Nrs. 1 (+ Bijlagen 1 tot VII) tot 5

– 7 (1982-1983)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Interpellatie (R.v.O. art. 67, 9)

Interpellatie van de heer W. Peeters tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de gevolgen van de voorgenomen besparingen voor revalidatiecentra

Interpellatie van de heer W. Peeters tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de gedwongen ruilverkaveling te Sint-Gillis-Waas

Algemene bespreking (Voortzetting) Culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming, blz. 535

Sprekers : de heren I. Van Belle, P. Peeters, E. Baldewijns, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur ; J. Van Elewyck, A. De Beul, H. Weckx, mevrouw R. De Backer-Van Ocken, de heren J. Sleenckx, E. Balde-

Regeling van de werkzaamheden, blz. 547

Vraag van de heer I. Van Belle tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de trage afhandeling van de dossiers inzake toekenning van de verwervingspremie, blz. 547

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983

– 8 (1982-1983)-Nrs. 1 (+ Bijlagen 1 tot VII) tot 5

– 7 (1982-1983)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Interpellatie van de heer W. Peeters tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de gevolgen van de voorgenomen besparingen voor de revalidatiecentra

Interpellatie van de heer W. Peeters tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de gedwongen ruilverkaveling te Sint-Gillis-Waas

Algemene bespreking (Voortzetting) Huisvesting, blz. 549

Sprekers : de heren W. Taelman, ver-

slaggever ; T. Kelchtermans, E. Flament, L. Vanvelthoven, J. De Seranno, O. Meyntjens, J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting ; mevrouw R. De Backer-Van Ocken

Regeling van de werkzaamheden, blz. 565

Bijlagen

Lijst van de inkomsten der theaters die de drempel van 5 of 10 procent eigen inkomsten niet halen, blz. 569

Antwoorden van de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, op specifieke tijdens het begrotingsdebat gestelde vragen, blz. 571

VOORZITTER : de heer J. Pede

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

J. Belmans, A. Coppieters, M. Van Puymbroeck ; gezondheidsredenen.

A. Kempinaire, G. Sprockeels, M. Van Daele, M. Vandenhove ; ambtsverplichtingen.

G. Beerden, Jos Daems, W. Kuijpers ; familieverbindingen.

ONTWERP VAN DECREET houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983

— 8 (1982-1983) — Nrs. 1 (+ Bijlagen 1 tot VII) tot 5

— 7 (1982-1983) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67,9)

Interpellatie van de heer W. Peeters tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over

de gevolgen van de voorgenomen besparingen voor de revalidatiecentra

Interpellatie van de heer W. Peeters tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de gedwongen ruilverkaveling te Sint-Gillis-Waas

Algemene bespreking (Voortzetting)

De Voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking over het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983 met de daaraan toegevoegde interpellaties van de heer Walter Peeters tot Minister Steyaert en tot Minister Akkermans.

CULTURELE AANGELEGENHEDEN EN PEDAGOGISCHE EN DIDACTISCHE VORMING (Voortzetting)

De Voorzitter : Wij behandelen verder een van de materies waarvoor Minister Poma bevoegd is, met name culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming.

De heer Desutter heeft het woord.

De heer E. Desutter (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik wil u even onderhouden over een bijzonder aspect van de begroting, namelijk het toerisme. Het toerisme is een sector die een belangrijke tewerkstelling kent, die van groot belang is voor onze handelsbalans, een sector die nog kan groeien, een sector met toekomst.

Deze toeristische sector wordt ondergewaardeerd. U bewijst dit, mijnheer de Minister, reeds in uw titel. Gemeenschapsminister Galle heeft zijn naam Gemeenschapsminister voor ondergeschikte besturen gewijzigd in Gemeenschapsminister voor binnenlandse aangelegenheden. Mijnheer de Minister, mag ik u vragen — u die beslist het goede voorbeeld zou moeten geven — uw titel aan te vullen met het woord toerisme, zoals dit trouwens in het verleden het geval was.

Dit zou een kleine morele erkenning zijn voor een dynamische en economisch belangrijke sector uit het Vlaamse land. Hoeft hier nog te worden herhaald hoe belangrijk het toerisme is ?

Aan deviezenontvangsten noteerden wij in 1980 53 miljard, de totale toeristische bestedingen in eigen land bedroegen 35 miljard en de toeristische uitgaven van vreemdelingen 48 miljard. Het toerisme kende een directe tewerkstelling van ongeveer 85.000 werknemers en ongeveer 50.000 zelfstandigen, een totaal dus van 135.000. De toeristische sector noteerde 27 miljoen overnachtingen waarvan 7 miljoen buitenlanders, waarbij de Nederlanders de eerste plaats innamen. 54 Procent van deze overnachtingen worden genoteerd aan onze kust en 72 procent in Vlaanderen. En zoals gezegd, mijnheer de Minister, het kan nog groeien.

In de bijzondere wet van 8 augustus 1980 wordt enerzijds „de vrijetijdsbesteding en het toerisme” als een culturele aangelegenheid beschouwd in de zin van artikel 59 van de Grondwet en

Desutter

wordt anderzijds „hulp aan de toeristische nijverheid” onder de rubriek economisch beleid opgesomd dat als een plaatsgebonden materie aan de bevoegdheid van de Gewesten is toevertrouwd.

Uw bevoegdheid voor het opstellen en uitvoeren van plannen inzake toeristische promotie en infrastructuur kan niet betwist worden, mijnheer de Minister.

Het Ministerie van verkeerswezen is nog alleen bevoegd voor het administratief beheer van het personeel dat spoedig naar de Gemeenschappen moet overgeheveld worden.

Anderen hebben dit reeds gezegd, maar ik meen het nogmaals te moeten onderstrepen want de nationale regering heeft geen enkele bevoegdheid meer om zich met het toerisme te bemoeien. Naar mijn mening is het koninklijk besluit van 29 juli 1982 tot vaststelling van de personeelsformatie van het Ministerie van verkeerswezen wat het deel „Commissariaat-Generaal voor Toerisme” betreft, volledig onwettelijk.

Minister Maystadt, Minister van de begroting en het plan, schreef mij op 13 december 1982 dat voor het Commissariaat-Generaal voor Toerisme nog enkele moeilijkheden worden onderzocht door een Commissie waarin de Gemeenschappen en Gewesten vertegenwoordigd zijn. Wanneer zal deze Commissie een eindrapport indienen? De nationale wetgever is alleen nog bevoegd op het grondgebied Brussel-Hoofdstad ten aanzien van personen en van de bi-communautaire instellingen, maar niet voor andere materies. Het advies van de Raad van State inzake het statuut van de reisbureaus is geen reden om een nationale kern of dienst voor toerisme te behouden.

Indien deze materie nationaal zou zijn, wat ik ten zeerste betwijfel, dan zou dit best overgeheveld worden naar Economische Zaken, maar is het zeker niet nodig nog een nationaal orgaan te behouden dat aan de burgers meer dan 30 miljoen per jaar zou kosten voor een zeer beperkte materie.

Dit was hetgeen ik wenste te onderstrepen inzake de verhouding tussen de nationale Regering en de Executieve. Waar staat dan het toerisme in het Vlaamse land?

Bij het beraad van Corsendonck in juli 1982 werd beslist een stuurgroep aan te stellen, belast met het onderzoek van de problematiek van een geïntegreerd Vlaams buitenlands beleid.

Graag vernam ik van de Minister in hoeverre deze stuurgroep met zijn werkzaamheden is gevorderd en wanneer een eindrapport mag worden verwacht.

Niettegenstaande ik meen dat toerisme beter gekoppeld wordt aan de sport en openlucht recreatie dan aan cultuur, wens ik toch een persoonlijke beschouwing te maken – ook andere collega's zoals de heer Diegenant waren dezelfde mening toegedaan – en wil ik bijzonder aandringen opdat het toerisme, gezien zijn belangrijkheid op socio-cultureel en economisch vlak, een bijzondere plaats zou krijgen.

Sommigen wensen het toeristisch buitenlands promotioneel beleid te voegen bij het Vlaams Commissariaat voor Internationale Culturele Betrekkingen. Het sociaal toerisme zou naar de algemene administratie gaan. U weet mijnheer de Minister dat elke splitsing tevens een verzwakking betekent.

Het Vlaamse Commissariaat-Generaal voor Toerisme moet kunnen instaan voor het toerisme in zijn meest verscheiden inzichten. Het moet trouwens ook de mogelijkheid hebben om een aantal handelsactiviteiten te ondernemen. In die zin onderscheidt het zich fundamenteel van cultuur.

Zeer dikwijls begaat men ook de vergissing om toerisme te verwarren met vrijetijdsbesteding. Toerisme ligt veel meer op het economische vlak, het veronderstelt overnachtingen en verblijfsaccommodaties.

Wij stellen tot onze spijt vast dat bepaalde budgetten voor toerisme gespendeerd worden aan infrastructuur voor vrijetijdsbesteding, die meer thuis horen onder de rubriek sport en openlucht recreatie.

Ik heb soms de indruk dat er een ongezone wedijver bestaat tussen de diensten van het toerisme en BLOSO, om zoveel mogelijk infrastuctuur te creëren, ten koste van de Gemeenschap. Het ware wenselijk een duidelijke afbakening te bepalen tussen wat precies van deze diensten verwacht wordt. BLOSO moet niet aan toerisme gaan doen en het Commissariaat-Generaal voor Toerisme moet zich niet bezighouden met vrijetijdsbestedingen.

Een grotere commerciële aanpak van het toerisme is in alle geval gewenst. Een inspanning dient gedaan op het vlak der produktopbouw zodat ook aan efficiënte promotie kan gedaan worden. Het is nodig meer verkoopklare produkten te maken om zeer uiteenlopende doelgroepen aan te spreken om ze in het ganse Vlaamse land te promoveren. Ik denk hierbij aan een pakket voor geleide bezoeken aan kunststeden, niet alleen de drie zustersteden Antwerpen, Gent en Brugge, maar ook aan Lier, Oudenaarde en andere steden uit het Vlaamse land. Tevens denk ik aan actieve vakantie, gesteund op de sport. Daarbij dient een bijzondere aandacht te gaan naar de watergebonden sporten. De gastronomie dient meer aandacht te krijgen. Tegenover de vraag van buitenlandse reisorganisaties, bestaat vaak geen aanbod.

Het Commissariaat-Generaal kan zeker zoeken naar eigen inkomsten. De privé-sector zal hiertoe alleszins bereid zijn, zoals dat in Nederland het geval is.

Er kan ook nauw samengewerkt worden met het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Buitenlandse Culturele Betrekkingen maar ook met de Regie voor Transport, de Regie der Luchtwezen en Sabena, de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen enzovoort. Concrete overeenkomsten kunnen ter zake gesloten worden. Het is aangewezen de promotionele acties van deze verscheiden instellingen te bundelen om ons land gezamenlijk en efficiënt te verkopen in het buitenland.

Het is een feit dat het gekibbel tussen de nationale Minister en de Executieve enerzijds en het gekibbel of toeris-

Desutter

me bij internationale of buitenlandse culturele betrekkingen moet worden gebracht of niet, zeer frustrerend en ontmoedigend werkt, niet alleen bij uw medewerkers-ambtenaren, maar vooral, en niet in het minst, in het buitenland waar, voor de promotie van ons land, alleen contractuelen zijn aangeworven. Het wordt voor deze mensen met de dag moeilijker ons land te verkopen wanneer zij de indruk hebben dat wij ons bezighouden met eerder folkloristische toestanden dan met de echte promotie van een belangrijke economische sector.

Deze toestand werkt ook ontmoedigend op de andere toeristische diensten in ons eigen land.

Terwijl men hier te Brussel discussieert, zijn de provinciale en stedelijke diensten voor Toerisme „pareltjes van goede wil en werkkraft”, zoals zij in de pers genoemd worden. Het gekibbel op hoger vlak en het gebrek aan coördinatie met Franstalige instellingen verplichten deze diensten voor Toerisme hun stad of streek zo goed mogelijk zelf te promoten in binnen- en buitenland, wat, mijns inziens, enigszins een verkwisting kan betekenen.

Elke provincie krijgt daarvoor een aalmoes van 1,1/5 miljoen frank waarbij geen onderscheid gemaakt wordt naargelang het toeristisch belang van de provincie of het aantal overnachtingen. Dit is onlogisch en zelfs onrechtvaardig.

Ik ga er volledig mee akkoord om het aantal buitenlandse burelen te beperken, maar de werkingskosten zouden moeten aangepast worden aan de waarde van de munt in het betrokken land.

De aandacht gaat hierbij vooral naar de burelen in de ons omringende landen en de Verenigde Staten. Mag ik uw bijzondere aandacht vragen voor Japan, het land van de rijzende zon, waar er voor ons een geweldige potentiële markt ligt. Tokio zou minstens even goed moeten verzorgd worden als New York. De stad Brugge heeft speciale acties gedaan op de Japanse markt met een folder in de Japanse

taal, met uitzonderlijke goede resultaten. Wij hebben in feite meer te bieden aan de Japanners dan aan de Amerikanen. Wij hebben een eigen cultuur, heel verschillend van de hunne. Wij hebben ook kunststeden die voor hen echt uniek zijn. Thans zijn er duizenden Japanners die Amsterdam en Parijs bezoeken en soms wel eens, bij de doortocht van de ene naar de andere hoofdstad, in ons land een dagje verblijven. Maar wij kunnen zeker en vast veel meer.

Mijnheer de Minister, ik zou willen benadrukken welk belachelijk klein belang gehecht wordt aan ons toerisme. Het is namelijk zó dat er ongeveer evenveel voorzien is voor toerisme als voor letteren, of voor muziek, en minder dan voor sport en veel minder dan voor het bibliotheekwerk. Het is een dringende noodzaak dat bepaalde accenten in uw begroting verlegd worden. Er worden minder middelen voorzien voor ons Vlaams toerisme met zijn unieke kunst- en kunststeden, dan voor het Franstalige toerisme, dat amper ietwat meer te verkopen heeft dan de Ardennen.

Ik heb reeds gezegd dat 72 procent der overnachtingen in ons land in Vlaanderen worden genoteerd, 20 procent in Wallonië en 8 procent in Brussel. Vlaanderen zou dus, op basis van die verhouding, ook driemaal meer middelen moeten hebben dan Wallonië. Dit is echter niet het geval, het is zelfs minder.

Ik zou nog uw aandacht voor enkele bijzondere punten willen vragen en benadrukken dat het zeker wenselijk is het Vlaams karakter van heel wat toeristische activiteiten te onderlijnen en te ondersteunen. Ik denk hierbij aan onze Vlaamse kuuroorden welke geen enkele steun genieten in tegenstelling met Spa en Chaudfontaine die elk jaar 3,5 miljoen ontvangen om Vlaamse kuristen aan te lokken. Het congresstoerisme in onze ter zake goed uitgeruste Vlaamse congressentra verdient meer aandacht en aanmoediging. Ook zou er moeten gestreefd worden naar een Vlaamse hotelketen, wat onder andere op het vlak der reservaties in binnen- en buitenland positieve resultaten zou kunnen opleveren. Ter zake heb ik aan de

GIMV voorstellen gedaan, maar deze blijkt in de toeristische sector minder geïnteresseerd te zijn; wij zijn dat trouwens in ons land al enigszins gewoon. Er moet dringend werk worden gemaakt van de hotelclassificatie.

Het toeristisch onderzoek wordt stiefmoederlijk behandeld en van een goed en degelijk toeristisch onderwijs is er in ons land ook geen sprake. In ons land hebben wij wel goede hotelscholen die goede koks op de markt brengen, maar geen hotelmanagers.

Mag ik er in het bijzonder op aandringen dat in het jaar 1983 werk zou worden gemaakt van de nuttige en noodzakelijke vakantiespreiding. In ons land kunnen miljarden bespaard worden als de vakantie in Vlaanderen bijvoorbeeld zou beginnen op 15 juni en eindigen op 15 augustus, of beginnen op 15 juli en eindigen op 15 september. Ik meen dat Minister Coens bereid is tot dergelijk experiment. Krokus- en kerstvakantie is geen vakantiespreiding, maar een concentratie van vakantie dagen. Spreiding bereikt men wanneer niet iedereen in hetzelfde land op hetzelfde ogenblik vakantie neemt. Trouwens, terloops gezegd, mijnheer de Minister, ten bewijze van het feit dat zeker meer moet worden gedaan voor toeristische promotie, vooral buiten de eigenlijke seizoenmaanden, wil ik u wel vermelden – en daarover heeft u ook gegevens – dat de krokusvakantie helemaal geen succes was. Ik ken een badplaats, waar ik nogal goed geplaatst ben om het te weten, die aan boekingen dit jaar 17 procent minder genoteerd heeft dan vorig jaar tijdens de krokusvakantie. In deze badplaats was nochtans dit jaar meer animatie dan vorig jaar.

Het probleem van de brandbeveiliging hoeft ik niet meer opnieuw aan te halen. Wij hebben dat reeds, tot vervelens toe, gedaan. Ik wens enkel te verwijzen naar een nota van de GOM-West-Vlaanderen die een politiereglement als model heeft gesteld en dat nuttig zou kunnen worden overgenomen.

Mijnheer de Minister, in de Commissie hebben wij uw decreet op de reisbureaus reeds behandeld. Wij zijn er u dankbaar voor. Maar graag had ik

Desutter

vernomen hoever het staat met het decreet op het Vlaams Commissariaat voor het Toerisme, op de logiesverstrekkende bedrijven, op de adviesraad voor toerisme en dergelijke. Werden deze decreten reeds aan de Raad van State voorgelegd ?

Ten slotte, mijnheer de Minister, veroorloof ik mij u te vragen wat de huidige toestand is van Airtour. Dit bedrijf heeft reeds heel wat, rechtstreeks en onrechtstreeks, overheidssteun ontvangen. Ik heb evenwel onrustwekkende berichten gehoord. Het ware goed dit van dichtbij te onderzoeken.

Wat het sociaal toerisme betreft, ben ik van oordeel dat er in ons land veel te weinig aan echt sociaal toerisme wordt gedaan. Wij bouwen, de Staat bouwt, wij laten bouwen, wij geven geld voor animatie en propaganda, maar constateren dat de klant in deze centra niet steeds deze is die men wil bereiken. Ik heb gevraagd in de commissie eens na te gaan wat in de centra voor sociaal toerisme werd gevraagd voor een avondmaal tijdens de eindejaarsfeesten. Ik heb menu's gezien van 900, 1.200 en 1.500 frank in de door u gesubsidieerde sociale centra. Ik vraag mij af of dit nog sociaal is. Eén van de voorwaarden gestipuleerd in het koninklijk besluit van 24 december 1980 bepaalt dat de gevraagde prijzen niet hoger mogen zijn dan 3/4 van gelijkwaardige prestaties in een erkend hotel van de streek. Dit was tijdens het kerst- en nieuwjaarsréveillon zeker niet het geval. In vele gevallen worden de sociale centra misbruikt door plaatselijke personaliteiten die er op kosten van de Gemeenschap een sinterklaaspolitiek voeren en oneerlijke concurrentie aandoen aan de privé-sector.

Sociaal toerisme hoeft geen derde-rangstoerisme te zijn. Er zou steun moeten worden gegeven aan personen en niet aan stenen of een gebouw. Het is niet normaal dat ik als parlementslid kan verblijven in een dergelijk centrum aan dezelfde voorwaarden als een werkloze of een gezin met zeven kinderen.

Een uitstekend middel om echt aan sociale promotie te doen en steun aan

de persoon is de vakantiecheque. Opdat toerisme echt een kans voor iedereen zou zijn, moet een handicap worden weggewerkt om toerist te kunnen zijn, namelijk het inkomen, de gezinssamenstelling of een eventuele fysieke of andere handicap. Deze kunnen allemaal worden opgevangen via stimulansen te verwerken in een systeem van vakantiecheques.

In de Commissie heeft u tot mijn groot genoegen gezegd dat de vakantiecheque een goed idee is waarvan de uitwerking echter niet zo eenvoudig is aangezien het niet kan opgelegd worden aan de werkgever of aan de werknemer. Mijnheer de Minister, in het buitenland heeft de ondervinding bewezen dat zelfs op vrijwillige basis de vakantiecheque een groot succes is. Voor ons land zou op vrijwillige basis de vakantiecheque volgende voordelen inhouden en dit reeds vanaf het eerste jaar : het eerste jaar 2,5 miljard meer-inkomsten in de toeristische sector in eigen land, wat neerkomt op een meer-tewerkstelling van 2.000 personen. Dit betekent een besparing aan werkloosheidsvergoedingen van ongeveer 1 miljard, een meer-opbrengst van 100 miljoen aan BTW en 50 miljoen aan belastingen.

Reeds in het verleden heb ik uw bijzondere aandacht gevraagd voor het systeem dat sedert 1939 bestaat in Zwitserland en vorig jaar ook werd ingevoerd in Frankrijk. De vakantiecheque, per analogie met de reeds bestaande maaltijdcheque, kan meer personen aanzetten tot het nemen van vakantie, het is een uitstekend middel om écht aan sociaal toerisme te doen. Gezien deze enkel geldig zijn in eigen land, betekent het een uitzonderlijke bevordering van het binnenlands toerisme ; vakantiespreiding is met de vakantiecheque zeer eenvoudig te stimuleren. Het betekent steun aan de persoon en niet aan gebouwen zoals in het verleden teveel gebeurde. Er kunnen extra-voordelen voorzien worden voor gehandicapten of minder-begoeden.

In één woord, dit is het ware middel om vakantie in eigen land te promoveren, de toeristische betalingsbalans in evenwicht te brengen, aan sociaal toerisme te doen, een uitstekend en

goedkoop promotiemiddel.

Tot slot wil ik nog een kleine opmerking maken. Er is een drukfout gesloten in het verslag op bladzijde 71, waar door de Minister wordt verklaard dat „een saneringscentrale” voor hotels niet kan worden doorgevoerd. Het gaat natuurlijk niet over saneringscentrale, maar over een reserveringscentrale. Toerisme heeft geen sanering nodig, maar stimulering en promovering. (**Applaus bij de CVP**)

De Voorzitter : De heer Van Elewycck heeft het woord.

De heer J. Van Elewycck (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, daarnet heb ik een exemplaar van mijn betoog van maandag jongstleden overhandigd aan de Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve. De Minister heeft de algemene bespreking van de begroting niet bijgewoond. Aangezien ik in mijn betoog enkele problemen heb aangeraakt die Minister Poma rechtstreeks aanbelangen dacht ik dat het wenselijk was dat hij nu kennis kon nemen van enkele punten die ik toen heb aangehaald en waarop ik vanmiddag nader zou willen ingaan, zij het zeer beknopt.

Meerdere aspecten van het betoog van de heer Beysen deze ochtend hebben leden van onze fractie en mijzelf verheugd. De heer Beysen heeft onder meer gesproken over het probleem van de impact van politiek op het artistiek beleid. Hij heeft zich daar sterk tegen afgezet en ervoor gepleit dat dit in geen geval mocht gebeuren. Wij moeten er voor zorgen dat wij daar afstand van houden. Wij delen zijn mening. Het verheugt ons deze taal ook eens te horen spreken door iemand van een andere fractie. Het verheugt ons van de heer Beysen te vernemen dat de begroting van culturele aangelegenheden in de Executieve en dus ook in de Raad op een onheuse manier werd behandeld. Hij heeft sterke taal gesproken wat deze begroting betreft en tevens wat bepaalde amendementen betreft die door de Executieve werden ingediend.

Wij volgen de heer Beysen daarin volledig maar wij zijn er niet van overtuigd dat hij ook door Minister Poma

Van Elewycck

volledig wordt gevolgd. Daar ligt dan het probleem. Op welk ogenblik staat de ware Poma op ? Er zijn er inderdaad meerdere.

Er is een Minister Poma die in de schoot van de Executieve akkoord gaat met de begroting zoals die door de Executieve wordt opgesteld en die begroting dan ook goedkeurt. Dit geldt, geachte collega's, niet voor alle leden van de Executieve.

Er is een Minister Poma die in de Commissie waar de culturele materie wordt behandeld, er voor zorgt dat amendementen worden rondgedeeld, amendementen die nadien worden gewijzigd zodat ze een wat meer uitgesproken rechtse inslag krijgen. Die minister Poma verheugt er zich over als ze uiteindelijk worden goedgekeurd. Dat is dezelfde Minister Poma die in de Commissie verklaart „dat cultuur in Vlaanderen stiefmoederlijk wordt behandeld”, waarmee hij in feite de eerste Poma tegenspreekt die de begroting in de Executieve heeft goedgekeurd.

Er is een derde Minister Poma die, wanneer de problematiek terug wordt voorgelegd aan de Executieve, zelf het initiatief neemt om ervoor te zorgen dat de amendementen die door de Commissie werden goedgekeurd kunnen worden verworpen, en dat de Executieve nieuwe amendementen indient ten einde de aanvankelijk opgestelde tabellen te behouden. Het mag dan ook niemand verbazen dat dit leidt tot een bekende vraag – afgeleid uit een veel bekeken Nederlands televisieprogramma – wil de ware Poma rechtstaan ? Wie van de drie is de ware Poma ? (*Gelach*)

Minister G. Geens : Ze kunnen alle drie gelijktijdig rechtstaan.

De heer J. Van Elewycck : Het kan toch niet zijn dat de drie Poma's één zouden zijn.

Minister G. Geens : De heilige Drie-vuldigheid !

De heer J. Van Elewycck : Mijnheer de Voorzitter, ik had tegenover de heer Karel Poma het woord „heilig” nooit

durven gebruiken. Ik ben zo blij dat u het zelf in de mond neemt.

Minister G. Geens : Het was niet voor u bestemd.

De heer J. Van Elewycck : Ik begrijp het, u kan natuurlijk niet tussenbeide komen. Het kan toch niet dat de drie personages één Poma zijn.

De heer A. De Beul : Is hij dan schizofreen ?

De heer J. Van Elewycck : Verontschuldig mij, collega, maar ik ben daarin niet zo bevoegd.

Indien zij wel één Poma vormen, zou dit betekenen dat die éne Minister verschillende gezichten zou hebben al naargelang van de omstandigheden waarin hij zich bevindt. Ik wil dat zelfs niet eens veronderstellen. Vandaar mijn vraag, en ik zal ze straks op een andere manier opnieuw formuleren : wil de ware Poma rechtstaan ?

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, in feite verwachten wij van deze Minister, inzake de cultuurpolitiek, wat iets anders is – en daar ben ik het volledig eens met de heer Beysen – dan een politiek van artistiek beleid, nog altijd een visie, een uiteenzetting waarin hij ons meedeelt welk cultuurbeleid hij wil voeren, ook in deze periode van inleveren, van verminderde begrotingen, van verminderde mogelijkheden.

Wij verwachten van de Minister, en dat is één van de redenen waarom ik hem de tekst van mijn uiteenzetting van maandag jongstleden heb gegeven zodat hij niet kan zeggen daarover onwetend te zijn, de antwoorden op de vragen die wij in de Commissie ter zake hebben gesteld. De Minister heeft toen verklaard dat hij deze antwoorden in bijlage aan het verslag zou geven. De tekst in de bijlage moet zeer klein gedrukt zijn, zodat niemand hem kon lezen, want wij hebben de antwoorden niet gevonden.

Wij moeten ook vaststellen, en dat is zeer ernstig, dat de verklaringen die de heer Poma heeft afgelegd, onder meer over de besteding van de inlevering van de werknemers in de culturele sector, vorige maandag vanop deze

tribune door de Voorzitter van de Executieve werden tegengesproken. Hij heeft bevestigd, en ik citeer uit het Beknopt Verslag : „Dat de besparingen onder de vorm van inleveren op lonen en wedden van het eventueel begrotingstekort moeten worden afgetrokken”.

Dat is iets heel anders dan wat u in de Commissie heeft gezegd, dan wat u voornemens was met de vakbonden te onderhandelen.

Collega's, dat is iets heel anders dan wat wij allemaal samen hebben gezegd zowel bij manifestaties als in het halfroond van Kamer en Senaat, met name dat de inlevering die door de werknemers wordt gedaan ten goede moet komen aan het geheel van de werkgelegenheid. Deze inleveringen moeten het mogelijk maken nieuwe werkplaatsen te creëren. Ook hier vragen wij ons af waar de Minister in feite naartoe wil. Komt die inlevering op de begroting of komt zij ten goede aan de werkgelegenheid, met name in de culturele sector waar zij per hoofd het minst kost ?

Mijnheer de Minister, in de Vlaamse Raad zijn in de loop van de jaren enkele bijzonder belangrijke cultuur-politieke decreten gestemd – mevrouw Detiège en de heren Beysen, De Beul en Seeuws hebben het hierover reeds gehad – bijvoorbeeld inzake het vormingswerk in verenigingsverband en het bibliotheekdecreet. Voor elk van die decreten is een reeks besprekingen gevoerd onder de politieke partijen. Dat kon niet anders, wilden we tot de consensus komen die aan de basis ligt en lag van de werking van deze Vlaamse Raad, vroeger van de Cultuurraad. Er werden door alle partijen politieke *consessies* gedaan die tot deze consensus of dit politiek akkoord hebben geleid, ook inzake de financiering, de uitvoering in termijnen en de uitzonderingen.

Mijnheer de Minister, de vraag die nu kan worden gesteld is of men na een crisisbesluit over die aangelegenheden – en ik denk onder andere aan het bibliotheekdecreet – nu zonder consensus nog verder zou kunnen gaan op het pad van de besparingen, of zet men integendeel het politiek akkoord

Van Elewyck

op de helling wanneer men verder gaat afbreken. Wie het politiek akkoord daarover op de helling zet geeft zich op bijzonder glad ijs.

Wij begrijpen dus niet, mijnheer de Minister, dat wanneer de afgevaardigden van de bibliotheken bij u komen aankloppen met een rouwkrans, u hen met de glimlach ontvangt. U is als het ware de eerste begrafenisondernemer die bij een lijk staat van iemand die hij zelf aan het ombrengen is en die daarbij nog de glimlach kan bewaren. Graag vernemen wij dus welke uw inzichten zijn omtrent het bibliotheekdecreet.

Mijnheer de Minister, ik wil nu een zijsprongetje maken naar het ballet toe. In de Commissie vroegen wij u welk het precieze statuut is van iemand die in de raad van beheer van het Ballet van Vlaanderen een functie heeft toebedeeld gekregen. Wij hebben u gevraagd of die man daar benoemd, daar aangesteld of gedetacheerd was. Wij hebben op deze vraag geen duidelijk antwoord ge kregen.

Mijnheer de Minister, u hebt in de Commissie bij herhaling gezegd dat deze persoon „aangeduid” werd door de Raad van Beheer van het Ballet van Vlaanderen. Ik vergis mij toch niet, mijnheer de Minister, als ik u in die zin citeer. Dat hebt u toch in de Commissie gezegd ?

Minister K. Poma : Ga maar voort. Ik onderbreek u niet, alhoewel u dat graag zou willen.

De heer J. Van Elewyck : Heb ik het verkeerd voor ?

Minister G. Geens : De Minister antwoordt toch wanneer hij wil.

De heer J. Van Elewyck : Maar u moet hem dat niet beletten.

Minister G. Geens : Het is de gewone parlementaire procedure dat een Minister antwoordt wanneer hij wil.

De heer J. Van Elewyck : Ik verwijs alleen maar naar wat de Minister in de Commissie heeft verklaard.

Welnu, het is lente en af en toe waait

het nog wel eens. Nu wil het toeval dat een brief mijn venster is binnengevaaid. Deze brief draagt de handtekening van de heer Poma en de initialen EJ. Ik lees u deze brief – geachte collega's, het is een belangrijk document – gericht aan mevrouw de Voorzitter van de Raad van Beheer van het Ballet van Vlaanderen voor.

„Mevrouw de Voorzitter, het is u niet onbekend dat onze grote bekommernis gaat naar de mogelijkheid niettegenstaande de moeilijke budgettaire toestand, het Ballet van Vlaanderen te steunen.”

Collega's, hoort u het : onze grote bekommernis gaat naar de mogelijkheid... Tweede alinea. „Ten einde een optimale werking te verzekeren zou ik u dank weten uw beheerraad te verzoeken over te gaan tot de aanduiding van een afgevaardigde-beheerder, zulks bij toepassing van artikel 16 van de statuten. Ik draag voor deze post de kandidatuur voor van de heer Vander Bruggen Marcel, ondervoorzitter van uw raad.” Vierde en laatste alinea : „Ik hoop dat onderhavig voorstel zal worden aanvaard met ingang van 01.03.1983 ten einde mij toe te laten alle nuttige administratieve schikkingen te treffen. Hoogachtend”. Deze brief draagt niet alleen uw naam maar ook uw hantekening, mijnheer de Minister.

Dames en heren, van het verhaaltje dat de benoeming door de raad van beheer van het Ballet van Vlaanderen is gebeurd op initiatief van die raad van beheer, blijft niet veel over. Wie de eerste alinea goed leest „onze grote bekommernis gaat naar de mogelijkheid niettegenstaande de moeilijke budgettaire toestand het Ballet van Vlaanderen te steunen”, krijgt de indruk dat als de benoeming niet gebeurt, deze mogelijkheid er niet meer inzit. Dat is de inhoud van de tekst. Is dat dan tegenwoordig dé manier om cultuurpolitiek te voeren ? Is dat tegenwoordig dé manier om een parachutist ergens te droppen ? Want daar gaat het toch om.

Mijnheer de Minister, ik kreeg op deze vragen graag een duidelijk antwoord. Tevens wou ik graag dat er aan de Raad verslag werd uitgebracht over

de werking van de VZW Internationale Culturele Samenwerking en haar personeel dat kennelijk geen privéstatuut geniet.

Collega's, de Europese Gemeenschap heeft zopas in de „notities over Europa” een heel klein brochuurtje verspreid – nummer 5-3/1983 – waarin wordt gehandeld over de cultuurpolitiek in de Europese Gemeenschap. Het gaat over éénheid in verscheidenheid. Graag vernamen wij van de Minister welke zijn opvattingen zijn in dit verband. Het kan natuurlijk niet anders dan de cultuurpolitiek in Vlaanderen moet beoefend worden in het kader van een Europese dimensie.

Tot besluit zou ik willen spreken over het theaterdecreet en alles wat daaronder te gebeuren staat. Ik sluit mij volledig aan bij datgene wat collega Seeuws over het probleem van de tewerkstelling in de theaterwereld heeft gezegd. Toch zou ik even willen terugkomen op één van de punten waarmee wij het met collega Beysen niet eens zijn, met name de massa toeschouwers meer te laten betalen en een minimum drempel te gaan inbouwen. Wij denken aan sommige grote belangrijke gezelschappen, bijvoor-

Volksvertegenwoordiger J. Van Elewyck, SP-fractievoorzitter, op de tribune

Van Elewycck

beeld aan het Koninklijk Jeugdtheater. Het Koninklijk Jeugdtheater speelt voor afgeladen, volle zalen. Er kan geen kind meer bij. Men komt toch slechts aan 4,98 procent van het totaal van de uitgaven in verhouding tot de eigen inkomsten. Er bestaat slechts één mogelijkheid om aan meer geld te geraken, met name een hogere toegangsprijs vragen. De vraag is natuurlijk of het in de bedoeling ligt, onder meer in het Jeugdtheater, om de kinderen meer te laten betalen ten laste van het gezinsbudget en aldus de drempel naar het theater te gaan verhogen – als voorwaarde om het Jeugdtheater verder te subsidiëren. Wij zouden graag van de Minister hierop een precies antwoord krijgen.

Meermaals hebben wij reeds gehoord dat de impact van de politiek op het artistiek beleid nul moet zijn. Met de eis dat meer volk naar het theater zou moeten komen – en ook collega Beysen heeft hierover gesproken – staat u bijzonder dicht bij de politieke impact op het artistieke beleid.

Ik zie het al gebeuren dat bijvoorbeeld de KNS te Antwerpen, ten einde boven de 5 procent-drempel te geraken, een groot gedeelte van het jaar een revue speelt, waarvan in Antwerpen de titel reeds wordt gefluisterd...

De heer E. Beysen : „De revue-Van Elewycck” !

De heer J. Van Elewycck : . . . en wie het Antwerps dialect kent, kan de rest in koor erbij zingen : „Viva Poma”. (**Applaus bij de SP en de W**)

De Voonitter : De heer Van Steenkiste heeft het woord.

De heer F. Van Steenkiste (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, dames en heren, deze voormiddag en ook deze namiddag hebben collega's tot bijna vervelens toe aangeklaagd hoe Vlaanderen op theatergebied tegenover de ons omringende landen een duidelijke achterstand heeft.

In het ons voorliggende decreet van uitgavenbegroting wordt het budget voor theaterleven andermaal met een bedrag van 40 miljoen vermindert.

Onze fractie heeft een amendement neergelegd om vanuit titel 1, sectie 70, hoofdstuk 4 een bedrag van 200 miljoen naar het departement van cultuur over te hevelen om de inkrimpingen die in het departement van cultuur gedaan zijn, ongedaan te maken en dit hoofdzakelijk en in het bijzonder ten aanzien van het bibliotheekwezen en het theaterleven.

U werd, mijnheer de Minister, door uw collega's in de Executieve wat de ter uwer beschikking gestelde kredieten betreft, niet zo hoog aangeslagen. Men vond zelfs dat u, ronduit gezegd, de culturele belangen van de Vlaamse Gemeenschap binnen de Executieve niet zo goed verdedigd had. U had zich met al te weinig werkingsmiddelen laten afschepen.

Anderen zullen weer zeggen dat men u bepaald opzettelijk in de kou heeft laten staan om aan te tonen dat slechts één partij bekwame lieden heeft om het departement van cultuur te leiden.

Bij de besnoeiingen u opgelegd, heeft u zich echter niet zo onbeholpen getoond. U heeft precies daar gesneden waar duidelijke decreten bestonden : het decreet over het bibliotheekwezen en het decreet over het theater.

Collega's zullen u geïnterpelleerd hebben over uw houding ten overstaan van het bibliotheekbeleid en uiteengezet hebben wat er daaraan schort.

Ik zal dit bondig voor het theater doen, waar het voor Vlaanderen jammerlijk en onvergeeflijk zou zijn op dit vlak nog meer achterstand op te lopen. Het zal wel waar zijn dat het niet allemaal om centen draait, maar centen spelen voor de leefbaarheid of de onleefbaarheid van onze gezelschappen een grote rol.

Niet alleen de aan het theater opgelegde besnoeiingen brengen de gezelschappen in moeilijkheden. De achterstand waarmee de uitbetalingen van de subsidies gebeuren is even pijnlijk.

Door de erkenning als a, b, c of d gezelschap worden de gezelschappen bij gewone rijkssubsidie gesubsidieerd. Deze subsidie bestaat uit de werktoe-

lage, die het brutobedrag van het salaris, het vakantiegeld en de bijdragen die de werkgever moet storten in toepassing van de wet op de maatschappelijke zekerheid van de werknemers, omvatten.

De erkende gezelschappen zijn derhalve voor de betaling van de wedden voor haar artistiek en werkend personeel uitsluitend op deze subsidiëring aangewezen, die haar krachtens het decreet moet uitbetaald worden. Deze subsidiëring wordt nog steeds en onveranderlijk, sinds het bestaan van dit subsidiëringssysteem, met een achterstand van 9 tot 12 en soms meer maanden uitbetaald.

Ik stel u de vraag hoe een gezelschap aan haar verplichtingen tegenover haar personeel, maar ook en inzonderlijk tegenover de rijksmaatschappelijke zekerheid tijdig kan nakomen, wanneer zij zelf niet tijdig de bedragen krijgt waarmee zij de bijdragen moet storten in toepassing van de wet op de maatschappelijke zekerheid van de werknemers. Derhalve dus, waar de subsidie reikt tot, doch ook beperkt wordt tot de bijdragen, vragen de theatergezelschappen zich af hoe zij de bijdragen-opslagen, de intresten en de bijkomende intresten moeten betalen. In de vereniging van Vlaamse theaterdirecteurs werd dit reeds meermaals besproken en werden er u in deze zin verschillende moties overgemaakt. Wat niet belet, mijnheer de Minister, dat deze theatergezelschappen geregeld om de drie maand voor de arbeidsrechtbank worden gedagvaard voor betaling van hun bijdragen, hun bijdrage-opslagen en intresten.

Meermaals heb ik dergelijke zaken gepleit. Uit een vrij recent vonnis van de arbeidsbank van Kortrijk van 12 februari 1983 citeer ik het volgende – en hierin zie ik een blaam in verband met de uitkering van de subsidies : „Overwegende het feit dat verweerster”, – in casu het theater Antigone te Kortrijk, een reizend gezelschap – „een tegoed heeft jegens het Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur niet belet dat eiser”, – in casu de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid – „gerechtigd was de verweerster te dagvaarden in betaling van de bijdragen

Van Steenkiste

verhoogd met de bijdrage-opslagen en met de interesten, om een uitvoerbare titel te bekomen teneinde eiser toe te laten de betaling van haar inschuld te benaastigen". Het tegoed van het theater Antigone was dus bij het begin van dit jaar, met name in februari, voor de werking van het seizoen 1981 : 4.306.914 F.

De rechtbank stelt verder dat de eiser, - namelijk de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid - niet moet wachten op de betaling totdat verweerster de subsidie heeft ontvangen".

„Overwegende dat de aan eiser verschuldigde bijdragen moeten betaald worden binnen de termijnen bepaald door de wet van 27 juni 1969, tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944, betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders ;”

„overwegende dat het niet naleven van deze termijnen de toepassing van geldelijke sancties tot gevolg heeft ;

„overwegende dat ook verweerster aan deze sancties onderworpen is ;

„overwegende dat de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid mag afzien van de betaling van de bijdrageopslagen en van de verwijlinteresten, dit binnen het bepaalde van artikel 55 van het genoemde koninklijk besluit van 28 november 1969 ;”

„overwegende dat echter de rechter niet vermag dergelijke afstand op te dringen aan eiser, zelfs niet wanneer geen fout of nalatigheid vanwege de werkgever, andere dan de niet-betaling van de bijdragen, bewezen is ;”

„dat de rechter zelfs geen rekening mag houden met overmacht ;”

„overwegende dat diensvolgens de rechter geen afbreuk kan doen aan het recht van eiser om betaling te bekomen van de nog verschuldigde bijdrageopslagen, verwijlinteresten...”

U ziet, mijnheer de Minister van Cultuur, dat een dergelijke situatie, niet alleen de inkrimping van de subsidiëring, maar vooral een laattijdige betaling van de subsidies de theatergezel-

schappen in een onhoudbare positie plaatsen.

Het voortdurend accumuleren van bijdragen en boeteaanslagen hebben tot gevolg dat de schuld tegenover de Rijksdienst ontzettend hoog kan oplopen. Het zal de theatergezelschappen verplichten bij kredietinstellingen tegen hoge rentevoeten geld te ontleenen, wat zij moeilijk zullen kunnen terugbetalen. Dit lijkt mij in de huidige omstandigheden onaanvaardbaar. Het Vlaamse theaterleven zal er zeker baat bij vinden wanneer het op een behoorlijke manier gesubsidieerd wordt en wanneer deze subsidiëring tijdig zal worden uitbetaald.

De Voorzitter : De heer Weckx heeft het woord.

De heer H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, ik zal het trachten kort te houden, maar ik meen dat in dit debat voor de Vlaamse Raad de problematiek Brussel niet onaangevoerd mag blijven.

Reeds vroeger werd herhaaldelijk door diverse collega's op deze tribune gepleit om eindelijk in de Vlaamse Raad een groot debat te houden over Brussel. Ook de Vlaamse Executieve heeft bij haar aantreden in haar beleidsverklaring voorgesteld dat de Vlaamse Raad samen met de Executieve een debat over Brussel zou houden. Mijnheer de Voorzitter van de Raad, ik richt mij even tot u, hoe kunnen wij dit debat organiseren, want Brussel is niet alleen de culturele sector. Brussel betekent ook het Nederlandstalig onderwijs. Brussel betekent ook de belangrijke voorschoolse sector, de kinderdagverblijven en de peuterscholen, Brussel betekent vooral de persoonsgebonden materies die in onze Raad worden behandeld in diverse Commissies : de Commissie voor culturele aangelegenheden, de Commissie voor onderwijs, de Commissie voor gezondheidsbeleid, de Commissie voor bijstand aan personen en nog andere.

Ik durf dan ook te suggereren, mijnheer de Voorzitter van de Raad, geachte collega's, dat aan elke Minister zou worden gevraagd een beleidsnota op te stellen over Brussel en dat

deze beleidsnota in de desbetreffende commissies zou worden besproken. Er kan dan een verslag over deze bespreking worden opgesteld en op grond daarvan kan de handeling in openbare vergadering aan de orde komen.

Brussel is ook nog wat anders dan de materies die ik zoëven heb opgesomd. Brussel is inderdaad, het is tot vervelens toe herhaald, onze hoofdstad. Wij zullen niet alleen met voorstellen van decreet van Brussel de hoofdstad van Vlaanderen te maken, hoe belangrijk dit op symbolisch vlak ook moge zijn. Vooral zou een strategie moeten worden uitgewerkt en plannen opge maakt voor de oplossing en de definitieve institutionele regeling van het hoofdstedelijk gebied. Dit moet gebeuren in deze Vlaamse Raad.

Ik durf erop aandringen dat bijvoorbeeld de Commissie voor samenwerking of een commissie ad hoc, zoals wij gedaan hebben voor het wegwerken van de asociale gevolgen van de repressie, zich zou buigen over die problematiek.

Want, wij moeten gezamenlijk een standpunt uitwerken betreffende, ik som maar enkele punten op, de biculturele en de bicommunautaire instellingen in Brussel. Daar zijn de meningen van de diverse leden van deze Raad niet gelijk klopend.

Ik meen dan ook, ik herhaal het, dat het de hoogste tijd wordt en dat het van kolossaal belang is dat in deze Raad een commissie ad hoc of de Commissie voor samenwerking, zich zou buigen over deze problematiek opdat wij gezamenlijk inhoudelijk een strategie zouden kunnen uitwerken waarmee wij dan, namens de ganse Vlaamse Gemeenschap zouden kunnen gaan naar de andere partner om eindelijk het decisieve gesprek over Brussel aan te gaan.

In verband met de Nederlandse Cultuurcommissie te Brussel had ik mij voorgenomen een uiteenzetting te houden. Maar, ik heb de gelegenheid gehad om dit kort in de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming te doen. Ik zal daar niet op terugkomen. Ik zal alleen maar één item aanraken.

Weckx

Mijnheer de Minister van cultuur, wat betreft de infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap binnen de 19 gemeenten, het gaat hier over een belangrijk patrimonium van 40 à 45 gebouwen, moet hoogdringend, op basis van het verslag van de St.-Lucas werkgemeenschap dat verleden maandag aan de pers werd voorgesteld en ook op basis van een belangrijk debat dat gisteren plaatsvond te Etterbeek onder leiding van de Agglomeratieraad voor het plaatselijk sociaal-cultureel werk, een geïnstitutionaliseerd overleg op gang komen tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Nederlandse Cultuurcommissie. Dit, om eindelijk het prangend probleem betreffende het behoud, de bewaking en het beheer van het patrimonium, in gezamenlijk overleg met de mensen van ter plaatse en de mensen die beleidsverantwoordelijkheid dragen, op te lossen.

Mijnheer de Minister, ik hoop dat u, in uw antwoord concreet op mijn uiteenzetting zal willen reageren. (**Applaus bij de CVP**)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en heren, ik stel voor nu even het begrotingsdebat te onderbreken om de op de agenda aangekondigde stemmingen te houden.

Geen bezwaar ? (Neen)

Aldus is dan besloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983

— 6 (1982-1983)-Nrs. 1 en 2

— 7 (1982-1983)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp

van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983.

De heer Van Elewyck heeft het woord voor een stemverklaring.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren Ministers geachte collega's, de middelenbegroting heeft natuurlijk niet dezelfde politieke betekenis als de uitgavenbegroting.

Als wij zo dadelijk de middelenbegroting zullen goedkeuren, betekent dit uiteraard niet dat wij instemmen met de door de Executieve gevoerde politiek.

De Voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord voor een stemverklaring.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren Ministers, geachte collega's, zoals in mijn betoog tot uiting is gekomen, vinden wij dat de Vlaamse Raad en de Executieve over te weinig middelen beschikken om hun werkzaamheden uit te voeren, en een eigen politiek te voeren voor de Vlaamse Gemeenschap. Ondanks dit feit, zullen wij de middelenbegroting goedkeuren.

De Voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier de uitslag van de stemming voor de aangelegenheden bedoeld in Grondwet-artikel 59bis :

128 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
127 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft neen geantwoord.

Ziehier de uitslag van de stemming voor de aangelegenheden bedoeld in Grondwet-artikel 107quater :

123 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
122 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft neen geantwoord.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.

Ansoms J.
Anthuenis G.
Baert F.
Baldewijns E.
Bascour J.
Beysen E.
Blanckaert K.
Bockstal E.
Boel H.
Boeraeve-Derycke C.
Bogaerts A.
Bourgeois A.
Bourry M.
Breyne P.
Buchmann J.
Capoen M.
Cardoen G.
Chabert J.
Claes A.
Claes W.
Coens D.
Colla F.
Cuvelier E.
Daems Jan
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken R.
De Baere A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Clercq C.
Decoster M.
De Grève L.
De Groot E.
De Loor H.
De Loore-Raeymae kers J.
Deneir A.
Denys A.
De Séranno J.
Desseyn J.
Desutter E.
Detiège L. (Mevr.)
Devos G. (Mevr.)
De Winter A.
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dierickx L.
Dupré J.
Féris J.
Flamant E.
Galle M.
Geens G.
Geyselings F.
Grootjans F.
Hancké L.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.

Voorzitter

Knuts H.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Lenses J.
Maes R.
Marchand C.
Marmenout G.
Meyntjens O.
Moors C.
Neyts-Uyttebroeck A.M.
Nutmewitz J.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen' M.
Pede J.
Peeters P.
Peeters R.
Peeters W.
Piot F.
Poma K.
Rutten M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Smitt C. (Mevr.)
Somers J.
Steverlync A.
Steyaert R. (Mevr.)
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Temmerman G.
Thys J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Boxelaer J.
Van Daele M.
Vandekerckhove R.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vanden Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborcht F.
Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Vandersmissen E.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Ooteghem O.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Steenkiste F.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vermeiren F.

Vemiers J.
Vervaeet D.
Weckx H.
Willockx F.
Windels R.

NEEN heeft geantwoord :
Delahaye T.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen — 174 (1982-1983)-Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

124 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
124 leden hebben ja geantwoord ;

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Baert F.
Baldewijns E.
Bascour J.
Beysen E.
Blanckaert K.
Bockstal E.
Boel H.
Boeraeve-Derycke C.
Bogaerts A.
Bourgeois A.
Bourry M.
Breyne P.
Buchmann J.
Capoen M.

Cardoen G.
Chabert J.
Claes A.
Claes W.
Coens D.
Colla F.
Cuvelier E.
Daems Jan
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken R.
De Baere A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Clercq C.
Decoster M.
De Grève L.
De Groot E.
Delahaye T.
De Loor H.
De Loore-Raeymaekers J.
Deneir A.
Denys A.
De Seranno J.
Desseyn J.
Desutter E.
Detiège L. (Mevr.)
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dierickx L.
Dupré J.
Féris J.
Flamant E.
Galle M.
Geens G.
Geyselings F.
Grootjans F.
Hancké L.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Knuts H.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Lenses J.
Maes R.
Marchand C.
Marmenout G.
Meyntjens O.
Moors C.
Nutmewitz J.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters P.
Peeters R.
Peeters W.

Voorzitter

Piot F.
Poma K.
Rutten M.
Seeuws W.
Sleecx J.
Smitt C. (Mevr.)
Somers J.
Steverlynck A.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Temmerman G.
Thys J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Boxelaer J.
Van Daele M.
Vande kerckhove R.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vanden Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborght F.
Vanderheyden V.
Vandermariere J.
Van Der Niepen P.
Vandersmissen E.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Ooteghem O.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Steenkiste F.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Verniers J.
Vervaeet D.
Willockx F.
Windels R.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer M. Capoen c.s. betreffende de

veiligheid van Vlamingen in het buitenland, in casu Serge Berten in Guatemala

— 99 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer Capoen c.s. betreffende de veiligheid van Vlamingen in het buitenland, in casu Serge Berten in Guatemala.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

127 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
126 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Baert F.
Baldewijns E.
Bascour J.
Beysen E.
Blanckaert K.
Bockstal E.
Boel H.
Boeraeve-Derycke C.
Bogaerts A.
Bourgeois A.
Bourry M.
Breyne P.
Buchmann J.
Capoen M.
Cardoen G.
Chabert J.
Claes A.
Claes W.
Colla F.
Cuvelier E.
Daems Jan
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken R.
De Baere A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F.

De Clercq C.
Decoster M.
De Grève L.
De Groot E.
De Loor H.
De Loore-Raeymae kers J.
Deneir A.
Denys A.
De Seranno J.
Desseyen J.
Desutter E.
Detiège L. (Mevr.)
Devos G. (Mevr.)
De Winter A.
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dierickx L.
Dupré J.
Férrir J.
Flamant E.
Galle M.
Geens G.
Geyselings F.
Grootjans F.
Hancké L.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Knuts H.
Leclercq J.
Lefebver O. (Mevr.)
Lenssens J.
Maes R.
Marchand C.
Marmenout G.
Meyntjens O.
Moors C.
Neyts-Uyttbroeck A.M.
Nutkewitz J.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters P.
Peeters R.
Peeters W.
Piot F.
Poma K.
Rutten M.
Seeuws W.
Sleecx J.
Smitt C. (Mevr.)
Somers J.
Steverlynck A.
Steyaert R. (Mevr.)
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Temmerman G.
Thys J.
Tyberghien-Vandenbussche M.

Voorzitter

Van Belle I.
Van Boxelaer J.
Van Daele M.
Vandekerckhove R.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vanden Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborght F.
Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Vandersmissen E.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Ooteghem O.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Steenkiste F.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Verniers J.
Vervaeck D.
Weckx H.
Willockx F.
Windels R.

Zich ONTHOUDEN heeft :

Delahaye T.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Executieve worden overgezonden.

Het lid dat zich heeft onthouden, wordt verzocht de reden voor zijn onthouding kenbaar te maken.

De heer T. Delahaye : Ik heb mij onthouden omdat ik meen dat deze resolutie niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Raad behoort.

MOTIES tot besluit van de interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschaps-

minister van economie en werkgelegenheid, over de gevolgen van de beslissing van 30 januari jongstleden van de centrale regering op het beleid van de Vlaamse Executieve

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren De Beul en Somers, enerzijds, en de eenvoudige motie van de heren Verhaegen en Beysen, anderzijds, tot besluit van de interpellatie van de heer Van Grembergen tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de gevolgen van de beslissing van 30 januari jongstleden van de centrale regering op het beleid van de Vlaamse Executieve.

Overeenkomstig artikel 51, punt 5 stemmen wij eerst over de eenvoudige motie van de heren Verhaegen en Beysen, die voorrang heeft.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

126 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
76 leden hebben ja geantwoord ;
47 leden hebben neen geantwoord.

3 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Bascour J.
Beysen E.
Blanckaert K.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bourgeois A.
Breyne P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Chabert J.
Claes A.
Cuvelier E.

Daems Jan
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken R.
De Clercq C.
Decoster M.
De Grève L.
De Groot E.
Delahaye T.
De Loore-Raeymaekers J.
Deneir A.
Denys A.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Winter A.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Geens G.
Grootjans F.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Neyts-Uyttebroeck A.M.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Poma K.
Rutten M.
Smitt C. (Mevr.) .
Steverlynck A.
Steyaert R. (Mevr.)
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vanden Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborght F.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Weckx H.
Windels R.

Voorzitter

NEEN hebben geantwoord :

Baert F.
Baldewijns E.
Boel H.
Bogaerts A.
Bourry M.
Capoen M.
Claes W.
De Baere A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Loor H.
Desseyn J.
Detiège L. (Mevr.)
Dierickx L.
Féris J.
Geyselings F.
Hancké L.
Heughebaert M.
Knuts H.
Leclercq J.
Lefeber O. (Mevr.)
Maes R.
Marmenout G.
Nutmewitz J.
Peeters P.
Peeters W.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Somers J.
Temmerman G.
Thys J.
Van Boxelaer J.
Vandekerckhove R.
Vanderheyden V.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Steenkiste F.
Vanvelthoven L.
Vermeiren F.
Vemiers J.
Vervaet D.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Wulf R.
Galle M.
Meyntjens O.

De heer O. Meyntjens : Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij onthouden omdat ik had afgesproken met de heer Beerden.

De Voorzitter : Aangezien niemand meer het woord vraagt om zijn onthouding te motiveren, kunnen wij tot het volgende agendapunt overgaan.

ONTWERP VAN DECREET houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983
— 8 (1982-1983)-Nrs. 1 (+Bijlagen I tot VII) tot 5
— 7 (1982-1983)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67,9)

Interpellatie van de heer W. Peeters tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnzorg, over de gevolgen van de voorgenomen besparingen voor de revalidatiecentra

Interpellatie van de heer W. Peeters tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de gedwongen ruilverkaveling te Sint-Gillis-Waas

Algemene bespreking (Voortzetting)

De Voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking over het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983 met de daaraan toegevoegde interpellaties van de heer Walter Peeters tot Minister Steyaert en tot Minister Akkermans.

CULTURELE AANGELEGENHEDEN EN PEDAGOGISCHE EN DIDACTISCHE VORMING (Voortzetting)

De Voorzitter : Wij behandelen verder een van de materies waarvoor Minister Poma bevoegd is, met name culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming.

De heer Van Belle heeft het woord.

De heer 1. Van Belle (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, heren Gemeenschapsministers, geachte collega's, het komt mij voor, mijnheer de Gemeenschapsminister van cultuur, dat tijdens de bespreking van uw begroting heel wat kritiek werd naar voor gebracht. Kritiek is niet altijd overbodig en niet altijd negatief. Integendeel. Zoals u zelf weet, kan deze op korte termijn leiden naar positieve resultaten.

Maar het komt mij voor dat wanneer wij uw begroting ten gronde belichten wij de plicht hebben ook even stil te staan bij de positieve elementen van uw beleid.

Zo kan men niet ontkennen, mijnheer de Minister, dat vorig jaar onder uw beleid en dank zij de medewerking van de leden van de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming het decreet op de verdeling van de kosten voor werken aan beschadigde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor erkende erediensten, seminaries en pastorieën, werd goedgekeurd. Na zes jaar moeilijkheden, trage vooruitgang, is u erin geslaagd dit decreet met een ruime meerderheid door de Vlaamse Raad te laten goedkeuren.

Zo kan men niet ontkennen dat tijdens uw beleid van vorig jaar, mijnheer de Minister, men op 6 mei 1982 is overgegaan tot de goedkeuring van het decreet houdende organisatie van niet-openbare radio's. Dit legistiek werk is de aanzet naar een oplossing van het probleem der niet-openbare radio's.

Op dit ogenblik onderzoekt de Raad van niet-openbare radio's meer dan achthonderd dossiers. Wij kijken uit naar het resultaat van zijn werkzaamheden. Wij hopen van u te vernemen welke uw intenties zijn na ontvangst van het advies van bedoelde Raad.

Men kan ook niet ontkennen, geachte collega's, dat tijdens het beleid van de heer Poma de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap opnieuw werd geïnstalleerd. Op 19 oktober 1978 hield de toenmalige Nederlandstalige Jeugdraad virtueel op te bestaan. Deze feitelijke situatie werd door mevrouw De Backer bekrachtigd

Van Belle

toen zij in 1979 de Raad officieel ontbond.

De aanslepende impasse waarin de inspraak van de jeugd bij de beleidsvoering hierna verzeilde werd pas op 24 maart 1982 doorbroken toen de Vlaamse raad het decreet goedkeurde waarbij opnieuw een jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap werd opgericht.

Het aanvankelijk protest tegen de nieuwe formule van de jeugdraad is verstomd en nu werkt deze structuur op een efficiënte manier rond een aantal belangrijke beleidsopties. De verantwoordelijk ken en de deelnemers aan deze werkgroepen hebben zich ertoe verbonden om, binnen een strikt afgebakende periode, een advies voor te bereiden over de concrete problematiek die op vraag van de Raad in behandeling werd genomen.

Er kan worden gesteld dat de jeugdraad volgens de huidige kleine en werkzame samenstelling duidelijk de wind in de zeilen heeft.

Geachte collega's, een cultuurbeleid wordt niet eenvoudiger wanneer men geconfronteerd wordt - zoals thans Minister Poma - met een gebrek aan financiële middelen en wanneer men moet overgaan tot bezuinigingsmaatregelen, vooral wanneer men daarenboven geconfronteerd wordt met een zware schuldenerfenis van voorgangers waarvoor bijkredieten moeten worden gevraagd. Zo bleek bij onderzoek van de lopende dossiers dat verscheidene gemeentebesturen reeds jaren lang niet voort konden werken aan hun centrum omdat ze wel de subsidie voor de ruwbouw hadden ontvangen doch deze voor de afwerking niet volgde.

Om te vermijden dat aanzienlijke geïnvesteerde kapitalen zouden verloren gaan door verval van deze nieuwe gebouwen, heeft Gemeenschapsminister Poma terecht gepoogd de afwerking van deze realisaties op zich te nemen. Wij denken aan de culturele centra van Nieuwpoort, Paal, Aalst.

Ook bleek dat einde 1982 nog voor

118 miljoen eindafrekeningen te vereffenen bleven. Ook wat het bibliotheekwerk betreft werd het accent gelegd op de afwerking van aangevatte initiatieven. Vele gemeentebesturen deden bovendien een aanvraag tot subsidiëring van de aankoop van een bestaand gebouw, met de bedoeling daar een openbare bibliotheek te vestigen. Enkele aankopen zullen nog dit jaar worden vastgelegd. Ook in deze sector doen zich echter problemen voor met eindafrekeningen: aanzienlijke bedragen van eindafrekeningen die dateren van tussen 1970 en 1980 moeten nog aan de gemeentebesturen worden overgemaakt.

De conclusie van dit alles is dat zowel voor de culturele centra, de musea als het bibliotheekwerk de begrotingskredieten ontoereikend zijn, wat problemen veroorzaakt voor de afwerking van lopende zaken en de ondersteuning van nieuwe initiatieven.

U ziet, dames en heren, wanneer men een beleid ten gronde wil doorlichten, men alle aspecten onder de loep moet nemen. Dit neemt niet weg dat kritiek ook tot goede resultaten kan leiden.

Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, wanneer ik het woord gevraagd heb is dit vooral om de problematiek van de internationale culturele samenwerking te belichten. De uitbouw hiervan heeft als primair doel de eigen culturele identiteit van de Vlaamse Gemeenschap duidelijk te affirmeren in het buitenland. Door de oprichting en de werking van het Commissariaat-Generaal voor Toerisme werd een instrument uitgebouwd dat deze samenwerking op professionele en kwalitatief hoogstaande wijze kan realiseren. Het is overigens van het grootste belang dat een kleine Gemeenschap als Vlaanderen zich openstelt voor andere culturen. Slechts door samenwerking met andere landen en volkeren blijven wij op de hoogte van wat er zich internationaal op het vlak van de kunsten, de wetenschap en de economie afspeelt. Een isolement zou nefaste gevolgen voor de culturele ontwikkeling van de Vlaamse Gemeenschap kunnen hebben. Om een wijdvertakt cultureel beleid te kunnen realiseren, is het strikt

noodzakelijk dat de Vlaamse Gemeenschap kan steunen op de diplomatieke posten in het buitenland. Op de belangrijkste Belgische ambassades in het buitenland is een culturele raad aanwezig die de belangen van de beide cultuurgemeenschappen in ons land op zijn post moet behartigen. Sommige culturele raden doen hun taak uitstekend, anderen zijn integendeel onvoldoende geschoold.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dit leidt tot een dubbele vraagstelling: ten eerste, inspraak van de beide Gemeenschappen bij de aanstelling van de culturele raden, in de tweede plaats moeten de diplomaten, via specifieke opleidingsprogramma's, in kennis worden gesteld van het cultureel aanbod van hun land, net zoals zij met het economische aspect vertrouwd worden gemaakt. De opleidingsprogramma's moeten geregeld herhaald worden. De culturele sector is immers voortdurend in beweging. België heeft thans culturele akkoorden met 47 landen. Sommige daarvan zijn zeer actief, wij denken hier vooral aan Nederland en Duitsland. Andere zijn eerder passief.

Het is strikt noodzakelijk dat wij tegenover zekere landen een prioritaire behandeling kunnen stellen, want met sommige landen hebben wij inderdaad duidelijke affiniteiten op het culturele vlak. Naar gelang van de partner zullen wij de programma's moeten selecteren. Zo heeft het minder zin moderne plastische kunst te brengen uit landen als India en Egypte. Deze volkeren hebben ons op dat vlak weinig te bieden. Integendeel kunnen wij leren uit de oude cultuuruitingen van deze volkeren, maar omgekeerd zal het de ontwikkelingslanden meer interesseren culturele programma's te krijgen, die afgestemd zijn op de sociale, economische en culturele ontvoogding en zich derhalve meer situeren op het vlak van het onderwijs.

- Mevrouw G. Devos, Eerste Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op.

Dames en heren, waarde collega's, mijns inziens moet ook meer aandacht besteed worden aan de eigentijdse kunstuitingen. Het is zó dat tra-

Van Belle

ditionele kunstvormen veelal hun weg vinden via de commerciële circuits in binnen- en buitenland. Maar eigentijdse en nieuwe expressievormen hebben het heel wat moeilijker. Hiervoor moet een extra-inspanning geschieden omdat ze zich vooral situeren buiten het winstgevende vlak. Daarenboven beschikken wij in Vlaanderen over een keure van avant-garde-kunstenaars en gezelschappen. Een losse greep : op het gebied van de plastische kunst hebben wij een avant-garde-traditie die opklimt tot in de jaren zestig. Wij denken aan Jozef Peeters, Paul Joostens, die zeer actief waren op het einde van de jaren vijftig, met als kernpunten Antwerpen, met Vic Gentils, Paul Van Hoeydonck, en ook Gent vooral met Roger Raveel. Ook nu beschikken wij over spitsfiguren in de plastische kunst die een ruime internationale belangstelling verdienen en soms ook reeds genieten. Het komt er dan vooral op neer deze figuren in het buitenland te brengen die een rol in de evolutie van de moderne kunst kunnen spelen.

Op het vlak van het ballet beschikken wij, naast gevestigde waarden als het Ballet van Vlaanderen, over experimentele krachten. Ik denk bijvoorbeeld aan de groep van Dekeersmaecker, gegroeid uit een muldraschool van Maurice Béjart.

Op het vlak van de literatuur beschikken wij over diverse auteurs die, door hun epische kracht, werk hebben geproduceerd dat ook in het buitenland meer dan belangstelling verdient. Laten wij even denken aan Hugo Claus, Ward Ruyslinck, Jef Geeraerts en anderen. Het komt er niet alleen op aan werken van deze mensen te vertalen en een geringe oplage uit te geven, doch veeleer voor uitgaven te zorgen die in vreemde landen het grote publiek kunnen bereiken.

Dames en heren, dezelfde beschouwingen gelden voor de andere vormen van de schone kunsten zoals de muziek, de film, het theater en andere.

Omgekeerd moet, ons inziens, Vlaanderen zich gastvrij opstellen tegenover kunstuitingen die aan de spits staan. Het is belangrijk dat onze kunstenaars en intellectuelen weten wat

er in de wereld geschiedt. Het mag niet zó zijn dat onze eigen bevolking noodgedwongen naar het buitenland moet reizen om daar te worden geconfronteerd met wat op het artistieke vlak beweegt.

Ook Vlaanderen moet een aanbod brengen dat voldoende verscheiden en actueel is. Heel wat sociale culturele werkers of amateurs-kunstbeoefenaars kunnen in het buitenland nuttige ervaring opdoen.

In het licht van de huidige crisis dient echter voorzichtig te worden gehandeld. Voorrang moet worden verleend aan personen die, door hun ervaring, beroep en persoonlijkheid, als multiplicator kunnen optreden ten aanzien van de Vlaamse Gemeenschap. Een voorbeeld om dit te verduidelijken : de Scandinavische landen hebben eigen ideeën in verband met het bibliotheekwezen. Het is goed dat dit wordt bestudeerd ter plekke, niet door een hele equipe, maar, mijns inziens, door een bibliotheekdeskundige die zijn kennis hier bij ons vervolgens kan overdragen aan een bredere groep.

Grote belangstelling moet ook worden gegeven aan de jeugd die nauwer bij het internationale culturele gebeuren dient te worden betrokken.

Een goede samenwerking met de economische sector lijkt mij eveneens onontbeerlijk. Het is een gekend fenomeen dat, via culturele manifestaties voor een volk, goede wil wordt gecreëerd die ook op het economische vlak rendement kan halen.

Frankrijk heeft op dat gebied een voorbeeld gegeven. Economische missies aldaar worden steeds door het departement van cultuur begeleid. De Groepering der Havenbelangen van Antwerpen heeft recent met succes deze trend gevolgd. Ter gelegenheid van een missie naar de Verenigde Staten van Amerika werd een tentoonstelling georganiseerd van het werk van Vic Gentils. Tijdens de missie van 1982 naar Japan werd te Tokio een Vlaamse expositie ingericht. Te Osaka was Bert De Leeuw aan de beurt in de lokalen van het Instituut Pro musica.

Wat de Groepering der Havenbelangen op een kleine schaal heeft kunnen

toepassen, dient het Commissariaat-Generaal op een ruimere basis te realiseren, dit in samenwerking met instanties zoals het Vlaams Economisch Verbond, de Hoge Raad voor Diamant, de Groepering der havenbelangen van Antwerpen, Gent en Zeebrugge, andere bedrijfsgroeperingen en ook en vooral de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel.

Kortom, mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking moet ten dienste staan van de economische ontwikkeling en ont-plooiing van de Vlaamse Gemeenschap. In het huidige crisisklimaat is dit meer dan ooit noodzakelijk. De medewerking van het bedrijfsleven is trouwens een internationaal fenomeen. In landen als de Verenigde Staten van Amerika is er reeds een lange traditie van sponsoring door het bedrijfsleven aan de culturele sector. Grote ondernemingen financieren de uitgaven van catalogi of zelfs de organisatie van hele exposities. In deze moeilijke tijden kan dit systeem ook een uitweg bieden voor anders onmogelijk te realiseren projecten.

Een betere binding met de toeristische sector zou ook een behoefte kunnen inhouden. Het staat wetenschappelijk vast dat vreemde toeristen die Vlaanderen verkiezen dit doen voor de mogelijkheden die hun hier in onze regio worden geboden, zowel op het vlak van de natuur - wij denken aan onze kust en aan de Kempen - als op het vlak van de cultuur - wij denken aan onze grote kunststeden.

Wanneer wij ons cultureel patrimonium bekend maken in het buitenland, moet dit steeds met een bijgedachte zijn, via deze promotie toeristen voor Vlaanderen werven, en moet er meteen aan de werkgelegenheid en het inkomen worden gedacht. De samenwerking tussen het Commissariaat-Generaal voor Toerisme en het Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking is trouwens absoluut noodzakelijk geworden.

In het licht van het huidig economisch klimaat en van de noodzaak onze regio meer te betrekken bij de spits technologieën, dient de wetenschappelij-

Van Belle

ke uitwisseling vooral georiënteerd te worden naar het toegepast wetenschappelijk onderzoek. Wanneer binnen de Vlaamse Gemeenschap vervolmakingscursussen worden georganiseerd, dienen zij intellectueel resultaat op te leveren voor de Vlaamse Gemeenschap. Het heeft geen of weinig zin hier cursussen in te richten voor vreemde studenten, gedoceerd door buitenlandse professoren, maar gefinancierd door de Vlaamse Gemeenschap. Het Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking moet een instrument zijn waarop de Vlaamse Gemeenschap kan steunen om de Vlaamse aanwezigheid in het buitenland te organiseren. Het Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking coördineert het optreden van de Gemeenschap in het buitenland. Het ware ten slotte wenselijk, mijnheer de Minister, dat bij een officieel optreden van de Vlaamse Regering in het buitenland ook zou worden gedacht aan het cultureel luik.

Dit waren enkele bedenkingen en beschouwingen die ik bij de bespreking van deze begroting wenste te formuleren. Ik hoop dat u er in de mate van het mogelijke rekening mee zal houden. In afwachting zullen wij uw begroting met genoeg goedkeuren. (Applaus)

Mevrouw de Voorzitter : De heer Paul Peeters heeft het woord.

De heer P. Peeters (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, bij de bespreking van het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983 houd ik er aan in de eerste plaats enkele woorden te zeggen over de lopende uitgaven opgenomen onder Sectie 37 „middenstandsopleiding” waarin een niet-gesplitst krediet van 692 miljoen wordt voorzien voor „voortdurende vorming van de middenstand” en 600.000 F voor „sociale promotie aan de jonge zelfstandigen en helpers”. Ten tweede wil ik spreken over de kapitaaluitgave van 81,7 miljoen aan de „plaatselijke vormingscentra”. Ten derde, wil ik even

blijven stilstaan bij het feit dat in Titel IV – blijkbaar is er geen Titel III in dit decreet – betreffende het onderwijs en de permanente vorming nog steeds geen Fonds voor Beroepsscholing bij de Middenstand in de lopende verrichtingen werd opgenomen.

Momenteel volgen 11.000 jongeren in Vlaanderen een opleiding met leerevenkomsst en 1.529 veertienjarigen begonnen hun opleiding in 1982. Deze cijfers steken schril af tegen die van Wallonië waar 12.000 leerjongens worden geteld en een duizendtal veertienjarigen in 1982 van start gingen.

De verlenging van de schoolplicht zou een weerslag kunnen hebben op de leefbaarheid van de middenstandscentra in Vlaanderen. Gelet op de zopas vermelde cijfers zou die weerslag aanzienlijk groter zijn in Vlaanderen dan in Wallonië. Graag zou ik in dit verband aan de Minister volgende vragen stellen : ten eerste, wat is het standpunt van de Minister inzake verlenging van de leerplicht en de eventuele weerslag daarvan op de „leercontractvorming” van jonge middenstanders ?

Ten tweede, hoe zal de middenstandsopleiding worden georganiseerd indien de leerplicht wordt verlengd ?

Ten derde, wat zal de Minister doen om de aantrekkingskracht van het leersecretariaat en van de centra voor middenstandsopleiding te vergroten ten einde onze achterstand op Wallonië in te lopen ?

Ten vierde, waarom is er bij de lopende verrichtingen nog steeds niet voorzien in een Fonds voor Beroepsscholing bij de Middenstand ?

Ten vijfde, kan de Minister mij mededelen hoe het bedrag van 692,6 miljoen uitgetrokken voor de sector middenstandsopleiding onder Sectie 37 over de verschillende inrichtingen verdeeld is ? (Applaus)

Mevrouw de Voorzitter : De heer Baldewijns heeft het woord.

De heer E. Baldewijns (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, in de Vlaamse Executieve is tot nog toe u, mijnheer de Minister, verantwoordelijk voor de

middenstandsopleiding.

Onlangs heeft Minister Coens, met betrekking tot deze opleiding, in zijn ontwerp op de verlengde leerplicht enkele maatregelen ^{Vooropgesteld}. Hij stelt dat wanneer een jongere de middenstandsopleiding volgt na een bepaalde leeftijd, hij aan de leerplicht voldoet. Minister Coens bepaalt in zijn ontwerp eveneens het minimum aantal lessen vereist voor de erkenning van deze opleidingsvorm.

De leerplicht wordt vermeld in artikel 59bis, paragraaf 2, 2° van de Grondwet. De leerplicht is aldus duidelijk onderwijsmaterie en geen culturele aangelegenheid – artikel 59, paragraaf 2, 1° – of persoonsgebonden materie – artikel 59bis, paragraaf 2bis. De opleidingsvormen die voldoen aan de leerplicht zijn aldus onder te brengen bij onderwijs en de bevoegdheid hierover is te verdelen tussen de nationale instanties – de uitzonderingsregelen – en de gemeenschapsinstanties – de residuaire bevoegdheden.

Mijnheer de Minister, door dit initiatief van Minister Coens zal u aldus een deel van uw bevoegdheid aan de nationale Minister dienen in te leveren. Verder stel ik mij de vraag of uw collega, Minister Lenssens, de residuaire bevoegdheid niet zal opeisen. Werd u, mijnheer de Minister, wat uw ^{materies} betreft, bij het concipiëren van het wetsontwerp door Minister Coens geconsulteerd ?

Mag ik u eveneens vragen of er tussen U, de nationale Minister van onderwijs, de heer Coens, en de Minister bevoegd voor de onderwijsmateries in de Vlaamse Executieve, de heer Lenssens, een overeenkomst werd gesloten. Bijvoorbeeld, wat deze bevoegdheidsverdeling betreft, over de wijze van erkenning van de opleidingsvormen de nu onder uw bevoegdheid vallen, over het minimum aantal vereiste lessen, over de waarde van de uitgereikte getuigschriften, over de beoordeling van de pedagogische kwaliteiten van de leerkrachten in deze centra, over de controle op de leerplicht.

Uw antwoorden, mijnheer de Minister, zullen mij toelaten te oordelen over het beleid dat inzake middenstandsopleiding wordt gevoerd.

Baldewijns

Ten slotte, mijnheer de Minister, had ik u graag gevraagd hoever het overleg, dat tot stand zou zijn gekomen tussen de nationale Minister van Onderwijs, de heer Coens, tussen uzelf en tussen de Gemeenschapsminister, bevoegd voor de voogdij over de gemeenten en provinciën, de heer Galle is gevorderd. Dit inzake het gebruik van de Rijksonderwijs-infrastructuur.

Wij zijn vandaag einde maart. Wij kunnen vaststellen dat in heel wat socie-culturele verenigingen, in heel wat verenigingen voor vormingswerk de rekening wordt opgemaakt. Men begint moeilijkheden te ondervinden om de activiteiten nog in normale omstandigheden in te richten.

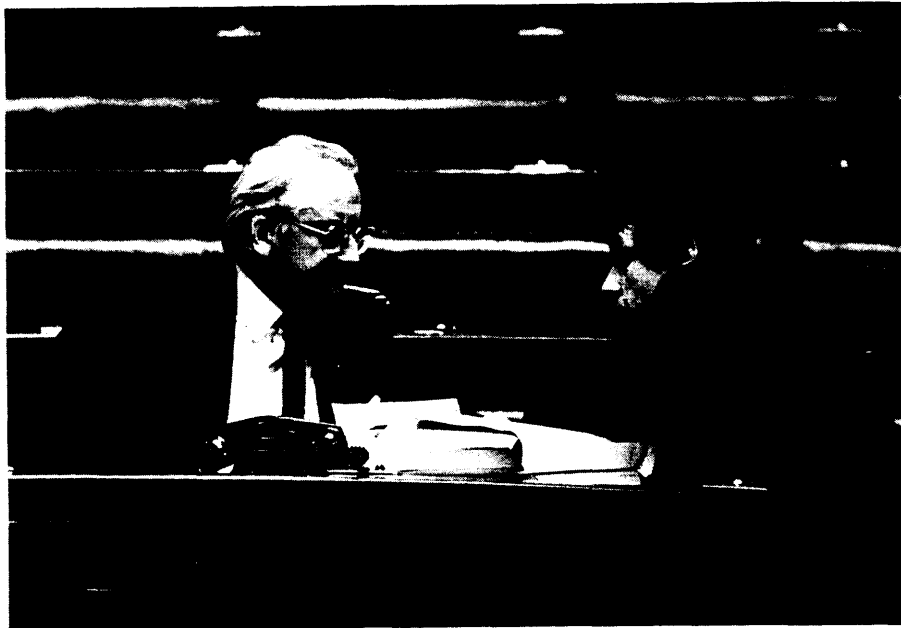
U, als bevoegd Minister voor de socio-culturele sector, treft hierin een bijzondere verantwoordelijkheid. Welke oplossingen stelt u voor? Hoever is men in dit overleg gevorderd? (**Applaus bij de SP**)

De Voorzitter : De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, laat mij toe eerst en vooral de heer Bourgeois te danken voor het uitstekend verslag en de synthetische samenvatting die hij aan de Raad heeft meegedeeld. Ik dank eveneens de talrijke collega's die tussenbeide zijn gekomen en opbouwende kritiek hebben geleverd.

De Gemeenschapsminister van cultuur beschikt over een uitgebreide materie. Ik heb in de begroting evenveel secties als mijn andere collega's samen. Helaas beschik ik niet over de helft van de kredieten.

Over deze uitgebreide materie werden tal van vragen gesteld. Indien ik hierop uitvoerig zou willen ingaan dan moet ik een uiteenzetting houden „à la Fidel Castro”, die meerdere uren in beslag zou nemen. Vele vragen werden trouwens reeds in de Commissie gesteld en de antwoorden vindt u terug in het verslag, zodat het niet nodig is er hier nogmaals op terug te komen. Ik zal me dus tot het hoogstnodige be-

Overleg tussen Gemeenschapsminister van cultuur K. Poma (PW), Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, en Gemeenschapsminister van financiën en begroting H. Schiltz (VU)

perken en tot datgene waaraan een bijzondere aandacht werd besteed.

Vooreerst wil ik collega Van Belle, Voorzitter van de commissie cultuur, bedanken voor zijn opbouwend betoog, maar een groot gedeelte van zijn toespraak had betrekking op het internationaal cultuurbeleid dat thuis hoort bij de bespreking van het buitenlands beleid. Ik zal hierop dan ook antwoorden bij de bespreking van het buitenlands beleid op 19 april aanstaande.

In de eerste plaats werden mij vragen gesteld omtrent de amendementen Beysen-Bourgeois. Mijn antwoord hierop luidt als volgt.

Ten eerste, de huidige begroting van de Executieve, dus met inbegrip van de cultuurbegroting, is opgesteld op basis van de huidige gegevens althans wat de inkomsten betreft.

Ten tweede, indien de Executieve tijdens het jaar 1983 over geen nieuwe inkomsten zou kunnen beschikken is het duidelijk dit de huidige begroting voor alle – ik onderstreep dit woord – Gemeenschapsministers behouden

moeten blijven met alle – ik onderstreep opnieuw het woord „alle” – nadelige gevolgen hieraan verbonden. Daarom werden door de Executieve alle huidige amendementen verworpen.

Ten derde, indien echter de Executieve na onderhandelingen met de nationale regering over bij komende financiële middelen zou beschikken, zal de Executieve moeten beslissen voor welk doel deze zullen worden aangewend, dit wil zeggen naar welke Gemeenschapsminister en in welke mate zij zullen worden overgeheveld.

Ten vierde, in dit verband verbind ik mij ertoe binnen de Executieve de financiële middelen die mij toegewezen zouden worden bij prioriteit in het bijblad aan te wenden voor de artikelen van de begroting die in de amendementen Beysen-Bourgeois voorkomen.

Ten vijfde, bovendien zal ik de meerkosten voor loonmatiging in de culturele sector bij voorrang opeisen voor de amendementen Beysen-Bourgeois, dit in overeenstemming met de drie vakbonden die deze eis hebben

Poma

voorgegesteld tijdens een onderhoud waarop echter Gemeenschapsminister Geens niet aanwezig was.

De heer J. Van Elewyck : Is hij het daarmee eens ?

Minister K. Poma : Mag ik u verwijzen naar mijn standpunt bij de bespreking van de begroting voor 1982. Toen heb ik mij verbonden in het bijblad bepaalde kredieten in te schrijven bij voorbeeld in verband met de bibliotheken. Deze kredieten waren eerder in amendementen voorzien, maar deze amendementen werden niet weerhouden.

Ten zesde, indien nu reeds door de Executieve een beslissing zou worden genomen om in een bijblad bepaalde kredieten in te schrijven, bij voorbeeld in de sector van de informatica waarop men vanmorgen heeft gezinspeeld, dan is het duidelijk dat ik ogenblikkelijk zal eisen dat op hetzelfde bijblad kredieten voor cultuur worden ingeschreven. Ik denk dat dit een duidelijk antwoord is op het amendement van de heer Beysen en de heer Bourgeois. In het licht van deze zes punten heb ik dan ook gevraagd de amendementen in te trekken.

Nu kom ik tot de opmaak van de begroting van cultuur. In de nationale regering - en dat wil ik even onderstrepen - wordt de begroting opge maakt via een afzonderlijke bespreking van de begroting van elke minister en staatssecretaris. In de Executieve daarentegen wordt de begroting collegiaal opgesteld. Dat wil zeggen eventueel meerderheid tegen minderheid, zodat de begroting eventueel kan worden goedgekeurd over het hoofd van de betrokken Gemeenschapsminister heen. Beide procedu res zijn dus totaal verschillend.

De heer J. Van Elewyck : Hebt u de begroting goedgekeurd of niet ?

Minister K. Poma : Dat ik mij binnen de Executieve niet behoorlijk verdedigd zou hebben, is niet juist. Het is niet de gewoonte dat de bespreking binnen de Executieve naar buiten toe bekend wordt gemaakt. Maar door indiscreties in bepaalde kranten is bij

voorbeeld wel geweten dat ik bij de opmaak van het bijblad van 1982 uit protest de Executieve verlaten heb.

De heer J. Van Elewyck : Niet lang genoeg.

Minister K. Poma : Ik moet echter wel vaststellen dat er binnen de Executieve een zeer grote meerderheid van Gemeenschapsministers is die aan het economische eerder dan het culturele de prioriteit geven. Het gaat dus niet over enkelingen, maar over een grote meerderheid. Ik geef dan ook de raad aan sommige collega's die het cultuurbeleid van de Executieve hekelen, allereerst de Gemeenschapsminister van hun partij te overtuigen alvorens de culturele sector op de korrel te nemen.

Vervolgens wil ik enkele basisprincipes van het cultuurbeleid uiteenzetten. Het cultuurbeleid is een dynamisch en evolutief beleid dat niet mag verstarren door verziekte situaties. Het moet integendeel bestendig worden aangepast. Een beleid, dus ook een cultuurbeleid, is gebaseerd op de financiële middelen waarover men kan beschikken. Het beleid van mijn voorgangers werd gevoerd in een periode van economische expansie, toen de overheid over voldoende financiële middelen beschikte.

Thans beschikt dezelfde overheid over onvoldoende financiële middelen, zodat het beleid en dus ook de begroting hiervan de weerspiegeling is.

Ten derde, in het kader van deze visie moeten wij een politiek voeren, waarbij de eigen inkomsten opgevoerd worden en de uitgaven worden verminderd. Dit geldt bijvoorbeeld voor de theaters, de opera, de exploitatie van culturele centra, enzovoort.

Ten vierde, de besparingen mogen niet lineair doorgevoerd worden, maar moeten selectief geschieden. Bijvoorbeeld : ik acht het verantwoord die theaters niet meer te subsidiëren die een bepaalde drempel aan eigen inkomsten niet kunnen bereiken.

Ten vijfde, het cultuurbeleid mag op ideologisch-filosofisch gebied geen bepaald karakter dragen. Het mag dus

niet katholiek of vrijzinnig zijn ; het moet pluralistisch zijn.

Ten zesde, het beleid mag op het culturele vlak geen stelling nemen, niet bepalen wat mooi en niet mooi is. Dit is een zuiver private aangelegenheid. Wij mogen niet vervallen in de politiek die dictatoriale regimes van links en van rechts hebben toegepast.

Bij het toekennen van prijzen zal dit geschieden niet door een persoon, maar door een commissie. De uitspraak van deze commissie, welke ze ook zij, zal ook de mijne zijn.

Ten zevende, in het kader van deze visies wens ik het Cultuurpact toe te passen. Het Cultuurpact is vastgelegd via een wet en een decreet en moet bijgevolg toegepast worden. Alhoewel tien jaar oud, werd in het verleden met dit Pact weinig rekening gehouden. Het is mijn bedoeling bij elke samenstelling of opnieuw samenstellen van culturele commissies en raden het Cultuurpact toe te passen.

Ten achtste, vermits het Cultuurpact, zeker in de sector Schone Kunsten", een private aangelegenheid is, wens ik aan het privaat initiatief de kansen te geven waarop het recht heeft.

Ten negende, de inspectie van financiën heeft bij het opmaken van de begroting, elk nieuw initiatief uitgesloten, tenzij het in de Executieve zou aangenomen worden. Dit beperkt uiteraard elk nieuw initiatief, dus elke vernieuwing van het beleid.

Toch ben ik erin geslaagd enkele nieuwe initiatieven door te drukken - en ik zal er enkele opsommen - zoals :

1. eenmalige experimenten, zoals het mimetheater „Groep Frederik”, een Vlaams gezelschap dat ik uit Mexico heb teruggeroepen.

2. Fysisch achtergebleven groepen helpen, bijvoorbeeld de gehoor gestoorden.

3. Sociaal achtergebleven groepen meer ondersteunen. Zo wordt in de sector van de beroepsopleiding bij de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening een project opgezet, in samenwerking met het subregionaal tewerkstellingscomité Limburg, ten einde jonge,

Poma

niet-geschoolde werklozen meer kennis te verschaffen. Een tentoonstelling tegen het racisme wordt georganiseerd, waarvoor bijzonder migranten, nomaden en de Joodse Gemeenschap belangstelling vertonen.

4. Een nieuw filmbeleid. Dit opzet is volledig opgenomen in het verslag, zodat ik hierop niet hoeft terug te komen. Wat de filmcommissie betreft en waarover zoëven werd gesproken, wens ik te beklemtonen dat dit een adviescommissie is. Bijgevolg moet zij adviezen verstrekken. Het beleid wordt door de Minister bepaald, die daarvoor alleen verantwoordelijk is, en niet door de commissie. De commissie moet alleen maar adviseren en niet zelf het beleid willen bepalen.

5. Ik heb een nieuw beleid uitgestippeld inzake samenlevingsopbouw.

Een beleidsnota van 23 april met betrekking tot de samenlevingsopbouw diende als uitgangspunt om een werkgroep in mijn kabinet te installeren met als concrete taak een tekst uit te werken, waaruit in zijn globaliteit een consensus tot stand zou kunnen komen in verband met een nieuw beleid inzake samenlevingsopbouw. Deze werkgroep werd met inspraak van het veld opgericht.

In overleg met de sector moet deze nota nu geconcretiseerd worden binnen de budgettaire mogelijkheden die de Vlaamse Executieve mij gegeven heeft. Alleszins was het noodzakelijk dat een aantal nieuwe artikelen in de begroting werden opgenomen om deze herstructurering mogelijk te maken. De vergelijking tussen 1982 en 1983 levert een groei van 19,2 miljoen. Deze groei ligt lager dan de noodzakelijke kredieten om de sector leefbaar te houden, mocht er geen herstructurering tot stand komen. De voorgestelde herstructurering moet meehelpen om de sector binnen aanvaardbare grenzen kwalitatief op peil te houden. In ieder geval moet aan de Gemeenschapsminister voor cultuur de nodige soepelheid gegeven worden voor de aanwending van de kredieten naargelang het tijdstip en het totstandkomen van IUSO'S en VIBOSO'S.

Dit waren voorbeelden van enkele nieuwe initiatieven die toch genomen worden inzake het cultureel beleid.

Ten tiende, het infrastructuurbeleid wordt gekenmerkt door het volledig afwerken van de lopende projecten en het onderhoud van bestaande gebouwen wordt als prioritair beschouwd. Voor de nieuwe projecten wordt aan kleinschalige projecten een voorkeur gegeven.

Ten elfde, het eventueel afdragen van bestaande totaal verouderde of in ongebruik zijnde gebouwen naar provincies of gemeenten, of zelfs verkopen. De bescherming van het onroerend kunstpatrimonium, dat ons cultureel erfgoed uitmaakt, zullen wij in een vrije geest van inspraak verderzetten.

Wij wensen alzo een monumentvriendelijk klimaat tot stand te brengen. Dit waren enkele punten in verband met het cultuurbeleid. Wat de sector van de lyrische kunst en de theaters betreft heb ik in de commissie beloofd een overzicht te geven van de eigenlijke inkomsten van de theaters. Intussen heb ik deze gegevens verzameld en zal ze aan de Voorzitter of aan de verslaggever overmaken, opdat ze zouden opgenomen worden. (zie bijlagen)

— De heer J. Pede, Voorzitter, treedt opnieuw als Voorzitter op.

Uit deze tabel kan men afleiden — ik zal geen volledig verslag geven — dat het Reizend Volkstheater niet eens 5 percent aan eigen inkomsten heeft en de KNS niet eens 10 percent. Ik maak een uitzondering voor het Jeugdtheater, waarover zojuist gesproken werd. Het is duidelijk dat het Jeugdtheater niet op dezelfde voet gesteld kan worden als de andere theaters. De eigen inkomsten van het Jeugdtheater hebben voor mij niet dezelfde waarde, dit vanuit de beschouwing dat het een speciaal theater is. Het Jeugdtheater, de naam zegt het zelf, is voor de jeugd bestemd. Deze jeugd zal niet dezelfde inkomprizen moeten betalen als in de normale theaters.

Het jeugdtheater komt dus niet ter sprake. Mijnheer Van Elewyck, het is niet mogelijk voor het jeugdtheater te doen waarop u hebt gealudeerd.

Dit geldt wel voor het reizend volkstheater en de KNS. Het zijn juist deze grote theaters die door de overheid, het ene door de provincie Antwerpen, het andere door de stad Antwerpen, worden gerund.

De heer J. Van Elewyck : Mag ik zeggen dat ik u erkentelijk ben omdat u nu reeds zegt dat wat u zich voornemt te doen niet zult doen voor het jeugdtheater. Het jeugdtheater is een A-gezelschap. U kan natuurlijk niet op eigen houtje eisen toevoegen aan het theaterdecreet. U zal dus met een ontwerp voor de Raad moeten komen om uw inzichten in daden om te zetten. Op dat ogenblik zal u er moeten aan denken bij de A-gezelschappen — het reizend volkstheater is een B-gezelschap, een reizend gezelschap — een onderscheid te maken naargelang de aard van het gezelschap of het zich richt tot volwassenen of tot de jeugd. Vooraf zeg ik u dat dit niet eenvoudig zal zijn omdat zowel de KNS als de NTG door een gedeelte van hun gezelschap opvoeringen laten geven, hetzij in eigen huis, hetzij buitenhuis, die bestemd zijn voor scholen, jongeren en jeugdgroepen. Inzake de weg die u wilt volgen vraag ik u daarover eens goed na te denken. Het is ten eerste een gevaarlijke weg, ten tweede, zal het moeilijk om te zetten zijn in teksten, zonder aan het artistiek beleid te raken.

Minister K. Poma : Akkoord, mijnheer Van Elewyck, het is niet omdat het moeilijk is dat het niet kan worden opgelost.

Ten tweede, wanneer wij kijken naar de cijfers van de KVS en de NTG doen zij het heel wat beter dan de KNS.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Minister, daarvan ben ik niet overtuigd.

Minister K. Poma : Uit de cijfers die ik voor mij heb, ben ik wel overtuigd.

Er werd ook gesproken over het laatsttijdig uitbetalen van de subsidies aan de theaters. Hierbij moet ik doen opmerken dat ik veleden jaar aan de theaters heb voorgesteld de lonen rechtstreeks aan de betrokkenen uit te betalen. Op één uitzondering na hebben alle theaters geantwoord dat zij

Poma

dit liever niet hadden. Door het rechtstreeks uitbetalen van de lonen dacht ik nochtans in grote mate tegemoet te komen aan de financiële problemen, vermits de kosten van de theaters 80 à 85 procent lonen en wedden zijn en 20 à 15 procent werkingskosten. Welnu, heel de theaterwereld heeft geantwoord dat zij de rechtstreekse uitkering niet wenst, maar verkiest dat de subsidies verder zouden worden uitbetaald op de traditionele wijze. Ik heb dus opdracht gegeven deze zo vlug mogelijk uit te betalen.

Van het Fonds Alex De Vries ontving ik een brief waarin zij mij schrijven : „Wij ontvingen de subsidies een half jaar vroeger dan vorig jaar. Ik meen te weten dat dit één van uw eerste wensen was toen U pas minister werd. Ik denk dat dit voor talrijke verenigingen zoals de onze een aanmoediging is. Ook hiervoor mijn dank.”

Het filmvakblad van België schrijft : „Toen u in een interview brieven liet zien van mensen die u dankten voor de vlugge betaling, dacht ik, we zullen zien wat er met het filmvakblad zal gebeuren. Welnu, ik kon mijn ogen niet geloven, maar nu ben ik voor 100 procent overtuigd. U kunt iets dat uw voorgangers niet konden”.

Dat bewijst dat er nog altijd achterstallige subsidies moeten worden uitbetaald. Het is goed dat het mij wordt signaleerd. Ik zal onmiddellijk opdracht geven om na te gaan of de subsidies niet vroeger kunnen worden betaald.

De heer O. Van Ooteghem : Mijnheer de Minister, zoudt u ook willen brieven voorlezen van mensen die niet tevreden zijn ?

Minister K. Poma : Het is altijd gemakkelijker humoristische kritieken uit te brengen dan een beleid te voeren.

Ik heb geantwoord in verband met de theaters. Wat de Opera voor Vlaanderen betreft, waarover mevrouw Detiège heeft gesproken, kan ik mededelen dat de verslagen die ik van de twee regeringscommissarissen de heren Nicolai en Van der Bruggen geregeld

heb ontvangen, erop wijzen dat die Opera voor Vlaanderen een totale mislukking is geworden. Indien ik hieraan toevoeg wat in dagbladartikelen is verschenen, kan ik niet anders dan besluiten dat moet worden ingegrepen. **(Onderbrekingen bij de VU)**

Ik ontvang morgen de twee regeringscommissarissen die mij praktische voorstellen zullen doen. Nadien zal ik onmiddellijk contact opnemen. Ik meen dat het belangrijk genoeg is om hierover geen sarcastische of humoristische opmerkingen te maken. Het gaat over de Opera voor Vlaanderen en die is meer waard dan een banale onderbreking. Na de voorstellen van de twee regeringscommissarissen te hebben ontvangen zal ik onmiddellijk contact opnemen met de voorzitter van de raad van beheer van de Opera om na te gaan welke beslissingen er moeten worden genomen. Ik meen dat het niet beter kan worden opgelost.

Wat de Philharmonie van Antwerpen aangaat is het mijn uitdrukkelijke wens – ik spreek mij hier niet tegen – dat ze behouden blijft.

Ik heb ter gelegenheid van de bespreking van de begroting voor 1982 in verband met de Philharmonie aan de Raad beloofd een definitief decreet in te dienen in de loop van dit jaar. Ik kan de Raad mededelen dat dit ontwerp van decreet nog vóór het Paasverlof aan de Executieve zal worden voorgelegd.

In verband met het plan het Ballet van Vlaanderen van een eigen zaal te voorzien voer ik onderhandelingen met de stad Antwerpen. Daarvoor komt de geclasseerde Bourla schouwburg in aanmerking waarvoor 7 miljoen herstellingswerken zouden moeten worden uitgevoerd, althans zoals mij schriftelijk werd medegedeeld door de heer Cools, burgemeester van de stad Antwerpen.

De heer W. Seeuws : Denkt u ook aan de Opera van Gent ? Die is er ook slecht aan toe.

Minister K. Poma : 7 miljoen lijkt mij een redelijk bedrag. Dat betekent dan wel dat alléén de benedenzaal gebruikt zal kunnen worden. Veiligheidshalve zal de bovenverdieping

niet worden gebruikt en ook het gedeelte waar de decors zullen worden ondergebracht zal worden afgesloten. Men heeft mij verzekerd dat dit van minder belang is voor het balletgezelschap vermits men daar geen of heel weinig decors nodig heeft. Indien de stad Antwerpen aanvaardbare financiële voorstellen doet komt de zaak rond en zal ik mij inspannen om de Bourla schouwburg vanaf het seizoen 1983-1984 open te stellen. Ik heb daarover maandagmorgen met burgemeester Cools een onderhoud.

Dat, wat betreft de theaters, de Opera voor Vlaanderen, de Philharmonie en het Ballet van Vlaanderen.

De heer J. Van Elewyck : Vergeet u de parachutist niet bij het Ballet van Vlaanderen ?

De heer A. De Beul : In verband met de Opera weet u dat uit de bespreking van uw begroting gebleken is dat daarvoor slechts 195 miljoen is ingeschreven terwijl u ook zeer goed weet, u hebt trouwens zelf de cijfers gegeven, dat dit jaar 120 miljoen meer zal moeten worden besteed. Hoe gaat u dat oplossen ? Gaat u dat op dezelfde manier doen als u daarnet hebt voorgesteld voor de openbare bibliotheken ?

Minister K. Poma : Wat de Opera voor Vlaanderen betreft heb ik daar juist gezegd op welke wijze wij de procedure hebben aangevat. U mag vandaag van mij nog niet de besluiten verwachten die ik maar eerst zal kunnen nemen in samenspraak met de voorzitter van de raad van beheer.

Het komt mij duidelijk uit al de gegevens voor, dat er grondige saneringen zullen moeten worden doorgevoerd. Wanneer u daaromtrent vragen stelt wil ik daar later op antwoorden. Maar, ik kan u toch niet antwoorden met gegevens waarover ik niet beschik. Ik heb in de commissie gezegd dat ik zou mededelen wat de eigen inkomsten van de theaters zijn zodra ik daarover beschik. Ik heb ze nu en ik heb ze u ook medegedeeld. Van zodra wij weten wat wij moeten doen in verband met de Opera voor Vlaanderen zal dat ook openbaar worden gemaakt of kunt u daar vragen over stellen in de Vlaamse Raad.

Poma

Wat de parachutist betreft meen ik dat collega Van Elewyck zich tweemaal vergist. Hij vergist zich van begroting, want de parachutisten worden ondergebracht bij landsverdediging.

De heer J. Van Elewyck : Niet allemaal.

Minister K. Poma : Een tweede maal vergist hij zich van raad. De begroting van landsverdediging moet worden besproken in Kamer en Senaat en niet in de Vlaamse Raad.

De heer J. Van Elewyck : Deze parachutist hoort bij u thuis, mijnheer de Minister. **(rumoer op sommige banken)**

De Voorzitter : Wil u niet onderbreken aub, de Minister heeft het woord.

Minister K. Poma : Ik wil nog even terugkomen op het Ballet van Vlaanderen. Het lijkt mij inderdaad nodig dat daar ingrijpende maatregelen worden genomen. Want, wanneer een zeer voorname groep dansers, de besten onder hen, het Ballet van Vlaanderen heeft verlaten, dan kan men dat niet wegwuiven als een „mineur” incidentje.

Dit bewijst dat ook dáár problemen rijzen. Ik meen dan ook dat, wat het ballet van Vlaanderen betreft, er ook op dit vlak zal moeten ingegrepen worden.

De heer J. Van Elewyck : Dat is artistiek beleid !

Minister K. Poma : Inderdaad, dat is onder andere artistiek beleid.

De heer J. Van Elewyck : Met geparachteerden !

De heer 0. Van Ooteghem : Zij zullen op één been moeten dansen !

Minister K. Poma : Wat nu het probleem van de heer Vanderbruggen betreft, deze werd als ambtenaar overgeheveld naar de VZW die het Ballet van Vlaanderen is. Hij behield, zoals het in ons land traditie is, zijn wedde en vergoedingen. Het gaat hier om een nul-operatie, vermits zijn wedde en vergoedingen in mindering komen op de begroting voor internationale

culturele samenwerking en overgeheveld naar het Ballet. De wedde en vergoedingen in de stichting waar de heer Vanderbruggen vroeger werkzaam was, werden niet door mij, maar door een van mijn voorgangers vastgelegd. Hierbij dient aangestipt dat de heer Vanderbruggen de normale wedde heeft van een inspecteur-generaal, zoals er in dit land zoveel zijn.

De heer W. Seeuws : Te veel !

Minister K. Poma : Indien u, wat niet de gewoonte is, een overzicht wenst van de ventilering, betekent dit een brutowedde van 1,9 miljoen, patronale bijdrage en verzekeringen 1,5 miljoen, onkostenverzekering 100.000 frank en extra-legaal pensioen 700.000 frank. Dit betekent een netto-maandwedde van minder dan 75.000 frank.

De heer 0. Van Ooteghem : Dat is niet weinig !

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Minister, er mag ter zake geen misverstand ontstaan. Ik heb op geen enkel ogenblik naar de ventilering gevraagd. Ik heb gevraagd naar het statuut. U zegt dat betrokkene ambtenaar is, maar hij kwam van een VZW, gaat naar een andere VZW en u praat over patronale bijdragen. Iets is mij nog steeds niet duidelijk. Hoe kan u voor een ambtenaar patronale bijdragen moeten betalen ? Dat zie ik niet direct.

Minister K. Poma : Ja, mijnheer Van Elewyck, ik kan begrijpen dat u dat niet direct ziet, omdat de stichting waarin de heer Vanderbruggen werkzaam was een VZW was, opgericht bij koninklijk besluit.

De heer J. Van Elewyck : Het ging dus om een stichting. Maar waar komen voor een ambtenaar patronale bijdragen vandaan ? Leg mij dat maar eens uit !

Minister K. Poma : Op dit ogenblik is de heer Vanderbruggen werkzaam in een VZW zoals alle andere personeelsleden van het Ballet van Vlaanderen. Zijn wedde en de afhoudingen daarop worden op dezelfde wijze berekend.

De heer J. Van Elewyck : Hij is dus

geen ambtenaar ?

Minister K. Poma : In die zin is hij inderdaad geen ambtenaar.

De heer J. Van Elewyck : Dat is een belangrijke verkaring.

Minister K. Poma : 0 ja, formidabel belangrijk ! **(Onderbrekingen van verschillende leden)**

De heer J. Van Elewyck : U hebt op dit ogenblik de rechtsgrond van die man weggenomen. Zopas hebt u gezegd dat de heer Vanderbruggen gedetacheerd was, maar een gedetacheerde met patronale bijdragen, dat kan toch niet.

Minister K. Poma : Mijnheer Van Elewyck, het woord „gedetacheerde” heb ik niet uitgesproken.

De Voorzitter : Mijnheer de Minister, u hebt het woord en ik vraag u verder te gaan met uw betoog.

Minister K. Poma : Dank u, mijnheer de Voorzitter. Er is mij ook gevraagd hoe het staat met het mediabeleid.

De heer A. De Beul : Neen, ik heb gevraagd waar het mediabeleid blijft.

Minister K. Poma : Mijnheer De Beul, ik heb niemand onderbroken en zelfs aan de uitnodigingen van sommigen hen te onderbreken heb ik geen gevolg gegeven.

Indien ik uitvoerig zou willen ingaan op uw vraag hoe het staat met het mediabeleid, moet ik gedurende een paar uur een uiteenzetting geven.

Eventueel kan dat bij een andere gelegenheid afzonderlijk worden besproken.

Ik heb vandaag aan de Executieve een nota overgemaakt waarin ik heb gezegd dat ik mijn globaal mediabeleid zal voorleggen. Het bestaat uit 7 punten.

Ten eerste, de fundamentele uitgangspunten voor een globaal mediabeleid.

Ten tweede, een opsomming van de media die in deze nota moeten worden behandeld.

Ten derde, de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap ter zake.

Poma

Ten vierde, de financiering van het mediabeleid, het kijk- en luistergeld, 'de handelspubliciteit op radio en TV en eventueel andere inkomsten.

Ten vijfde, de vraag of er een stelsel van mededinging moet komen naast de BRT en zo ja, op welke manier.

Ten zesde, de mediaraad.

Ten zevende, de problemen die rijzen, onder andere de samenhang van de media, nieuwe mediatechnieken, de economische aspecten, en de sociaal-culturele aspecten.

Zonder vooruit te lopen op de bespreking van die nota komt het mij toch voor dat iedereen er over akkoord is dat een mediaraad moet worden opgericht. Ik zal dan ook volgende week bij de Executieve een ontwerp van decreet indienen over het mediabeleid voor de Vlaamse Gemeenschap.

Er is mij ook gevraagd even te handelen over het sportbeleid.

Mijnheer Diegenant, de financiële middelen voor het sportbeleid bestaan uit een gebudgetteerd en een niet-gebudgetteerd gedeelte, dit laatste voor wat men noemt het Sportfonds. Vorig jaar heb ik voor de eerste maal bij de bespreking van mijn begroting ook de begroting van het Sportfonds meegedeeld. Ik zal het dit jaar opnieuw doen.

Ik ben gelukkig dat wij een sportfonds hebben. Daardoor was het dit jaar bijvoorbeeld mogelijk om een veertigtal personeelsleden voor de BLOSOkampen aan te werven, in afwachting dat dit probleem statutair zal worden geregeld. Deze veertig personeelsleden van BLOSO waren trouwens vroeger al in dienst, en ik heb ze opnieuw aangenomen. Zij zullen dus niet worden betaald via de begroting, maar wel via het Sportfonds.

De heer Diegenant heeft ook vragen gesteld in verband met het overdragen van Rij kssportaccomodaties. Ik veronderstel dat hij bedoelt het verhuren of het verkopen ervan want zomaar overdragen en weggeven lijkt mij toch niet de bedoeling aan de lokale besturen, gemeenten, provincies,

intercommunales of aan de private sportfederaties. Dat is inderdaad een vraag die wij ook hebben opgeworpen. Wij krijgen echter ook vragen van ondergeschikte besturen om hun sportaccomodaties over te nemen. Bijgevolg is dit een tegengestelde beweging. Ik zal dan ook nagaan in welke mate aan de vraag van collega Diegenant tegemoet kan worden gekomen.

Het is duidelijk dat in de eerste plaats onze aandacht verder gaat naar de democratisering van de sport. Ik zal laten nagaan in welke mate het Huis van de Sport te Brussel kan worden gelijkgesteld met de gemeentebesturen, ten einde de wedden van de sportfunctionarissen te kunnen betalen. Dat was trouwens de vraag die in dat verband werd gesteld.

Collega Diegenant heeft tevens tal van vragen gesteld inzake de bescherming van de jongeren, de normering en het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaars, problemen die wij geleidelijk zullen trachten op te lossen.

Er werd tevens gesproken over het toerisme.

Overeenkomstig de beleidsverklaring van de Vlaamse Executieve worden de specifieke toeristische troeven van onze Gemeenschap zoveel mogelijk in het daglicht gesteld. In dit kader wordt er verder werk gemaakt van de uitbouw van de toeristische infrastructuur, zowel op het gebied van het sociaal toerisme als dit van het hotelwezen. Door tal van inspanningen wordt verder de nadruk gelegd op het bevorderen van het toerisme in en naar ons eigen land. Via de omvorming van het Commissariaat-generaal voor toerisme tot een parastatale instelling zal aan de Vlaamse Gemeenschap een nieuw middel worden gegeven om het toerisme in Vlaanderen op een meer commerciële basis aan te pakken.

Wij zijn het er volkomen mee eens dat het toerisme een gemeenschapsmaterie en geen nationale materie is. De vraag werd hier tevens gesteld welke de decreten zijn die in het vooruitzicht worden gesteld. Daartoe zal ik volgende decreten en besluiten aan

de Executieve voorleggen. Het decreet houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme ; het decreet houdende regeling voor het verlenen van toelagen ter bevordering van het sociaal toerisme in de Vlaamse Gemeenschap ; het decreet inzake kampeerwezen ; het decreet houdende het statuut van de logiesverstreckende bedrijven ; het decreet houdende oprichting van een Vlaamse Raad voor Toerisme ; het decreet houdende regeling voor het verlenen van subsidies voor toeristische propaganda.

Ik wil u tevens doen opmerken dat het ontwerp-decreet houdende het statuut van de reisbureaus op 16 februari aan de Vlaamse Raad, ter goedkeuring, werd overgemaakt en dat de bespreking ter zake in de betrokken commissie op 22 maart werd aangevat. Collega Desutter stelde de vraag of het niet wenselijk is dat de Ministers van Cultuur ook Minister van Toerisme in hun titel zouden vermelden. Welnu, andere collega's die belangstelling hebben voor andere materies zouden dit dan ook kunnen doen. Wat mij betreft zou ik dan als Gemeenschapsminister van cultuur, eveneens toerisme, sport, openlucht-recreatie, beroepsopleiding, mediabeleid, internationale culturele samenwerking aan mijn titel moeten toevoegen. U begrijpt dat dit niet gaat en dat ik mij moet beperken tot „Cultuur" wat alles omvat. Er werd gesproken over Brussel, dat een zeer belangrijk probleem is.

In de eerste plaats wens ik de bi-culturele instellingen in Brussel te behouden. Ik meen - en ik veronderstel dat dit niet alleen mijn visie is maar ook deze van de Executieve en van de meerderheid van de leden van deze Raad - dat door de nationale regering een ongelukkige beslissing werd genomen om de bi-culturele instellingen in het Brussels Gewest te ontnemen aan de twee Gemeenschapsministers van cultuur en die over te dragen naar de nationale Ministers van onderwijs. Ik blijf erbij dat dit een zeer ongelukkige beslissing is.

Het is mijn bedoeling en deze van mijn collega Moureaux - want soms gebeurt het wel eens dat wij het eens

Poma

zijn zoals bijvoorbeeld in verband met deze aangelegenheid — om stappen aan te wenden bij de nationale regering opdat deze bi-culturele instellingen opnieuw zouden komen naar de twee Ministers van cultuur waaraan zij volgens mij nooit hadden mogen onttrokken worden.

Het was een juridische spitsvondigheid te zeggen dat dit niet stond vermeld in de bijzondere wetten van 8 en 9 augustus 1980. Hierop baseert men zich omdat daarin niet uitdrukkelijk stond vermeld wat er met de bi-culturele instellingen moest gebeuren om te besluiten dat zij nationaal moeten blijven. Dit was beslist nooit de bedoeling, toen wij deze wetten goedkeurden.

De heer H. Weckx : Mijnheer de Minister, wij kunnen daarover van mening verschillen. Volgens mij zal in elk geval een wetgevend initiatief moeten worden genomen waarin een meerderheid zou zijn langs beide kanten. Ik meen trouwens dat de bijzondere wet moet worden aangepast. Misschien kan dit gebeuren op een ander vlak. Waar ik vooral de nadruk op wil leggen is het feit dat het in deze Vlaamse Raad mogelijk moet zijn een strategie uit te bouwen. Wij beschikken over de nodige instrumenten. De Commissie voor samenwerking zou dit bijvoorbeeld zeer goed kunnen doen.

Het enige dat ik heb willen beklemtonen is dat van hieruit iets moet gebeuren opdat wij aan deze situatie een wijziging zouden kunnen brengen.

Minister K. Poma : Ik ben het volledig met u eens. Ik meen echter dat het initiatief in Kamer en Senaat zal moeten worden genomen.

De heer H. Weckx : Wanneer wij hier tot een akkoord zouden kunnen komen over de wijze waarop, zou dit belangrijk kunnen zijn en een stap vooruit in de behandeling in Kamer en Senaat.

Mevrouw R. De Backer-Van Ocken : Wanneer er wordt gesproken over deze aangelegenheden zou men duidelijk moeten stellen wat het verschil is

tussen de nationale instellingen en de bi-culturele. Ik heb de indruk dat daarover meningsverschillen bestaan en dat eventueel een andere verhouding door deze Raad zou kunnen ingenomen worden inzake de nationale instellingen en wat men pleegt te noemen bi-culturele.

Minister K. Poma : Ik ben het volledig met u eens, mevrouw. U weet trouwens dat een verslag werd opgemaakt waarin de nationale en de bi-culturele instellingen werden vermengd. Hierdoor wordt de verwarring nog groter.

De heer H. Weckx : Mijnheer de Minister, u zinspeelt op het verslag van de heer Liebaers, maar daarin gaat het over een aantal wetenschappelijke instellingen die nationaal zijn, maar eigenlijk geen nationale culturele instellingen in de beperkte zin van het woord. Dat is iets anders want u spreekt uiteindelijk over de Koninklijke Muntchouwborg en het Paleis voor Schone Kunsten.

Minister K. Poma : U weet dat zij in 1981 ressorteerden onder het departement van mevrouw De Backer.

De heer H. Weckx : Mevrouw de Backer was toen lid van de nationale regering.

Minister K. Poma : Inderdaad moeten wij voor de bi-culturele instellingen een strategie op punt zetten opdat deze terugkomen naar de Gemeenschappen waar ze thuishoren.

Er werd ook gevraagd naar de contacten in verband met de infrastructuur. Ik zou graag in het bezit worden gesteld van de verslagen over deze bijeenkomsten om eventueel na te gaan wat ik kan doen op dit vlak.

U weet dat wij bijzondere aandacht besteden aan de Brusselse problematiek. Wij zullen in geen geval de rijks-culturele centra overmaken aan de gemeentebesturen, zoals bijvoorbeeld wel gebeurt met de rijks-sportcentra, om te voorkomen dat deze Vlaamse centra in handen komen van Franstaligen. Mijn belangstelling gaat trouwens niet alleen naar de 19 gemeenten maar ook naar de andere gemeenten rond Brussel. Zo ben ik vorig jaar kunnen overgaan tot de eerstesteen-

legging van een cultureel centrum in Wemmel. Ik kan u de verzekering geven dat wij alles in het werk stellen om de culturele centra in deze gemeenten in handen te houden. Er kan dan ook geen sprake zijn van overdracht naar welke andere overheid ook.

De heer H. Weckx : Nog een vraag, mijnheer de Minister. Ik had vooral gevraagd naar het opnieuw instellen van het overleg, zoals dit onder de vroegere Ministers — de heer Anciaux en mevrouw Steyaert — tot stand was gekomen. Een overleg dus tussen u of uw medewerkers, het NCC en de mensen aan de basis. U herinnert zich de Commissie Lagrou die geen slecht werk heeft geleverd de enkele jaren dat zij heeft bestaan. Ik had graag uw standpunt hieromtrent vernomen.

Minister K. Poma : Ik ben ook van oordeel dat dit overleg moet worden voortgezet.

De heer H. Weckx : Zal u er iets voor doen ?

Minister K. Poma : Ik zal inderdaad het nodige doen, mijnheer Weckx.

Dames en heren, ik heb gepoogd in de zeer korte tijd die mij is toegemeten, antwoord te geven op een aantal vragen. Ik ben er mij van bewust dat ik niet op alle vragen heb geantwoord, bijvoorbeeld op de vragen in verband met middenstandsopleiding die ik gekregen heb enkele ogenblikken voor ik het woord moest nemen. Op die expliciete vragen, waarop ik nu niet kan ingaan, zal ik een antwoord voorbereiden en dit tijdig overmaken zodat het kan worden afgedrukt in het verslag.

De heer J. Sleecx : Mijnheer de Minister, ik meen dat u toch gemakkelijk kunt antwoorden op de vraag van collega Baldewijns, die heeft gevraagd of er enig contact is tussen u, Minister Coens en Gemeenschapsminister Galle in verband met de huur of de overname van de infrastructuur. Daar kan u toch op antwoorden met ja of neen.

Minister K. Poma : Op die vraag kan ik inderdaad gemakkelijk antwoorden. Tot op heden is er geen enkel contact geweest. Die beslissing hebben de

Poma

Ministers van onderwijs autonoom genomen, zonder de Executieve te raadplegen. Ik meen dat ze daartoe niet verplicht zijn.

Ik kan ook zeggen dat, wat de RVA-opleiding betreft, dit een materie is die toegewezen werd aan de Minister van cultuur. Het is zeker niet de bedoeling dat dit overgeheveld zou worden naar het departement van onderwijs.

In verband met de vraag die gesteld werd over de onderhandelingen met Minister Coens inzake het gebruik van de rijksinfrastructuur, kan ik u mededelen dat wij vóór het einde van deze maand tot een eindconclusie, een eindrapport zullen komen. Aan de hand van de inhoud ervan zullen wij nagaan welke maatregelen er moeten genomen worden. U kan mij echter vandaag niet vragen wat de inhoud van een nog niet volledig afgewerkt verslag is en hoe ik erop zou reageren. Vóór het einde van de maand echter zullen wij u daarover een antwoord geven.

De heer J. Sleafx : Mijnheer de Minister, u bent er zich toch wel voldoende van bewust dat, als er niets aan verandert, er heel wat sociaal-culturele verenigingen in het Vlaamse land niet verder zullen kunnen werken.

Minister K. Poma : Ik heb daar, naar aanleiding van uw interpellatie, reeds op geantwoord. Ik denk toch wel dat ik toen mijn standpunt heb kenbaar gemaakt.

De heer J. Sleafx : Ik vrees dat het op de lange baan werd geschoven en dat er dienaangaande niet veel meer gebeurt. Als u weet dat vele verenigingen op dit ogenblik de schulden niet kunnen betalen, dat een aantal mensen vóór de deur staan en dat de activiteiten moeten worden opgeschort, kan men deze zaak toch niet blijven uitstellen. Dat probleem moet dringend een oplossing krijgen.

Ik heb de indruk dat de heer Coens op dat punt niet wil bewegen.

Minister K. Poma : Laten wij het einde van de maand afwachten en dan zien wat er moet gebeuren.

Mevrouw L. Detiège : Is het nodig dat ondertussen diegenen die toegang hadden, buiten moeten blijven ?

Minister K. Poma : Mevrouw Detiège, u stelt vragen waar ik niet op kan antwoorden.

De heer E. Baldewijns : Mijnheer de Minister, in verband met de middenstandsopleiding had ik graag van u vernomen of, naar aanleiding van het project dat ingediend werd door Minister Coens, inzake de leerplichtverlenging en waarbij de middenstandsopleiding toch een ruimere taak toebedeeld krijgt, u daarbij geconsulteerd werd of inspraak had inzake deze nieuwe ruimte die voor de middenstandsopleiding toegekend werd.

De heer P. Peeters : Mijnheer de Minister, ik heb u ook vijf vragen gesteld.

Minister K. Poma : Inderdaad. Wat mijn persoonlijke visie over de algemene verlenging van de leerplicht betreft, kan ik u zeggen ermee akkoord te gaan. Wel werd het kabinet van collega Coens gecontacteerd over de voorwaarden die moeten gesteld worden over de algemene vorming, verstrekt door de centra voor de middenstandsopleiding, de beroepsopleiding, enerzijds, bij de patroon en, anderzijds, in de centra.

Minister Coens verklaarde zich bij monde van zijn kabinetschef akkoord dat de middenstandsopleiding in aanmerking zou kunnen worden genomen voor de verlengde leerplicht. Hierover worden nu gesprekken gevoerd tussen de sector middenstandsopleiding en het kabinet.

Een „Fonds voor de beroepsopleiding” lijkt mij echter niet nodig, althans niet op het eerste gezicht. Ik zal echter deze suggestie laten onderzoeken.

Ik wijs erop dat elk van de 22 centra, naast de normale subsidiëring, eveneens de eigen middelen voor de vormingscursussen kunnen aanwenden.

Een opgave van de toelage per vormingscentrum vraagt wel wat opzoekingswerk. Ik zal dit aan het geachte lid laten toekomen. Deze gegevens, samen met de gegevens over de RVA-en landbouwscholing moeten aan de

administratie worden gevraagd. Hiermee heb ik dus geantwoord op vier van de vijf vragen die door de heer W. Peeters werden gesteld.

De heer Van Elewycck heeft ook een vraag gesteld in verband met de jaarverslagen. Hierop kan ik volgende antwoorden verstrekken.

Ten eerste, de Hoge Raad voor de openbare bibliotheken is verplicht vóór 1 september 1983 een verslag uit te brengen over de werkzaamheden van het jaar 1982. Aangezien de Hoge Raad in de loop van 1981 werd opgericht, kan er geen sprake zijn van een verslag over het jaar 1981. Het verslag 1982 is nog in een ontwerpfase. Bovendien zal ook een vijfjarenverslag worden opgesteld over de periode 1982-1986.

Ten tweede, de Hoge Raad voor Volksontwikkeling is niet tot een jaarlijkse verslaggeving verplicht. Op het einde van het mandaat wordt wel een werkingsverslag opgemaakt. Aldus werd een werkingsverslag opgemaakt voor de periode 1976-1980. Ik ben in het bezit van dit verslag.

Ten derde, de Hoge Raad voor de Samenlevingsopbouw is ook niet tot een jaarlijkse verslaggeving verplicht. Bovendien heeft deze Raad in 1982 niet gewerkt aangezien het mandaat verlopen was. Wel werd een „moreel”-verslag opgemaakt. Zeer binnenkort zal ik de nieuwe Raad samenstellen.

Ik wens er evenwel nog op te wijzen dat de twee in mijn bezit zijnde verslagen niet bij het verslag van de Commissie konden worden gevoegd omdat ze te lijvig waren.

Wat nu de verslaggeving over de werking van de jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap betreft, bepaalt artikel 22 van het decreet houdende de oprichting van een jeugdraad – ik citeer : de Jeugdraad kan jaarlijks een activiteitenverslag opmaken. Gezien de Raad op datum van 9 juni 1982 werd geïnstalleerd zal voornoemd activiteitenverslag in de loop van de maand juni 1983 worden ingediend. Daarom was het nu niet klaar.

Tenslotte werd mij informatie gevraagd over de Stichting voor de Internationale Nederlandse Cultuursprei-

Poma

ding. In oktober 1977 kreeg deze stichting bij ministerieel besluit opdracht haar activiteiten te beperken tot een in het besluit nader omschreven studieopdracht, dit ingevolge bewijstingen rond het juridisch statuut van de stichting.

Ten tweede, de studieopdracht hield in dat het cultuurbeleid van de ons omringende landen – gespecificeerd als de EEG-landen, de landen waarmee wij een cultureel akkoord hadden afgesloten, de belangrijke landen waarmee dit niet het geval was, aan een grondig onderzoek zou worden onderworpen. In een tweede fase en op lange termijn zal een vergelijkende studie worden gemaakt, vooral voor die aspecten die betrekking hadden op ons eigen buitenlands cultuurbeleid.

Er werd een begeleidingscommissie samengesteld die bestond uit de heer Ceule, bestuursdirecteur- bij Buitenlandse Zaken, de heer Schevemels, administrateur-generaal van Nederlandse Cultuur, de heer Claeys, secretaris-generaal van de UNESCO-commissie en de heer Nicolai, adviseur van het kabinet van Nederlandse Cultuur.

Deze bestuurscommissie zetelde ook als raad van beheer.

Ten vierde, er werden vier BTK-ers ter beschikking gesteld, twee van niveau 1 en twee van niveau 2. Onmiddellijk had de commissaris-generaal van de stichting, de heer Vleerackers, deze laatste verlaten voor het voorzitterschap van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

Ten vijfde, in een eerste fase werd via de ambassades en de cultuurdepartementen zoveel als mogelijk een basisdocumentatie ingezameld. Verder inlichtingen werden bekomen bij de culturele attaché's van de buitenlandse ambassades te Brussel en in bijhorende bibliotheken.

Ingevolge de schaarse middelen werden alle contacten binnenlands gehouden en buitenlands alleen schriftelijk opgenomen. Ten slotte, in volgende werden volgende studierapport-

ten gemaakt en in gestencileerde vorm aan de Minister van cultuur afgeleverd :

– een rapport over de Bondsrepubliek Duitsland, november 1978 ;

– een rapport over Zweden, Noorwegen en Denemarken, juni 1980 ;

– een rapport over Frankrijk, juni 1980 ;

– een rapport over Nederland, november 1980 ;

– een rapport over Canada, juni 1981 ;

– een rapport over het Verenigd Koninkrijk, november 1981 ;

– een rapport over Zwitserland, dat klaar kwam in 1982, maar niet werd gedrukt.

Studies over Italië, Japan, de Raad van Europa, die aan de gang zijn, moesten worden afgebroken omdat de stichting werd ontbonden.

Ten titel van informatie heb ik hier twee van de zeven rapporten bij, één over Canada en het andere over Zweden en Noorwegen. U begrijpt dat ik zeven dergelijke documenten niet aan het verslag kon toevoegen. Dat is de reden waarom u ze niet hebt ontvangen.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik meen aldus te hebben geantwoord op de voornaamste vragen die werden gesteld. Wat een aantal andere vragen betreft, deze werden in commissie behandeld en er werd in de commissie een antwoord op gegeven. Voor de vragen die noch in commissie, noch in openbare vergadering een antwoord hebben gekregen, zal ik mijn medewerkers opdracht geven in de kortst mogelijke tijd aan de verslaggever een antwoord te bezorgen. **(Applaus bij de PW en de CVP)**

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Wij onderbreken thans

even het begrotingsdebat om, zoals verleden maandag reeds werd medegedeeld, de mondelinge vraag van de heer Van Belle tot Minister Buchmann te horen.

Vraag van de heer I. Van Belle tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de trage afhandeling van de dossiers inzake toekenning van de verwervingspremie

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Belle tot de heer Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de trage afhandeling van de dossiers inzake toekenning van de verwervingspremie.

De heer Van Belle heeft het woord.

De heer I. Van Belle (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, uit een onderzoek uitgevoerd door de ombudsman en uitgezonden op de BRT-televisie blijkt dat duizenden personen wachten op de verwervingspremie die hen werd toegezegd door het Bestuur van de Huisvesting.

Deze premie werd in het leven geroepen in 1980 en werd ondertussen afgeschaft in mei 1982.

Bij de invoering van deze premie zou er in geen personeel voorzien zijn geweest voor de afhandeling van de dossiers.

In 1981 zou er wel een BTK-project hebben gelopen, maar sinds mei 1982 tot december van hetzelfde jaar zou er geen personeel meer voorhanden zijn geweest om de betrokken dossiers te behandelen.

Belanghebbenden geraken uiteraard misnoegd. Zij hebben verbintenissen aangegaan in het vooruitzicht van de hen door de overheid gedane belofte.

Sommigen gewagen er zelfs van zich te zullen beroepen op „nalatigheidsintresten”. Daarbij komt nog dat sommigen beweren dat later ingediende dossiers soms eerder worden behandeld en uitbetaald, met andere woorden dat zekere dossiers een

Voorgrond : *Gemeenschapsminister van huisvesting : J. Buchmann (PVV).*
Achtergrond : *de heren (links) W. Taelman (PVV), verslaggever over de begrotingsmaterie huisvesting, en (rechts) A. Claes (PVV)*

„voorkeursbehandeling” genieten.

Ofschoon u een aantal maanden terug de belofte heeft gedaan de bestaande achterstand op de meest functionele wijze aan te pakken, wens ik u dan ook met betrekking tot de trage afhandeling van de dossiers rond het toekennen van verwervingspremies de volgende vragen te stellen :

1. Hoeveel personen werden belast met én behandelen momenteel effectief de dossiers van de verwervingspremies ?
2. Hoeveel dossiers dienen nog behandeld te worden en aan hoeveel belanghebbenden moet de verwervingspremie nog worden uitbetaald ?
3. Wanneer zullen de belanghebbenden de hun toegezegde verwervingspremies ontvangen ? Zullen zij eventueel kunnen aanspraak maken op nalatigheidsintresten, zoals sommigen zich inbeelden ?

De Voorzitter : De heer Buchmann,

Gemeenschapsminister van Huisvesting, heeft het woord.

Minister J. Buchmann : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, bij koninklijk besluit van 25 augustus 1980, dat in werking is getreden op 1 september 1980, werd voor het Vlaamse Gewest een verwervingspremiereglementering ingevoerd.

Aangezien het Bestuur over onvoldoende personeelsleden beschikte werden, voor de duur van 1 jaar, 33 bedienden als BTK-ers aangesteld. De eerste groep trad in dienst op 16 april 1981, de tweede op 16 mei 1981. Vanaf dat ogenblik kon met de opleiding worden gestart. De meeste onder hen hadden voordien nooit enige administratieve ondervinding opgedaan. Intussen waren echter al duizende aanvragen ingediend.

Na het verloop van 1 jaar, en ondanks herhaalde verzoeken voor verlenging, werd het genoemd BTK-project definitief beëindigd.

Onmiddellijk werden andere formules onderzocht om het effectief te versterken onder andere tewerkgestelde werklozen, stagiairs, oprichten van een bijzonder tijdelijk kader of een organiek tijdelijk kader.

Van al de hiervoor vermelde formules kon uiteindelijk het voorstel van een tijdelijke verhoging met 70 eenheden van de organieke personeelsformatie de goedkeuring wegdragen van de Inspectie van Financiën en van de syndicale raad van advies van het Ministerie van Openbare Werken.

Zoals het geachte lid weet wordt, op basis van de huidige wetgeving, het tijdelijk personeel aangeduid door de vaste wervingssecretaris die hierbij de behaalde rangschikking van de laureaten respecteert.

Slechts in december 1982 in januari 1983 konden de nieuwe tijdelijke bedienden voor de duurtijd van 1 jaar worden aangeworven.

Ondertussen was er een groot aantal aanvragen ingediend.

Daarnaast moet worden aangestipt dat de reglementering inzake verwervingspremies werd opgeheven op 1

mei 1982. Nadien werd de toepassingsperiode met 6 maanden verlengd.

De opleiding van de laatst aangeworven tijdelijke bedienden is nog maar juist voltooid of een groot gedeelte onder hen gaat reeds de dienst verlaten. Het gaat hier inderdaad om de best gerangschikte kandidaten bij het VWS die nu de mogelijkheid krijgen om in een vacante betrekking tewerkgesteld te kunnen worden. Dit alles heeft voor gevolg dat de afhandeling van de ingediende aanvragen tot op heden niet binnen een redelijke tijdsruimte is gebeurd.

Wat de verwerking van de dossiers betreft moet ik aanstippen dat dit normaliter in de volgorde van de indiening der aanvragen gebeurt. In uitzonderlijke gevallen zoals bijvoorbeeld bij concentratie van de onderzoeken ter plaatse of wanneer bijzondere redenen van humanitaire of sociale aard dit verantwoorden, wordt er van deze algemene regel afgeweken.

De uitbetaling der premies geschiedt altijd door opneming van het dossier in een genummerd ministerieel besluit zodat hier geen opschuiving van de volgorde meer mogelijk is.

In het licht van voornoemde uitleg vindt het geachte lid hieronder een antwoord op zijn vragen.

1. De administratieve afhandeling van de dossiers voor de toezegging gebeurt thans door 7 bedienden waarvan er binnenkort 5 zullen afvloeien. Die afhandeling is ongeveer beëindigd.

Er zijn nu 14 tijdelijke onderzoekers in de sector van de verwervingspremies werkzaam waarvan er 1 weldra zal vertrekken.

Van de 4 bedienden die zich met de uitbetaling van de verwervingspremies bezighouden, zullen er eerst-daags 2 vertrekken.

2. Op 1 maart 1983 diende er nog een onderzoek ter plaatse in ongeveer 7.200 verwervingspremiédossiers te worden ingesteld. De afhandeling van de te verwerpen aanvragen is grotendeels gebeurd.

Buchmann

Volgens raming moeten nog circa 9.800 verwervingspremies worden uitbetaald. De uitbetaling van die premies is zeer tijdrovend omdat in een groot aantal dossiers de vereffening in meerdere fasen moet gebeuren namelijk de hoofdpremie, het premiesupplement voor de sanering van ongezond verbeterbare huizen gebouwd vóór 10 mei 1940 en de aanvullende premies voor de plaatsing van dubbele beglazing en van een regenwaterput.

3. De uitbetalingsformaliteiten van de verwervingspremie en zijn supplementen kunnen pas starten nadat de premie is toegezegd en het vereiste attest van de notaris in bezit is gesteld van de Administratie.

De heer J. De Seranno : . . . of van de ontvanger van de Registratie.

Minister J. Buchmann : Inderdaad, mijnheer De Seranno.

Bedoelde formaliteiten nemen onder normale omstandigheden circa 4 maanden in beslag.

In het voornoemde besluit is nergens voorzien dat de aanvrager ingeval van laattijdige uitbetaling van zijn premie op nalatigheidsintresten kan aanspraak maken.

Ten slotte wens ik het geachte lid mede te delen dat reeds de nodige contacten met de Vaste Wervingssecretaris zijn gelegd om zo spoedig mogelijk te voorzien in de vervanging van de personeelsleden die het Bestuur voor de Huisvesting verlaten. **(Applaus)**

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983
— 8 (1982-1983)-Nrs. 1 (+Bijlagen 1 tot VII) tot 5
— 7 (1982-1983)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67,9)

Interpellatie van de heer W. Peeters tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de gevolgen van de voorgenomen besparingen voor de revalidatiecentra

Interpellatie van de heer W. Peeters tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de gedwongen ruilverkaveling te Sint-Gillis-Waas

Algemene bespreking (Voortzetting)

De Voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking over het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983 met de daaraan toegevoegde interpellaties van de heer Walter Peeters tot Minister Steyaert en tot Minister Akkermans.

HUISVESTING

Voorzitter : Wij behandelen nu de materie waarvoor Minister Buchmann bevoegd is, met name huisvesting.

De heer Taelman, verslaggever, heeft het woord.

De heer W. Taelman, verslaggever (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de commissie heeft in twee vergaderingen de begroting huisvesting voor het jaar 1983 onderzocht.

De Gemeenschapsminister voor de huisvesting gaf bij de aanvang van zijn toelichting vooreerst een schematisch overzicht van de belangrijkste wijzigingen die zich hebben voorgedaan bij het opmaken van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Daarbij wees hij in hoofdzaak op de functionele hergroepering die binnen de begroting werd doorgevoerd.

Inzake de begroting huisvesting wees de Gemeenschapsminister zeer uitvoerig op het probleem van de lasten uit het verleden.

Daarbij benadrukte hij het feit dat deze lasten hun effect laten gelden op zowel de begroting huisvesting als op

het geheel van de begroting van het Vlaamse Gewest. In rechtstreekse lijn hypothekeren zij vooral het huisvestingsbeleid.

Evenzeer van belang echter is het feit dat juist door deze lasten ook het geheel van de andere gewestmateries aan begrotingsademnood dreigen te gaan lij den.

Terecht wees de heer Gemeenschapsminister erop dat een vergelijk over de lasten uit het verleden op zichzelf geen finaliteit mag inhouden.

Er moet dringend naar andere oplossingen worden gezocht en dit zowel qua concept van het beleid als qua de financiering ervan.

De commissieleden hebben dan ook kunnen vaststellen dat het niet de bedoeling is en was van de heer Gemeenschapsminister om enkel op de problemen te wijzen doch dat hij druk zoekt naar een oplossing ervoor.

Zijn bekommernis is groot om via een niet-aflatend creatief beleid de sociale huisvestingssector van een zware hypotheek te ontlasten en er zorg voor te dragen dat ook voor de toekomst dit beleid ten overstaan van de sociaal gerechtigden nog een kans op slagen zou heb ben binnen sociaal aanvaardbare normen.

Op het niveau van de investeringsprogramma's diende omwille van de noodzakelijke budgettaire beperkingen te worden overgegaan tot een vermindering van de vastleggingen voor alle gewest- en gemeenschapsmateries.

Ook de sociale huisvestingssector ont-snapte niet aan deze noodzaak.

Geplaatst voor deze realiteit heeft de Gemeenschapsminister op basis van een herschikking binnen zijn investeringsenveloppe er zorg voor gedragen dat de investeringsprogramma's, die aanleiding geven tot sociale eigendomsverwerving, niet zouden worden getroffen.

De programma's voor 1983 voor het Vlaamse Woningfonds van de Bond van de Grote en Jonge Gezinnen en van de Nationale Landmaatschappij werden zelfs licht verhoogd ten over-

Taelman

staan van 1982.

Het investeringsprogramma van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting werd echter wel verminderd ten overstaan van het vorige jaar.

Hoopgevend echter is juist het feit dat hieromtrent de Gemeenschapsminister naar een oplossing zoekt waardoor deze inkrimping op het financiële vlak geen gelijke inkrimping zou veroorzaken op het vlak van de fysische verwezenlijkingen.

Zijn betrachting is door toedoen van nieuwe financieringsvormen die minder zware financiële lasten voor de Gemeenschap zouden veroorzaken het aantal aangeboden sociale woningen te handhaven.

Ook heeft hij bij het uitstippelen van een toekomstgericht beleid oog voor het streven naar een uniform systeem van opvatting, verwezenlijking en kostprijs van de sociale woningen gebouwd door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de Nationale Landmaatschappij.

Terecht wijst de Gemeenschapsminister erop dat binnen een sociaal streven er geen onderscheid zou mogen bestaan al naargelang men bij de ene of de andere maatschappij aanklopt.

Met betrekking tot de private gesubsidieerde woningbouwsector hebben de leden van de Commissie huisvesting met grote belangstelling kennis genomen van de resultaten van een enquête die de heer Gemeenschapsminister Buchmann heeft laten uitvoeren.

Deze enquête had tot doel de voorlichtingscampagne „Bouwen, kopen en verbouwen in Vlaanderen”, gevoerd sinds juni 1982, te laten evalueren.

Deze marktstudie vormde voor de heer Minister Buchmann een nieuwe nuttige basis ter heroriëntering van zijn beleid op het vlak van de huisvesting.

De hem kenmerkende zakelijke ingesteldheid heeft hem ertoe aangezet

met de nodige nuchterheid en rekening houdend met eventuele schoonheidsfoutjes, die onvermijdelijk inherent zijn aan dergelijke enquêtes, zijn beleid aan de werkelijkheid te toetsen.

Evenwel wijst de gevolgde werkwijze op de wil om het gevoerde beleid af te stemmen op de **betrachtingen** en mogelijkheden van degenen waarvoor het beleid wordt gevoerd.

Naast onder andere de omvorming van het premiestelsel, het zoeken naar nieuwe en minder hypothekerende financieringsvormen zal hij ongetwijfeld ook naar een oplossing streven voor het vereenvoudigen van het geheel van de administratieve gecompliceerde en omslachtige procedures.

Bij de betrachting tot het vereenvoudigen van de administratieve procedure komt de heer Minister Buchmann alvast tegemoet aan de bekommernis van alle leden van de Commissie huisvesting, zonder dat daarom het door collega Coppieters beloofde standbeeld reeds werd besteld.

De heer M. Olivier : Dat komt nog !

De heer W. Taelman : De moeilijkheden die het verzoenen van noodzakelijke budgettaire beperkingen met een in wezen sociaal beleid inhouden schrikt de heer Minister Buchmann niet af.

Dergelijke verzoening noodzaakt het nastreven van creatieve oplossingen. Deze oplossingen uitdokteren met realiteitszin, waarbij gehoor wordt gegeven zowel aan de gerechtigden als aan de beleidsverantwoordelijk ken stemt de leden van de Commissie hoopvol voor de komende moeilijke jaren.

Zijn beleid komt erop neer, binnen de mogelijkheden, voor de sociaal gerechtigden, een sociaal beleid te voeren, dat ook voor de ganse Gemeenschap, nu en voor de toekomst sociaal draagbaar zal zijn. (**Algemeen applaus**)

De Voorzitter : De heer Kelchtermans heeft het woord.

De heer T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijn-

heer de Minister, dames en heren, de bespreking van de begroting huisvesting kent een strakke planning. Bij huisvesting hoort dat. De dertig minuten spreektijd, voorbehouden aan onze fractie, zal verdeeld worden als volgt : ten eerste, een schets van ruwbouw, met vooral oog voor de fundering van het huisvestingsbeleid ; ten tweede, een drietal uiteenzettingen vooral gericht op de afwerking, vertolkt vanuit eigen vakmanschap of eigen belangstelling in deze huisvestingsproblematie.

Collega Alfons Coppieters zou aanvankelijk k deze algemene uiteenzetting namens onze fractie houden. Hij dient zich te verontschuldigen wegens ziekte en dat standbeeld... en ik weet niet of de weinig rooskleurige vooruitzichten in de huisvestingssector zoals ze uit deze begroting blijken daar een rol in hebben gespeeld.

Naast de algemene bespreking wil ik persoonlijk nog even terugkomen op het recent bezoek dat aan uw kabinet werd gebracht door een Limburgse delegatie om prioritaire maatregelen te bepleiten voor het woningnoodprobleem aldaar.

„Een goed huisvestingsbeleid impliceert dat ieder gezin kan beschikken over een behoorlijke woon- of leefruimte, dat de eigendomverwerving wordt aangemoedigd en dat de vrije keuze van een eigen woonformule maximaal wordt bevorderd.” Dat was uw fundamentele doelstelling uit uw beleidsnota van april 1982. U specificerde uw huisvestingsbeleid als volgt in deze nota : ten eerste, zowel de openbare als de private sector moeten aangemoedigd worden. Ten tweede, het accent moet gelegd worden op de renovatie van het bestaand woonpatrimonium en op invulbouw met aanvullende nieuwbouw in streken waar reële behoeften bestaan. Ten derde, alle administratieve procedures moeten vereenvoudigd worden in het belang van de burger en de administratie. Ten vierde, de rechtzoekende burger zal vanwege de overheid ruime informatie krijgen. Ten vijfde, de voorwaarden tot het bekomen van premies moeten zo veel mogelijk eenvormig worden gemaakt, rekening houdend met de sociale criteria.

T. Kelchtermans

Nu, bijna één jaar later, leent deze begrotingsbespreking zich tot een evaluatie van de algemene en specifieke doelstellingen. Een deel van deze evaluatie vindt men terug in het gelijkelijke verslag van collega Taelman.

De lasten van het verleden worden overschaduwd door één grote vaststelling, namelijk dat door de onvoldoende budgettaire mogelijkheden een dynamisch en innovierend huisvestingsbeleid praktisch uitgesloten is. En vanzelfsprekend wordt ook naar de oorzaken gepeild : vooral de lasten van het verleden zijn met meer dan 50 procent van de huidige financiële uitgaven hiervoor verantwoordelijk. Ons standpunt omtrent deze moeilijke juridische en financiële problematiek is een verwijzing naar het standpunt van fractieleider Guido Verhaegen in zijn algemene inleiding, en waar hij terecht dit probleem als het grote centrale begrotingsprobleem stelt. De verdere bespreking van zowel de sociale huisvesting als de huisvesting in de private sector tonen dat aan.

Inzake sociale huisvesting worden de kredieten van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting voor 1983 tot 3,4 miljard verminderd. Het huidige financieringssysteem – stelt u – is onhoudbaar geworden.

Als oplossingen stelt u voor : én het drastisch optrekken van de interest van de door het Gewest gewaarborgde leningen én de aanmoediging van de verkoop van bestaande huurwoningen. Beide oplossingen zijn ten nadele van de huurder. Terecht zegt u dat door beide de essentie van de volkshuisvesting in het gedrang komt. Het is een vicieuze cirkel en niemand ziet blijkbaar goed in hoe eruit te geraken.

Een kostendekkende huurprijs voor een nieuwbouw-woning van de NMH wordt geraamd op om en bij de 7.000 frank. De werkelijke inbare huurprijs is bijna de helft lager. Bij een recent bezoek verklaarde u zelfs dat een sociale huurwoning aan de Gemeenschap gemiddeld 30.000 frank per maand kost gedurende de eerste tien jaar ; en dit vooral omwille van de kortlopende leningen tegen zeer hoge interesten.

U zegt – en het klinkt hoopvol – dat u een plan hebt waarbij men de financiering van huurwoningen over een gans andere boeg wenst te gooien, met name via het aantrekken van institutionele beleggers. Wij wensen hierover geen ideologische discussie te voeren. Wat ons vooral interesseert is dat de vicieuze cirkel, waarvan sprake, wordt doorbroken. Als dit systeem van huurwoningen ter beschikking te stellen de Gemeenschap inderdaad viermaal minder zou kosten bij gelijk aantal, dan is dit een zeer sterk argument. Ik haal dus de woorden aan, die de Minister zelf in onze aanwezigheid heeft uitgesproken.

Toch zijn er een aantal vragen. Welke zal de rol en verantwoordelijkheid zijn van de erkende huisvestingsmaatschappijen ? Bestaat er een kooprecht, zoals nu, ten opzichte van de institutionele belegger ? In ieder geval dienen stevige garanties ingebouwd om de objectieven van de sociale huisvesting veilig te stellen. Zo niet is dit een feitelijke, alhoewel indirecte afbouw van de sociale huisvesting. Kan er reeds meer gezegd worden over deze innovatie naar de institutionele beleggers toe ? Zijn er concrete projecten ? Besprekingen ? Overeenkomsten ? Het zijn vragen die wij aan u voorleggen.

De huidige kredieten van de Nationale Maatschappij van de Huisvesting (3,4 miljard) zijn absoluut ontoereikend. Gerekend aan een gemiddelde kostprijs van ± 2 miljoen per woning, zouden hiermee ongeveer 1.700 woningen kunnen gebouwd worden. Welnu, dit volstaat nauwelijks voor één provincie, laat staan het ganse Gewest.

De Nationale Landmaatschappij krijgt een verhoging met 7 procent. Wij vernemen dat ook hier nochtans drastisch gesnoeid wordt in de nog uit te voeren infrastructuurwerken en dit zuiver lineair, zonder rekening te houden met woonbehoeften of verantwoordende meerjarenplanning. In mijn slotbeschouwing kom ik hierop nog even terug.

Wat de private sector betreft, ging veel aandacht in de bespreking van deze begroting naar de evaluatie welke u hebt gemaakt naar aanleiding van

uw voorlichtingscampagne Jouwen, kopen en verbouwen in Vlaanderen”.

Het stimuleren van de private woningbouw moet hoofdobjectief blijven. Ter zake hebben zowel de Executieve als de nationale Regering getracht via allerlei maatregelen de relance van de bouwsector op gang te krijgen. Het enige wat men kan stellen, is dat de verdere teruggang vertraagd werd. De logische conclusie lag dan ook voor de hand : de huidige maatregelen motiveren de privé-bouwers nog onvoldoende.

U stelt daarom een tweetal innovaties voor :

1. een serieuze verhoging van de bouwpremie ;
2. een verzekering tegen inkomensverlies.

Bij de bespreking van uw beleidsopties in april 1982 verklaarde collega Coppieters reeds dat het toenmalige bouwpremiestelsel te weinig sociale selectiviteit bevatte en onvoldoende stimuleerde om de neerwaartse trend in de bouwsector te keren. De geest van de wet-De Taye was : een premie die 10 procent bedroeg van de normale bouwkosten. Hij suggereerde toen reeds de premie te verhogen tot 250.000 à 300.000 frank, met een zekere degressiviteit. De recente verhoging en . degressiviteit beantwoordt dus volledig aan onze verwachting.

Wij zijn er zeker van dat deze maatregel beslissende effecten zal hebben.

Het verslag meldt dat een plan voor de invoering van een verzekering tegen inkomensverlies ter studie ligt. Wij menen van u vernomen te hebben dat een beperkte offerte heeft plaatsgevonden. Mogen wij van u vernemen welke het resultaat is ? Welke verzekeringen werden aangeschreven ? Welke verzekeringen zijn op het aanbod ingegaan ? Onder welke voorwaarden ?

Terecht zegt u bij de bespreking dat er nog onvoldoende voorlichting is bij het grote publiek over de verscheidene mogelijke toelagen bij bouwen, kopen of verbouwen. Maar verwonderlijk genoeg zijt u minder enthousiast over de voorstellen vanuit de Commissie om én deze voorlichting én

T. Kelchtermans

heel de omslachtige administratieve procedures rond al deze toelagen eenvoudig te deconcentreren naar het gemeentelijk niveau. Wij dringen opnieuw aan – en als het gemeentelijk echt niet kan, waarom dan niet provinciaal, waar nu ook administratieve cellen zijn – die provinciale bouwtoelagen of leningen begeleiden ?

Enkele bedenkingen bij deze algemene bespreking.

In verband met de premies kan ik stellen dat het bedrag van de saneringspremie zou eveneens moeten worden aangepast : het verschil met de bouwpremie is te groot. De sociale selectiviteit is onvoldoende aanwezig. De voorwaarden tot toekenning zijn daarboven te omslachtig en te streng. Ook eenvoudige verbeteringswerken zouden in aanmerking moeten komen, zoals plaatsing van badkamer of elementaire sanitaire voorzieningen.

De huidige dorpsherwaardingsinitiatieven voeren eveneens een renovatietoelage in, welke het recht op saneringspremie uitsluit. Is dit reeds een beslissing ? Wij durven bepleiten dat de saneringspremie ook in herwaardingsgebieden zou worden toegekend aanvullend met de renovatietoelage.

De bejaardenhuisvesting zou ons inziens aparte aandacht moeten krijgen. Het inwonen van bejaarden, maar dan in aangepaste woningen, zou moeten aangemoedigd worden, zeker in meer landelijke gemeenten en gebieden waar dit een familie-traditie is.

Te veel stedenbouwkundige voorschriften verhinderen soms noodzakelijke aanpassingen. Wij pleiten zelfs hier voor stimulerende maatregelen. De Gemeenschap heeft hier alle belang bij.

De personeelsproblemen bij het Bestuur voor de Huisvesting gaan ieder normaal begrip te boven. Hierover werd zojuist een mondelinge vraag gesteld, waarschijnlijk in de verwachting dat vele leden dit probleem eveneens zouden aansnijden. Inderdaad, mijnheer de Minister, bij het Bestuur van de Huisvesting gaan de perso-

neelsproblemen elk normaal begrip te boven. De premietrekker is hierbij het grootste en onbegrijpende slachtoffer. Het zijn zij die wachten op een verwervingspremie. Wij hebben zojuist uw antwoord gehoord. U treft hierin geen fout. Dat is ook niet de bedoeling van mijn vraagstelling. Ik raak dit punt alleen aan voor de vele wachtende premietrekkers, die met onbegrip toekijken hoe dit allemaal mogelijk is. Toch blijven wij met aandrang hopen dat deze 9.800 verwervingspremies binnen de kortst mogelijke tijd zullen worden uitbetaald. Dan kom ik tot de bouwmaatschappijen.

Veel van wat onze sociale huisvesting is of kan zijn, wordt bepaald door de dynamiek van de plaatselijke en gewestelijke maatschappijen. Ook hier bepleiten wij een veel sterkere decentralisatie. Het contact met de bewoners, hetzij huurders of kopers, alsook voortdurende coördinatie tussen alerhande diensten.

De beheerskosten van bouwmaatschappijen dienen aan strakke beperkingen onderworpen. Voor het jaar 1981 – dit lees ik in een parlementaire vraag – was het totaal bedrag aan beheerskosten voor de Nationale Landmaatschappij 886.287.772 frank terwijl deze voor de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting 325.000.000 frank bedroegen.

Onze vraag : hoe kunnen dergelijke hoge beheerskosten verantwoord worden ?

De werkgebieden van de maatschappijen dienen vooral functioneel te worden afgelijnd.

Deze bespreking rond de begroting huisvesting rond ik af met een vaststelling uit het vaktijdschrift „Het Bouwbedrijf”, dat schrijft dat „... in tegenstelling tot de Waalse Executieve die voor 1983 de nulgroei-optie verkies, de Vlaamse Executieve besloten heeft haar nieuwe investeringen in te krimpen tot 70 procent van het initieel programma 1982, dat zelf reeds op 85 procent werd gebracht. Deze 70 procent is een vermindering van 10 miljard. De post waarop het felst is besnoeid, is deze van de sociale huisvesting. Vooral de Nationale Maatschappij van de Huisvesting

moet zwaar inleveren : haar plafond wordt ten opzichte van het toegestane programma met ruim de helft verlaagd, met name 3,4 miljard tegenover 6,8 miljard. Dit is een harde klap die zwaar gaat doorwegen op de activiteit van een branche die tijdens de eerste jaren van de crisis in de privé-woningbouw de markt voor een complete ineenstorting heeft behoeft.”

De gevolgen zijn nu reeds merkbaar en zij zullen nu nog catastrofaler worden. Waar in 1978 nog 15.000 woningen gebouwd werden door sociale bouwmaatschappijen, was dit in 1982 nog 5.850 en zal dit in 1983 een kleine 1.000 bedragen. Het woningpatrimonium gaat dus zienderogen achteruit. Het sterkst wordt dit ervaren in gebieden, waar de gezinnaangroei en dus ook de vraag naar sociale woningen het sterkst is, en dit brengt mij op mijn laatste punt.

Het laatste punt dat ik hier wil behandelen is de acute woningnood in Limburg.

Ik zal hierover zeer kort zijn. In vorige betogen heb ik u de problemen voldoende geschetst. Zeer recent ontving u trouwens een Limburgse delegatie, samen met afgevaardigden van de GOM. Voor de zoveelste maal werden de wiskundige bewijzen geleverd dat het werkelijk de allerhoogste tijd is. De provincie vraagt absolute prioriteit.

En ik verberg u niet dat wij er niet gerust in zijn, ondanks uw formele belofte voor Limburg iets speciaals te zullen doen omwille van de specifiek problemen. Maar als ik de begrotingscijfers zie, vraag ik mij af hoe.

De 3,4 miljard van de NMH zou alleen al door Limburg moeten gebruikt worden. Alle huidige projecten van de NMH – circa 2.000 woningen – zijn geblokkeerd door de omzendbrief van directeur-generaal H. De Smet. En deze man had geen andere keuze, vermits zijn aanvankelijk investeringsprogramma van 8 miljard werd gereduceerd tot 85 procent. En deze 85 procent opnieuw tot 3,4 miljard.

Daarenboven blijven wij overal lezen dat arbeidsintensieve renovaties voorrang krijgen bij de aanwending van de

T. Kelchtermans

beschikbare fondsen. Een gerenoveerde woning zou daarbij 50 procent duurder zijn dan nieuwbouw.

Dezelfde drastische beperkingen zouden eveneens gelden bij wegen- en rioleringswerken volgens artikel 80 van de huisvestingscode. In algemene regel zouden slechts deze wegen en rioleringen worden uitgevoerd, waarvan de woningen reeds in aanbesteding zijn gegeven. In Limburg alleen zouden hierdoor opnieuw bij de 90 woningen wegvallen, eenvoudig omdat de infrastructuurwerken niet werden aanbesteed.

Vele gemeenten hebben anderzijds, hetzij in eigen regie, hetzij via een intercommunale, de voorbije jaren gronden aangekocht en uitgerust. Kunnen deze uitgeruste verkavelingen niet door de Nationale Landbouwmaatschappij worden overgenomen om er hun projecten op te realiseren, liever dan bijkomende infrastructuur aan te leggen? Het kan de aanzet zijn tot een Vlaams grondfonds. Of kan een gemeente, onder bepaalde voorwaarden, uitgeruste gronden van de NLM ter beschikking stellen aan privé-bouwpromotors? Recente ervaringen wijzen uit dat privé-bouwpromotors goedkoper bouwen dan bouwmaatschappijen. En vanzelfsprekend stel ik mij dan opnieuw vragen over de kostprijsstructuur van de sociale woningbouwsector.

Het stimuleren van de groepsbouw op sociale verkavelingen, eventueel door privé-bouwpromotors, zou in ieder geval ook resultaat hebben voor de tewerkstelling van de nu ongeveer 4.200 Limburgse werklozen in de bouwsector. En dat in een provincie die het trieste record inzake werkloosheid heeft, namelijk meer dan 25 procent van zijn actieve bevolking.

De vraag luidt dus opnieuw zeer dringend: welke zijn de prioritaire maatregelen die, vermits toegezegd, binnenkort zullen worden genomen?

Mijnheer de Minister, u hebt de bevoegdheid over een zeer zwaar departement. De middelen die u hebt, zijn omgekeerd evenredig aan de behoef-

ten. Met des te meer zorg zal een beleid van absolute selectiviteit moeten worden gevoerd. Onze fractie zal hierop kritisch blijven toekijken. De begroting, die u ons voorstelt, geeft ons vertrouwen. Meer zelfs, wij rekenen erop dat u er wonderen mee zult verrichten, eenvoudig omdat zij nodig zijn.

De Voonitter : De heer Flamant heeft het woord.

De heer E. Flamant (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, wat bij de bespreking in de commissie voor Huisvesting als meest frappant naar voren kwam en dat trouwens dikwijls in het jaar aan bod kwam zijn de enorme lasten uit het verleden die in de sector Huisvesting zeker fenomenaal kunnen worden genoemd.

In de bijlagen gevoegd aan het verslag van de Commissie is er een evolutietabel opgenomen van de financiële lasten tot het jaar 2000 voor de Nationale Maatschappij voor Huisvesting. Ik moet u zeker niet zeggen dat bij het lezen van dit verslag men tot een ontvutsende vaststelling komt. Het Vlaams Gewest zal inderdaad niet minder dan 371 miljard Belgische frank moeten betalen over de jaren 1982 tot 2.000 aan de voornoemde maatschappij. Voor de jaren 1982, 1983 en 1984 schommelt dit bedrag rond 10 miljard per jaar. Van 1985 tot het jaar 2000 gaat het jaarlijks om bedragen van grosso modo 20 miljard. Dit alles in de veronderstelling dat er zich geen wijzigingen voordoen of dat men alles in zijn beloop laat. Hoe dan ook, het zijn uiteraard cijfers die ons tot nadenken stemmen. De Minister heeft er trouwens in de Commissie de nadruk op gelegd dat de financiering van de sociale woningbouw, zoals ze tot nog toe werd toegepast, voor de toekomst onhoudbaar is geworden.

Verskillende voorstellen worden geformuleerd. Eén van die voorstellen behelst onder meer een drastische verhoging van het verkopen in plaats van het verhuren van sociale woningen. Dit voorstel zal evenwel met de nodige omzichtigheid moeten worden uitgewerkt om te vermijden dat uiteindelijk aan de doelstellingen van de

sociale huisvesting wordt voorbijgegaan. Hoe dan ook, er zullen nu eenmaal altijd personen en gezinnen zijn die niet over voldoende financiële middelen beschikken om een woning te kopen, zij het dan ook een sociale woning. De nood aan sociale woningen zal dan ook altijd blijven bestaan.

Bovendien mag niet uit het oog worden verloren dat, indien dit voorstel tot in zijn uiterste consequenties wordt uitgevoerd, het uiteindelijk niet zal bijdragen tot het vinden van een oplossing van de reeds sedert jaren aanslepende crisis in de bouwsector. Ik zou durven stellen integendeel.

Vandaar dat wij meer voelen voor uw plan waarbij de financiering van huurwoningen zou gebeuren door investeringen van institutionele beleggers in vast goed. De institutionele beleggers zouden in een schema, zoals het werd uiteengezet in de Commissie, de bestaande huurwoningen kopen en ook zorgen voor de renovatie.

Het Vlaamse Gewest zou in die optiek bijvoorbeeld een wijk kunnen afhuren van deze beleggers en ter beschikking stellen van de huisvestingsmaatschappijen die de rol van rentmeester zouden vervullen. Dan zou de maatschappij van het Gewest jaarlijks een werkingsubsidie kunnen ontvangen.

In de Commissie hebt u gezegd dat dit systeem viermaal minder zou kosten dan het huidige. Ik weet dat men dit in twijfel wil trekken. Ik wil u dan ook vragen dat ons daaromtrent, niet noodzakelijk hier, tijdens deze bespreking, maar, met de bereidheid die u eigen is en die u kenmerkt, in de Commissie volledige en duidelijke uitleg zou worden gegeven. Indien het juist is dat het systeem viermaal minder kost is het uiterst belangrijk omdat zowel wat de huurders betreft als het aanbod, dit geen enkel verschil zou uitmaken met de mogelijkheden in het huidige systeem.

Onze bekommernis moet er in de eerste plaats naar uitgaan dat de sociale huisvesting sociaal zou blijven. Want ook, nu meer dan ooit, is in een crisisperiode het doel van de sociale huisvesting de zwakste bevolkingscategorie in de mogelijkheid te stellen over een degelijke woning te kunnen

Flamant

beschikken.

Mijnheer de Minister, ik wil hier ook refereren naar mijn uiteenzetting van vorig jaar ter gelegenheid van het begrotingsdebat wanneer ik u met nadruk heb gevraagd om degenen die instaan voor de sociale huisvesting meer aandacht te zien opbrengen voor de groter wordende groep van bejaarden. Plannen voor bejaardenwoningen, service-flats, paviljoenen, zorgwoningen met centrale voorzieningen, al dan niet in combinatie met een eigen verpleegcentrum of gecombineerd met een bejaardenhome zijn problemen die overal, niet enkel op het platteland, maar, ik herhaal het, vooral in de stedelijke agglomeraties waar een veel grotere concentratie is van bejaarden, zeer acuut rijzen. Hoever staat het met de sensibilisatie in deze richting van de huisvestingsmaatschappijen en bouwpromotoren? Zijn er tussen vorig jaar en nu bepaalde plannen of realisaties op het getouw gezet?

De enquête „Bouwen, aankopen en verbouwen in Vlaanderen” was ons inziens zeker en vast een uiterst waardevol initiatief en geeft ons een zeer goed overzicht van de belangrijkste behoeften en woonwensen van de bevolking. Wij wensen niet, in de commissie is dat trouwens duidelijk tot uiting gekomen, de resultaten van deze enquête te extrapoleren naar de ganse bevolking toe. Integendeel zou ik u durven suggereren om naar het voorbeeld van de enquête die nu gericht was tot een beperkte groep, dat deze zich zou uitstrekken naar de totale bevolking om aldus de behoeften die bij eenieder in het Vlaamse Gewest leven, beter te leren kennen.

Dat zou een beter inzicht verschaffen dan wat wij tot nu toe weten.

Bepaalde studies, ondernomen door privé-studieinstellingen, hebben soms gans andere resultaten aan het licht gebracht dan de gangbare normen die, naar men dacht door bepaalde groepen waren aanvaard.

Doorgedreven enquêtes kunnen zeer dikwijls andere ideeën, die leven bij hen die op sociale huisvesting beroep

moeten doen, aan het licht brengen.

Mijnheer de Minister, wat de maatregelen voor de private sector betreft, stellen wij met genoegen vast dat de nieuwe regeling in verband met de bouwpremie alleszins getuigt van een ernstige aanpak.

Uit de door de Vlaamse Executieve op 16 maart genomen beslissing blijkt dat men rekening heeft gehouden met de suggesties die in de Commissie werden verklankt.

De premiebedragen verminderen degressief naarmate het inkomen stijgt. Tevens wordt rekening gehouden met de gezinslast van de betrokkene. Bovendien werd het maximuminkomen vermindert.

Er werd ook beslist dat voortaan bij de aflevering van een bouwvergunning aan particulieren automatisch een formulier A in verband met de aanvraag van de bouwpremie zou worden afgeleverd. Dit is een stap in de goede richting naar de zo gewenste vereenvoudiging die ook in deze sector onvermijdelijk moet tot stand komen, liefst zo vlog mogelijk. Ieder van ons weet immers dat wie een aanvraag voor een bouwpremie indient geconfronteerd wordt met enorm veel ge-loop, paperassen en administratieve formaliteiten welke moeten worden vervuld, gesteld in termen die voor weinigen begrijpbaar zijn. Is deze nieuwe bouwpremieregeling op zichzelf reeds een middel om de bouwbedrijvigheid te stimuleren, toch zal de bouwpremie op zichzelf niet volstaan om alle problemen op te lossen.

De heer M. Olivier : Dat is juist.

De heer E. Flamant : De verzekering tegen inkomensverlies kan hier een adequate oplossing bieden. De bedoeling van deze verzekering is de financiële risico's van de leningnemers bij mogelijk werkverlies te dekken.

De heer M. Olivier : Zeer mooi.

De heer E. Flamant : Vele kandidaat-bouwers of kopers worden inderdaad afgeschrikt tot het nemen van initiatief, omdat zij in deze crisisperiode vrezen voor hun werkzekerheid en dus voor inkomensverlies.

Men zou bijgevolg een verzekering moeten kunnen aanbieden die voor de risiconemers op voldoende lange termijn waarborgen biedt zodat zij hun initiatief kunnen realiseren.

Ik zou zelfs durven vragen de mogelijkheid na te gaan de verzekering tegen inkomensverlies in te voeren, zelfs voor diegenen die op het ogenblik van het bouwen of kopen niet voor een bouwpremie in aanmerking komen. Want ook in het geval van een gezin waar man en vrouw werken kan, door het optreden van werkloosheid van een van beiden, hetzelfde probleem rijzen omdat op dat ogenblik hun inkomen daalt onder de toegelaten grens voor het verstrekken van een bouwpremie.

Ik pleit ervoor na te gaan of in de toekomst die mogelijkheid ook voor dergelijke gevallen kan worden ingebouwd. Ik denk dat het voor velen een grotere zekerheid zou bieden bij het bouwen of kopen van een woning.

Tot besluit, mijnheer de Minister, verheugen wij ons over de nieuwe aanpak van het huisvestingsbeleid, waardoor ongetwijfeld een nieuwe klank wordt ingeluid die fundamenteel verschilt van de traditionele wijze waarop de problemen voorheen werden behandeld.

In die sfeer drukken wij ons vertrouwen uit in uw beleid dat u ook in de komende jaren zult verderzetten. (**Applaus op alle banken**)

De Voorzitter : De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer L. Vanvelthoven (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het meer dan volledig en ongetwijfeld objectieve verslag van collega Taelman en de bezorgdheid van de Limburgers om toch maar aan hun rechtmatige trekken te komen inzake huisvesting, reeds vertolkt door collega Kelchtermans, verlichten mijn taak aanzienlijk. Zo kan ik mij beperken tot het formuleren van enkele bedenkingen.

Inzake het probleem van de lasten van het verleden is het bekend dat de sector huisvesting verantwoordelijk is voor meer dan 50 procent van het to-

Vanvelthoven

taal van deze lasten.

Ter zake heeft de Minister in de Commissie verklaard dat dringend een oplossing dient te worden gevonden, al ware het alleen al om een aantal faillissementen in de bouwsector te voorkomen.

Een eerste vraag : hoever is het overleg met de nationale regering thans gevorderd ?

Tevens heeft de Minister als zijn oordeel te kennen gegeven dat men dient te streven naar een drastische herziening van de prefinancieringstechniek binnen de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting. Specialisten ter zake zijn het met hem eens. Men moet afstappen van het vigerende stelsel.

De toestand van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting is immers op financieel vlak meer dan alarmerend wegens de laattijdige afbetaling door de Staat en de Gewesten van hun schulden.

Deze achterstallen werden per 31 december 1982 geraamd op 16,8 miljard waarvan ongeveer 6 miljard ten laste van het Vlaamse Gewest. Kan de Minister deze cijfers al dan niet bevestigen ?

Mijnheer de Minister, hoe dan ook : als de vragen : is sociale nieuwbouw en is sociale vernieuwbouw nodig, positief beantwoord worden, dan zijn dringend maatregelen nodig.

Het antwoord op die twee vragen kan men vinden in het advies dd. 30 juni 1982 van de Bedrijfsraad van het Bouwbedrijf betreffende het verslag van het Planbureau over „De bouwnijverheid” diagnose en bestanddelen van een strategie”.

Die Bedrijfsraad komt tot de conclusie dat er in Vlaanderen tot 1990 nog een jaarlijkse behoefte aan nieuwbouw zou zijn van 40.000 woningen, in Wallonië 23.000 en in Brussel 3.000. Wat de totale vernieuwbehoeften betreft omvattende de sanering van verbeterbare ongezonde woningen alsook de verbetering van functioneel onaangepaste woningen ; deze

werden eveneens tot 1990 per jaar geraamd op 29.000 voor Vlaanderen, 23.000 voor Wallonië en 7.000 voor Brussel.

Mijnheer de Minister, zelfs al zouden die cijfers met 25 procent overtrokken zijn, dan zijn de behoeften nog erg groot en zou er zowel door het privé- als door het openbaar initiatief, een zeer aanzienlijke inspanning moeten kunnen gedaan worden.

Verskillende maatregelen zouden kunnen in overweging genomen worden om de bedrijvigheid van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en haar erkende vennootschappen weer vlot te krijgen en een bouwstop op het vlak van de volkswoningbouw, zeker die bestemd voor de verhuring, te verhinderen.

Welke maatregelen worden in gespecialiseerde middens overwogen ?

Ten eerste, de inkoop van het bestaand woningpatrimonium van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en haar erkende vennootschappen bevorderen, zoals dit door sommigen wordt voorgesteld, met het doel de financiële lasten te verminderen. Van dit middel moet niet veel heil worden verwacht.

Collega Flamant heeft dit zoëven onderstreept. Er zijn weinig huurders die op dit ogenblik bij machte zijn hun woning aan te kopen, zeker in deze tijd van werkonzekerheid.

De heer J. De Seranno : Het aantal is groter dan wij denken. Er zijn een aantal sociale woonwijken waar de bewoners-huurders op dit ogenblik, gezien de gunstige huurvoorwaarden, liever een eventueel spaarkapitaal elders beleggen, dan die huurwoning die zij thans in gunstige voorwaarden betrekken, te kopen.

Ik weet dat een percentage van 20 à 30 procent van de bewoners eigenlijk zouden wensen hun woning te kopen. Op 100.000 woningen die de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting in Vlaanderen bezit, zijn er dat meer dan 20.000. Het is een belangrijk aantal, met de opbrengst ervan kunnen andere woningen worden gebouwd.

De heer L. Vanvelthoven : Ik spreek

mij niet uit voor de ene of de andere maatregel. Het is slechts één van de maatregelen die inderdaad overwogen worden. Ik vrees echter dat men daarvan niet alle heil moet verwachten. Ik ben het met u eens dat, daar waar er kopers zijn, de aankoop moet worden bevorderd.

Bovendien meen ik dat dit systeem ook niet mag uitdraaien op een afbouw van het sociale huurwoningbestand. Men moet een goede, sociaal aanvaardbare, proportionele verdeling nastreven.

De verhoging van de interestlast en de beperking van de aflossingstermijn van de aan te gane leningen. Hierover werd al gezegd dat men zich terdege moet bewust zijn van de weerslag daarvan op de huurprijzen.

Aan welke verhoging denkt de Minister trouwens als hij spreekt van een onrealistische basisrentevoet, waaraan de NMH de door het Gewest gewaarborgde leningen terugbetaalt en wanneer hij pleit voor een drastische verhoging.

Anderen pleiten voor de consolidatie van de aangegane leningen. Op voorwaarde dat die consolidatie door de kredietinstellingen – in dit geval de banken – zou worden aanvaard, rijst de vragen : over hoeveel jaar gespreid. Dit lost het probleem van de financiering voor de toekomst niet op.

Weer anderen pleiten voor het afbetalen aan de ene kant van de lopende leningen aangegaan ingevolge de tot nu toe toegepaste prefinancieringstechniek, aan de andere kant voor het werken met begrotingskredieten in de toekomst.

Hoe dan ook : uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het sociaal huisvestingsprobleem een structureel probleem is geworden en wat waar is voor de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting is, weliswaar op een andere manier, ook waar voor de Nationale Landmaatschappij.

In ieder geval is de afbraak van de prefinancieringsformule de meest aangewezen oplossing, hoe pijnlijk dat op korte termijn ook kan zijn. Er dient naar andere formules te worden uitgezien als men een bouwstop wil voor-

Vanvelthoven

komen. Dat is in ieder geval noodzakelijk, vermits een dergelijke bouwstop, ten minste 30.000 bouwvakkers zou treffen.

Mijnheer de Minister, de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting vormt de zwaarste begrotingspost in de sector huisvesting. Nochtans is deze post onvoldoende. De kredieten werden voor 1983 tot 3,4 miljard verminderd. Wellicht betreft het hier een machtiging tot lening. Dan dringen zich weer dezelfde vragen op : welke zal de basisrentevoet zijn vermits de Minister gepleit heeft voor het verhogen van de rentevoet ? Welk impact zal dit hebben op de huurprijs ?

Door het optrekken van de rentevoeten of het verkorten van de terugbetalingstermijn - nu 2,5 procent gedurende 66 jaar - gaat de annuïteit verhogen. Dit zal de facto voor gevolg hebben dat de maximum procentuele huurprijs van 6,5 procent zal dienen opgetrokken te worden.

Gerekend met een gemiddelde kostprijs van 2 miljoen frank per woning, kunnen hiermee circa 1.700 woningen gebouwd worden of 1.100 woningen gerenoveerd, gezien bij renovatie de kostprijs 3 miljoen per woning bedraagt.

De Gemeenschapsminister heeft echter een plan waarbij men de financiering van huurwoningen over een heel andere boeg gooit. De institutionele beleggers zouden investeren in vastgoed. Zij kopen de huurwoningen en zorgen voor de renovatie. Het Vlaams Gewest huurt bijvoorbeeld een hele wijk woningen in een globale huurovereenkomst en onderverhuurt aan de erkende huisvestingsmaatschappijen die ze ter beschikking stelt van de gegadigden.

Dit systeem zou de gemeenschap viermaal minder kosten ; men kan meer sociale woningen aanbieden zodat het quantum van de vorige jaren kan worden gehandhaafd.

Een aantal vragen dringen zich op : tegen welk procent zullen de huurcontracten worden gesloten ? Precies welke lasten moet de maatschappij dra-

gen ? Op welke manier zal de kwaliteit van de woningen worden gecontroleerd, gezien het kleine onderhoud voor de maatschappij zou zijn ? Wie zal het verschil dragen tussen de te betalen en de realiseerbare huurlasten ? Kan een verklaring worden gegeven hoe men komt tot één vierde van de huidige kostprijs ?

Wanneer met institutionele beleggers een huurcontract voor een langlopende periode wordt gesloten, wat zal er dan gebeuren na verloop van deze periode, vooral met het oog op het belang van de huurders die op dat ogenblik die wijk zullen bewonen ? Zal de huurovereenkomst, door het Gewest te sluiten met de beleggers, indexgebonden zijn, constant blijven of op een andere manier evolueren ?

Mijnheer de Minister, Ik zou het begrijpen wanneer u vandaag niet over de concrete gegevens om deze vragen te beantwoorden, beschikt. Ik durf te hopen en ben ervan overtuigd dat u te gepasten tijde ongetwijfeld de Commissie voor huisvesting zal willen inlichten.

In een volgende punt zou ik de aandacht van de Minister willen vestigen op de huurachterstallen van de huurders van volkswoningen. Wie de statistieken van 1976 af bekijkt stelt vast dat de huurachterstallen in Vlaanderen 0,51 procent bedroegen, en dat zij in de volgende jaren drastisch zijn gaan stijgen, namelijk tot 1,14 procent in 1979, om in 1980 en 1981 respectievelijk 1,6 en 1,68 procent te bedragen. In Wallonië zijn de huurachterstallen veel hoger. Ze bedroegen er in 1981 3,32 procent. Brussel houdt zowat het midden met 2,01 procent. Het Gewest Vlaanderen slaat dus nog een vrij goed figuur.

De cijfers wijzen, hoe dan ook, nochtans op een stevige stijging van de huurachterstallen. De voornaamste oorzaken, hier geciteerd, zouden de volgende zijn. Ten eerste, de steeds slechter wordende economische toestand van het land en de ermee gepaard gaande toenemende werkloosheid van de bevolking.

Ten tweede, de toepassing van de nieuwe reglementering betreffende

de huurprijzen van de volkswoningen, inzonderheid in de hand gewerkt door het feit dat voorrang verleend wordt aan kandidaat-huurders met het laagste inkomen, waardoor de kans op achterstallen uiteraard hoger is dan bij gezinnen met normale inkomsten.

Ten derde, het groter aantal verhuurde woningen.

Ten vierde, de houding van sommige erkende vennootschappen zelf die, soms te laat, soms niet met de nodige vastberadenheid, optreden tegen huurders met achterstallen.

In ieder geval - en ik heb het reeds beklemtoond - wat uit deze cijfers nog opvalt zijn de gevoelige verschillen die vastgesteld worden in de onderscheiden gewesten. Hoe dan ook, wanneer men de cijfers van de gewesten onderling vergelijkt, zou men geneigd zijn inderdaad te bevestigen dat de stijging van de achterstallen in grote mate te wijten is aan het invoeren van het nieuwe systeem.

Mijnheer de Minister, ik zou ook uw aandacht willen vestigen op de toestand van de 135 erkende vennootschappen waarvan er 66 - of bijna 50 procent - een toename kennen van het verlies. Dit cijfer bevestigt nogmaals dat inderdaad dringende en gezonde maatregelen nodig zijn in de sector van de huisvesting.

Ten slotte zou ik de aandacht willen vestigen op de private sector. Eén van de oorzaken - en ook dat werd reeds in deze bespreking aangehaald - van de achteruitgang van bouwactiviteiten in de private sector, is uiteraard het feit dat jonge mensen niet meer durven bouwen. De enorme werkonzekerheid die momenteel heerst, weerhoudt die jonge bouwlustigen bouwactief te worden. Immers, wie inderdaad vreest zijn werk te kunnen verliezen, durft niet meer bouwen. Het verheugt mijn fractie dan ook, mijnheer de Minister, dat u in de Commissie twee maatregelen aangekondigd heeft die door mijn partij reeds geruime tijd bepleit worden en die wij dehalve toejuichen, namelijk de verhoging van de bouwpremie en de verzekering tegen inkomensverlies. Ik zal niet uitweiden over de voordelen van beide initiatieven,

Vanvelthoven

voorgangers op deze tribune hebben dat reeds gedaan. Ik wil enkel toejuichen dat beide initiatieven genomen zijn en ik zou willen vragen dat ze zo vlug mogelijk operationeel zouden gemaakt worden.

Toe te juichen is eveneens – en dat zal dan mijn slot zijn – uw bedoeling het ingewikkelde en omslachtige systeem inzake overheidstegemoetkomingen te vereenvoudigen. In dit verband – en in de Commissie werd hier toe eveneens de wens uitgedrukt – ware het eveneens aangewezen dat de diensten van Stedebouw efficiënt en snel zouden te werk gaan in verband met het verlenen van bouwvergunningen. Het is toch zo dat jonge mensen, die nog willen bouwen, niet geplaagd moeten worden, op onredelijke wijze, met lang wachten op een vergunning. **(Algemeen applaus)**

De Voorzitter : De heer Meyntjens heeft het woord.

De heer O. Meyntjens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, ik zou eerst willen beginnen met onze collega, de heer Taelman, geluk te wensen voor zijn volledig verslag. Ik wens evenwel te wijzen op een klein schoonheidsfoutje dat niet direct in het verslag ligt, maar dat te wijten is aan het feit dat ik tijdens de commissievergadering van de huisvesting van woensdag 9 maart jongstleden aan de Minister een vraag heb gesteld betreffende de nieuwe reglementering van de bouwpremies, waarop de Minister mij niet direct kon antwoorden omdat men nog aan het onderhandelen was, maar hij beloofde mij evenwel het antwoord te verstrekken vooraleer de begroting in de Raad zou worden besproken. Nochtans, mijnheer de Minister, kon ik vorige week de hele reglementering lezen in de kranten. Als lid van de Commissie voor de huisvesting betreur ik dus te moeten constateren dat de pers de voorkeur krijgt ten opzichte van de commissieleden. **(Applaus bij verschillende leden)**

Minister J. Buchmann : Mijnheer Meyntjens, telkens als in de Executieve een besluit wordt genomen, geeft de Voorzitter van de Executieve een

persconferentie. Ik kan de commissieleden daarvan nooit vlugger in kennis stellen dan het via de pers bekend zou worden gemaakt. Ik had u beloofd deze week de Commissie bijeen te roepen om de eventuele maatregelen mee te delen, maar spijtig genoeg was dit materieel onmogelijk.

De heer J. De Seranno : Eigenlijk zou de Vlaamse regering haar persconferentie hier vóór deze micro moeten houden !

De heer O. Meyntjens : Dat meen ik ook. Als commissielid voel ik mij ergens voorbijgaan wanneer ik dat eerst in de pers lees.

De interessante voorlichtingscampagne en opiniepeiling door het kabinet van de Minister georganiseerd, verdienen vanzelfsprekend onze aandacht. Hierbij een paar bemerkingsen.

69 procent van de aanvragers van een info-brochure waren houders van een der zagezegde papieren beroepen, namelijk kaderpersoneel of bedienden, en als dusdanig behorende tot de betere inkomens wat voor de sociale huisvesting eigenlijk niet relevant is vermits slechts 15 procent hun voorkeurspraken voor een sociale woning.

Hierbij komt dat van de aanvragers van de brochure 51 procent ze aanvragen omdat ze dachten aan bouwen, kopen of verbouwen en zich wensten in te lichten over premies, leningen of tegemoetkomingen.

De wil tot bouwen komt duidelijk tot uiting. 51 procent van de aanvragers wil bouwen. 58 procent heeft vooral interesse voor de bouwpremies. Wat die bouwpremies betreft, vernemen we dus vanuit de kranten dat men het plafond voor het netto belastbaar bedrag verlaagd heeft en men verder via de verschillende schijven degressief te werk gaat.

Mijnheer de Minister, wij menen dat wanneer men een netto belastbaar bedrag van 1 miljoen tot 1.250.000 frank heeft, men deze premie wel niet nodig heeft om te bouwen vooral omdat wij allemaal de belabberde financiële situatie kennen van huisvesting.

Men zou deze overtollige premies

veel beter aan andere sociale klassen toekennen zoals bijvoorbeeld door een verhoging van de saneringspremie of voor de verhuis, installatie en huurtoelage. Maar daar komen we dadelijk op terug.

In artikel 48, laatste alinea van het koninklijk besluit van 10 december 1970, houdende de huisvestingscode, die door de wet van 2 juli 1971 werd bekrachtigd, wordt immers duidelijk gesteld : „Enkel personen met een bescheiden inkomen kunnen deze voordelen genieten.

Mijnheer de Minister, ik kan een inkomen van 1 miljoen netto belastbaar bedrag moeilijk een bescheiden inkomen noemen. Hierbij dient opgemerkt te worden dat bij de vroegere reglementering, met een plafond van 1,5 miljoen netto belastbaar bedrag, 96 procent van de bevolking in aanmerking kwam voor de premie. Het heeft ons steeds verwonderd dat er zoveel bescheiden inkomens waren in ons land. Ten andere, mijnheer de Minister, u heeft nog steeds nagelaten dit koninklijk besluit door een decreet te wijzigen, wat niet conform is met de wet.

Enkele woorden nu over de saneringspremie.

Ons bestaande woningbouwpark is dringend aan verbetering toe willen wij niet binnen enkele jaren opgescheept zitten met honderdduizenden krotten en een werkelijke woningcrisis. Het staat bovendien vast dat de herinrichting van de bestaande wooninfrastructuur op macro-economisch vlak een belangrijke besparing met zich meebrengt. Vernieuwbouw is tevens veel arbeidsintensiever dan nieuwbouw. Voor onze KMO's, maar vooral voor ons groot contingent werkloze bouwvakkers, kan deze vernieuwbouw nieuwe perspectieven openen voor werkgelegenheid.

Uit een onderzoek dat het Instituut voor Huisvesting onlangs in onze Vlaamse regio deed, kan men afleiden dat 67,5 procent van deze woningen belangrijke gebreken vertonen die van die aard zijn dat onmiddellijke verbeterings- of aanpassingswerken gerechtvaardigd zijn. 8,5 procent van de woningen hebben nog geen stro-

Meyntjens

mend water ; 59,5 procent hebben nog een slecht ingerichte keuken ; 48,5 procent hebben nog geen bad of stortbad. Dit alles in de zogenaamde ruimtevaart- en informatica-maatschappij. Daarom, mijnheer de Minister, zouden we graag de saneringspremie ook een stuk omhoog willen zien gaan. Wij hebben nu 30 procent premie met een plafond tot 120.000 frank, en tot 50 procent voor de inkomens tot onder de 400.000 frank. Wij zouden graag het bedrag tot 150.000 frank opgetrokken zien en 50 procent voor de inkomens tot onder de 500.000 frank voor hetzelfde bedrag.

Over de verzekering tegen werkloosheid, mijnheer de Minister, kunnen wij ons moeilijk uitspreken aangezien geen juiste gegevens beschikbaar zijn. In ieder geval menen wij dat deze verzekering zou moeten worden geïntegreerd in de bouwpremie en dat de looptijd ervan voldoende lang zou zijn om de kandidaat-bouwers de kans te geven zonder al te veel risico's aan de bouw van een huis te beginnen. Ik kan mij aansluiten bij wat collega Flamant daarstraks heeft gezegd over personen die geen premie hebben gekregen op het ogenblik dat zij bouwden en die daarna misschien in moeilijkheden kunnen komen door de werkloosheid.

Hier rijst de vraag, mijnheer de Minister, of ook voor de zelfstandigen die wensen te bouwen maatregelen zullen worden genomen die hen beschermen tegen ziekte en werkloosheid, wat in de huidige economische conjunctuur helemaal niet denkbeeldig is. Nog een bijkomende vraag : Wat zal hier worden verzekerd, het kapitaal, de intresten, of een globale som ?

In de beleidsnota 1982 van de Gemeenschapsminister voor Huisvesting vinden we volgende verklaring in verband met verhuis-, installatie- en huurtoelage : „Maatregelen zullen genomen worden ten einde tot een vluggere uitbetaling over te gaan. Er zal onderzocht worden of de halvering na drie jaar niet dient afgeschaft te worden.”

Tot hertoe bleef het koninklijk besluit inzake huurtoelagen, ongewijzigd. Nochtans, door de halvering van

deze huurtoelage na 3 jaar en de afschaffing ervan na 6 jaar, kan dit koninklijk besluit onmogelijk een fundamentele verbetering brengen in de huisvesting van onze bejaarden.

Dat dit koninklijk besluit in verband met de huurtoelagen aan haar doelstelling voorbijgaat, illustreren we het best aan de hand van een voorbeeld. In het Antwerpse Sint-Andrieskwartier behoort meer dan 30 procent van de inwoners tot de categorie van de bejaarden.

De huisvesting in dit stadsdeel is bijzonder slecht. De meeste van deze woningen, daterend van vóór de Eerste Wereldoorlog, verdienen de naam van krotten. Vele bejaarden wonen er op een derde of vierde verdieping. De steile en moeilijke trappen zijn voor hen een dagelijkse hinder. De toestand van het sanitair is bedroevend. Bad of douche ontbreken. Toiletten zonder verluchting of in gemeenschappelijk gebruik vormen een regel. Wonen in deze kleine, vochtige en bijna bouwvallige woningen is menssonwaardig.

Uiteraard is er vraag naar een betere huisvesting maar daarvoor zijn gewoonlijk geen centen. Voor een iets beter en meer comfortabel appartement moet de bejaarde immers het dubbele aan huurgeld betalen.

Het koninklijk besluit inzake de huurtoelage zou een oplossing kunnen bieden voor bejaarden die beter wensen te wonen. In de praktijk gaat er van dit koninklijk besluit geen stimulans uit voor een betere huisvesting aangezien de toelage na drie jaar gehalveerd wordt en na zes jaren helemaal wegvalt. Na drie of zes jaar is de bejaarde er dus nog beroerder aan toe dan vóór zijn verhuis. Voor onze bejaarden en vooral de minder-gegoeden onder hen, is de situatie uitzichtloos.

Met de afschaffing van de halvering na 3 jaar zou reeds een belangrijke verbetering aan het bestaande koninklijk besluit worden aangebracht. De doelstelling van het koninklijk besluit kan echter slechts volledig gerealiseerd worden door een levenslange toekenning van deze huurtoelage wat trouwens in het Waalse Gewest van toepassing is. Alleen door deze le-

venslange toekenning kan er een stimulans uitgaan van het koninklijk besluit voor een menswaardige huisvesting van onze bejaarden.

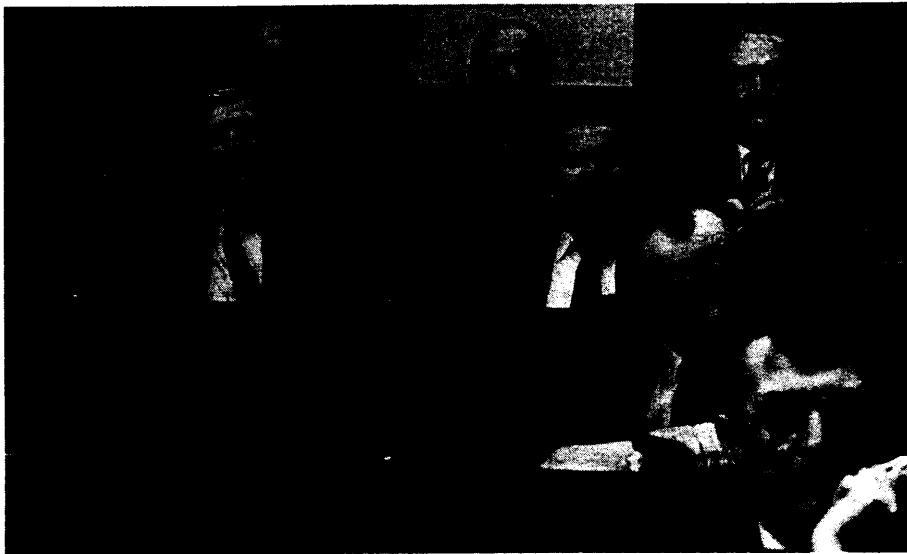
Het koninklijk besluit inzake verhuis-, installatie- en huurtoelagen bevat nog andere onvolkomenheden. In Vlaanderen is de leeftijdsgrens nog steeds 65 jaar. Dit houdt in dat heel wat gepensioneerden – dikwijls alleenstaanden – worden uitgesloten van de voordelen van het koninklijk besluit alhoewel hun inkomen zeker niet het gemiddelde inkomen van de gepensioneerde alleenstaande man of van het gepensionerd echtpaar overschrijdt. De leeftijdsgrens dient daarom, zoals in het Brusselse en in het Waalse Gewest, teruggebracht te worden tot 60 jaar.

In het Vlaamse Gewest bestaat er evenmin een toelage voor mindervalide gezinshoofden met een psychische of fysische handicap van ten minste 66 procent of voor gezinshoofden van wie de echtgenote of het kind eenzelfde graad van invaliditeit hebben. Vlaanderen blijft ook hiermee serieus ten achter op het Brusselse en het Waalse Gewest.

Voorts zou de huurtoelage ook moeten worden verleend indien een aanvankelijk onaanpaste woning door verbeteringswerken functioneel wordt aangepast. Ook als de bejaarde niet verhuist maar de eigenaar de woonst aanzienlijk verbetert en de huurprijs aanpast, moet een toelage mogelijk blijven.

Mag ik de Gemeenschapsminister daarom vriendelijk verzoeken spoedig het koninklijk besluit van 8 augustus 1976 te herzien zodat ten minste de bejaarden met beperkte financiële mogelijkheden op een menswaardige manier kunnen worden gehuisvest ?

Ten slotte wil ik mijn bezorgdheid uitspreken over de financiële situatie van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting. Met een gecumuleerde schuldenlast van circa 90 miljard – waar tegenover wel een activa staat dat echter moeilijk kan worden te gelde gemaakt – is de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting in een moeilijke situatie terecht gekomen. De schulden van het verleden zijn de

Van links naar rechts : op de laatste rij de heren O. Meyntjens, die hoofdzakelijk over sociale-woningbouw, premie- en toelagenstelsels handelde, J. Desseyn en F. Debussère ; op de voorlaatste rij de heren O. Van Ooteghem en D. Vervaet (VU-leden). Voorgrond : de heren (links) H. Suykerbuyk en (rechts) J. Dupré (CV?-leden)

grootste oorzaak. Ingrijpende beleidsbeslissingen ter sanering van deze dramatische financiële situatie dringen zich meer dan ooit op.

Enkele besparingsmaatregelen kunnen op korte termijn bijdragen tot deze rationalisering.

De Nationale Maatschappij zou de bouwmaatschappijen in de plaats van aan te bevelen, moeten verplichten sociale woningen te verkopen wanneer hierom wordt gevraagd door degenen die de woning bewonen. Door de lagere huurprijs en de onderhoudskosten van oudere woningen, blijft dit verouderd patrimonium een stijgende last vormen voor de Nationale Maatschappij.

Het heeft toch geen zin dat de plaatselijke bouwmaatschappijen aan een verouderd woonpatrimonium blijven vasthouden om hun machtspositie te blijven verzekeren.

Op het vlak van de huurprijs dient eveneens uitgegaan te worden van

een nieuwe filosofie.

Met het huidige stelsel vallen nieuwe sociale woningen buiten het bereik van de huurders met een klein inkomen, aangezien de huurprijs wordt vastgekoppeld aan de kostprijs van de woning.

De sociale woningen vallen hierdoor buiten het bereik van hen voor wie ze gebouwd werden.

Het huursysteem dient tot doel te hebben aan personen met een bescheiden inkomen woningen te bezorgen, tegen een voordeliger prijs dan degene die gewoonlijk wordt toegepast.

De huurprijs dient daarom op basis van het reële inkomen te worden bepaald. De boekwaarde van de woningen mag niet de determinerende factor zijn. Praktisch kan dit doel door de toepassing van de drie volgende principes worden bereikt :

— de last van de huurprijs ten opzichte

van de beschikbare middelen van de huurder moet aanvaardbaar blijven en mag een percentage, bepaald door het niveau van die middelen, niet overschrijden ;

— bewoners van wie de huisvesting identiek is en die een zelfde aantal vertrekken in de woning nodig hebben, behoren dezelfde prijs te betalen wanneer ze over dezelfde financiële middelen beschikken ;

— de te betalen huurprijs mag niet leiden tot een last die lager ligt dan de aanvaardbare last vastgesteld met inachtneming van de beschikbare middelen van de huurder, op gevaar af het financieel evenwicht van het stelsel te verstoren.

Uitgaande van deze filosofie kan de sociale woningbouw zijn resultaten opleveren voor hen die er werkelijk behoefte aan hebben.

Wat de bouw van nieuwe woningen betreft, dienen de nog beschikbare kredieten opgesplitst te worden.

Zoals ik reeds zei, dient hiervan een gedeelte te gaan naar vernieuwbouw. Op macro-economisch vlak is dit, zoals werd aangetoond, erg belangrijk. Tevens past deze vernieuwbouw in het kader van de stads- en dorpsherwaardering. Een ander gedeelte, voor nieuwbouw dan, daar waar reële behoeften zijn. Ik leg hierop de nadruk omdat de wachtlijsten bij de bouwmaatschappij door dubbel, driedubbel en vierdubbel gebruik, geen werkelijk beeld geven van de reële behoefte aan sociale woningen.

Deze nieuwe woningen dienen te worden gebouwd tegen prijzen die concurrentieel zijn tegenover die van de privé-sector.

We stellen immers steeds vast dat de privé-sector woningen bouwt waarvan de kostprijs heel wat lager ligt.

Men zou de prijs van de woningen forfaitair kunnen vaststellen en de architect financieel belonen wanneer hij onder dit forfaitair bedrag blijft. De woningen zouden hierdoor heel wat goedkoper kunnen worden.

Ten slotte, mijnheer de Minister, verwachten wij dat de nieuwe mogelijk-

Meyntjens

heden ter financiering van de projecten van de Nationale Maatschappij voor Huisvesting tot resultaten zou leiden, hetzij met leasing hetzij met de institutionele beleggers, hoewel we deze laatste mogelijkheid wel zeer sterk betwijfelen.

Wij willen als Volksunie in ieder geval positief meewerken, daar waar wij kunnen. (**Applaus bij de W**)

De Voorzitter : Mevrouw De Backer-Van Ocken heeft het woord.

Mevrouw R. De Backer-Van Ocken (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, langs verschillende zijden hebben wij vernomen dat de Minister het inzicht heeft de interestvoeten te egaliseren en, als wij het goed hebben begrepen, dan wenst hij ze naar boven toe te nivelleren en spreekt hij **ook** van een optrekken van de onrealistische rentevoeten die tot nog toe bestaan.

Ik zou even een lans willen breken voor het behoud, en zo er een optrekken moet komen, dit dan in bescheiden mate, en op een speciale wijze van bepaalde rentevoeten. Ik vrees dat wanneer men de rentevoeten globaal gaat optrekken de idee „sociale woningbouw” volkomen teniet wordt gedaan.

De eigenlijke bedoeling van de verschillende huisvestingsmaatschappijen was namelijk een behoorlijke woongelegenheden te verschaffen aan zoveel mogelijk gezinnen met een bescheiden inkomen. Ook voor de minbegoeden moet **de** mogelijkheid tot eigendomsverwerving en de vrije keuze van een eigen woonformule blijven bestaan.

De huidige lasten bij een bouw- of aankoopverrichting met een lening van de Nationale Landmaatschappij aan 6,5 procent geven nog een mogelijkheid, ook voor bescheiden inkomens.

De maandelijkse aflossingen die door de ontleners met een bescheiden inkomen moeten worden betaald, hebben nu reeds de bovengrens bereikt.

Het gezinsinkomen van praktisch alle aanvragers situeert zich tussen 30.000 frank en 50.000 frank naargelang men alleen of met twee werkt.

Voor een maximale lening van 2.000.000 frank aan een rentevoet van 6,5 procent en terugbetaalbaar over 30 jaar dient men maandelijks 13.720 frank terug te betalen.

Daarbij wordt meestal ook nog gebruik gemaakt van de provinciale lening van 200.000 frank aan de rentevoet van 10,5 procent, wat **de** maandelijkse totale afbetaling op 16.220 frank brengt.

Tegen een rentevoet van 7 procent of 7,5 procent zou de maandelijkse last bij **de** Nationale Landmaatschappij 14.836 frank of 15.576 frank en in totaal, de provinciale lening inbegrepen, respectievelijk 17.336 frank of 18.076 frank bedragen. Dit is niet meer haalbaar voor een gezin met een bescheiden inkomen.

Wat zijn aldus de gevolgen van een renteverhoging ? U weet ook dat er een verdere terugloop van de tewerkstelling in de bouwsector bestaat. Er zullen praktisch geen kopers of huurders van bescheiden woningen meer worden gevonden zodat er dan **ook** niet meer zal moeten worden gebouwd.

Ten slotte weet u dat wie nu nog bouwt, personen zijn die deze woning zelf willen betrekken. De terugloop van de bouw als opbrengst is zo groot **dat** men werkelijk moet mikken op dát publiek dat nog een woning wenst te bouwen om er zelf gebruik van te maken. Deze optrekking van de rentevoeten zou ook een totale afbraak van het nog enige overblijvende sociale in het huisvestingsbeleid tot gevolg hebben. Daarom dacht ik voor de Nationale Landmaatschappij eenzelfde pleidooi te kunnen houden als voor het Woningfonds van grote gezinnen. Wij pleiten voor een behoud van de basisrente van 6,5 procent van de Landmaatschappij. Wanneer u moeilijkheden heeft met het behouden daarvan, dan zou eventueel het sociaal karakter kunnen gepaard gaan met een vergemakkelijking voor het budget en zou men bijvoorbeeld om

de drie of vijf jaar een aanpassing van de interestvoet op basis van het nieuwe gestegen inkomen kunnen in het vooruitzicht stellen. Ik denk dat dit technisch mogelijk is en psychologisch zeker aanvaardbaar voor iedereen.

Even sterk pleit ik voor het Woningfonds, daar voor grote gezinnen de huidige rente de enig mogelijke is. Daarbij moet ook rekening worden gehouden met wat de huisvestingsleningen aan de gemeenschap kosten. Ik moet u dat niet vertellen. U weet immers dat er een groot verschil bestaat al naar gelang de instelling die de lening verleent. Een van de grote redenen – en ik heb daar vorig jaar reeds op gewezen – van de crisis in de bouw is het onvoldoende ter beschikking stellen van sociale leningen door de financieringsmaatschappijen. Dit is een grote fout en heel wat ronde tafels van de bouw zouden een beter resultaat hebben gekend indien men hierop meer de nadruk zou hebben gelegd. Als gevolg van het gering aantal leningen tegen sociale rentevoeten en de steeds zwaarder wordende voorwaarden wordt er veel minder gebouwd. Dit is ten slotte slecht voor de gemeenschap in haar geheel, het nationale pakket dus inbegrepen.

Mijnheer de Minister, sta mij toe tot slot nog een opmerking te maken. Ik begrijp **dat** sommigen in deze periode gevoelig zijn voor het verkrijgen van een bouwpremie. Dat de bevoegde instantie de begunstigde verwittigt, is normaal, dat de bevoegde Minister dit doet, begrijp ik zeer goed, maar ik zie niet in waarom de verschillende leden van de Executieve zich allemaal groepen voelen om de begunstigde hierover in te lichten. Meent u niet **dat** dit een eigenaardige indruk maakt op de toekomstige bouwers ? (**Applaus op sommige banken**)

De Voorzitter : De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, ik ben al herhaaldelijk ontgoocheld geweest door de wijze waarop leden van de Vlaamse Executieve gebruik maken van de media. De Ministers zouden

De Seranno

hun mededelingen beter op deze tribune geven. Het is geen goede gewoonte dat sommige leden van de Vlaamse Executieve soms tussen de vergadering van de commissie waarin ontwerpen van decreten werden besproken en de daarop volgende openbare vergadering, een persconferentie geven.

Op het ogenblik dat de Vlaamse Executieve hier in de Raad collegiaal reenschap geeft over haar beleid is het moeilijk aanvaardbaar dat sommige leden over bepaalde problemen voor de televisie confereren. (**Applaus bij de VU**)

Mijnheer de Voorzitter, als laatste in de rij wil ik enkele budgettaire aspecten van het huisvestingsbeleid belichten. Volgens het verslag dat onze collega Taelman namens de Commissie uitbracht, heeft de Minister verklaard dat de financieringstechnieken inzake sociale woningbouw moeten worden herzien. Uit de verschillende uiteenzettingen in dit debat is intussen wel gebleken dat de Raad het hierover eens is.

De verwachte uitgaven voor de huisvesting in 1983 zouden normaal, voor titel I en II samen, ongeveer 17 miljard bedragen. Maar door een ingreep van de Vlaamse Executieve – zo lezen wij althans in de algemene toelichting – wordt een bedrag van 7,5 miljard uit de begroting gelicht, zodanig dat het pakket voor de huisvesting schijnbaar tot 9,5 miljard wordt herleid. Het uitlichten van het pakket „Jasten van het verleden” is slechts een pijnstillertje. Wij mogen onze aandacht niet laten afleiden van de ernstige budgettaire gevolgen van het huisvestingsbeleid.

Veroorloof mij een paar woorden te zeggen in verband met de methode waarop de financiering van de sociale huisvesting geschiedt. Het Vlaamse Gewest draagt een deel van de interesten, aflossingen en terugbetalingen van de aangegane leningen ten behoeve van de beide nationale huisvestingsmaatschappijen. Deze last bedraagt normaal per jaar nu reeds 10 miljard voor plus minus 8.000 gebouwde sociale woningen – ik heb de

berekening gemaakt vanaf 1977 tot en met 1981 – ; dit wil dus zeggen 1,2 miljoen begrotingslast per gebouwde woning.

Omwille van de duidelijkheid lieten wij in onze berekening de **interestlasten** van de leningen verstrekt door het Woningfonds buiten beschouwing.

Analyseren wij de bedragen bestemd voor deze toelagen en overdrachten voor tussenkomsten in interesten, aflossingen en terugbetalingen.

De totale begrotingslast, ook zonder „lasten van het verleden”, zal in de eerstvolgende jaren ongeveer verdubbelen en blijkens het verslag oplopen tot een gemiddelde van 22 miljard frank per jaar – in de periode van 1985 tot 1994 – dit met hetzelfde aantal sociale woningen jaarlijks te bouwen.

Hier dient herinnerd aan de eigenlijke financieringstechniek die door de nationale huisvestingsmaatschappijen wordt toegepast. Beide maatschappijen financieren hun bouwprogramma door wederbelegging van de vrijgekomen kapitalen, voortkomend van de verkoop van hun woningen en door kapitalen die zijn ontlene bij vooral institutionele beleggers.

De lasten van deze leningen worden in belangrijke mate door het Gewest gedragen. Beide nationale maatschappijen betalen de leningen aan de Staat, thans aan het Gewest, terug onder vorm van annuïteiten.

Nu komt het belangrijk onderscheid. De Nationale Maatschappij voor de Huisvesting draagt zelf een intrestlast van 2,5 percent per jaar en delgt aan deze rentevoet de leningen in een tijdsduur van 66 jaar.

De Nationale Landmaatschappij draagt een rentevoet van 6,25 percent per jaar en betaalt de lening aan de Staat terug in 30 jaar. Dit is tussen beide maatschappijen het fundamenteel verschil ; zowel in percent van de rentelast die zij zelf dragen als in aflossingsduur. De vraag is nu welk van beide technieken meest aangewezen is en onze voorkeur moet genieten.

De Nationale Maatschappij voor de Huisvesting bouwt de jongste jaren in Vlaanderen jaarlijks gemiddeld 5.750

woningen ; ongetwijfeld te weinig. Door tussenkomst van de Nationale Landmaatschappij zijn dat er jaarlijks 2.250 of samen circa 8.000.

Nu kom ik tot het essentiële. Bij een bouwkost voor een sociale woning van 2,5 miljoen frank kan de huidige budgettaire last bij een op de kapitaalmarkt gangbare intrestvoet van 10 percent en niet 13 of 14 percent, als volgt worden berekend.

De eenmalige toeslag per woning opgericht door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting in contante waarden berekend, is dan 1,7 miljoen frank ; hetzij bijna 70 percent van de bouwkosten ten bedrage van 2,5 miljoen. Deze toeslag ten laste van het Gewest bedraagt voor de Nationale Landmaatschappij 600.000 frank per woning of per toegestane lening door de Nationale Landmaatschappij.

De Minister suggereerde in de Commissie dat de financiering van de huurwoningen over een gans andere boeg zou moeten geïntegreerd worden.

De institutionele beleggers zouden investeren in huurwoningen en deze verhuren aan het Vlaamse Gewest. Het Vlaamse Gewest verhuurt op zijn beurt aan de gewestelijke bouwmaatschappijen die de woningen dan zouden beheren. Volgens het verslag zou dit systeem viermaal minder kosten dan de huidige werkwijze.

Het gerucht doet de ronde dat aan deze institutionele beleggers een rente van 5 percent zou worden gewaarborgd. In de veronderstelling dat dit een gewaarborgde intrest van 5 percent gedurende de ganse levensduur van de woning betekent, komt dit neer op een contante eenmalige last per woning van 1,3 miljoen frank. Ook die formule zou leiden tot een onaanvaardbare miljardendans, in de begrotingsposten voor de huisvesting.

Mijnheer de ‘Gemeenschapsminister, er zijn naar onze mening geen elementen aanwezig die uw stelling staven noch het bewijs leveren dat de kosten voor zulk een financieringsformule zouden kunnen worden vermindert, laat staan tot het vierde deel worden herleid.

Mijnheer de Voorzitter, ten slotte

De Seranno

wens ik enkele gevolgtrekkingen te maken.

Ten eerste, met de jaarlijkse begrotingspost van 10 miljard voor de delging van de leningslasten kan men ofwel 17.000 sociale woningen bouwen en deze tegen gunstige leenvoorwaarden verkopen, ofwel kan men jaarlijks 6.000 sociale huurwoningen bouwen. Dat zijn de twee extremen. Ik weet wel dat er combinaties tussen beide alternatieven mogelijk zijn, maar ik wil toch duidelijk stellen dat men met hetzelfde budget de bouw van 17.000 sociale eigendomswoningen kan bevorderen, of 6.000 nieuwe sociale huurwoningen betoelagen. De keuze tussen beide moet onzes inziens hoofdzakelijk vallen op de eerste formule, met name het bevorderen van de eigendomsverwerving door de bewoners zelf, gepaard aan een sociaal grondbeleid voor degenen die eigenaar willen worden.

Mijnheer de Voorzitter, dit is sedert 1945 bestendig de stelling van mijn partij geweest. Sinds 1949, vooral in Vlaanderen dank zij de wetgeving tot stand gekomen op initiatief van Minister De Taeye, zijn honderdduizenden gezinnen eigenaar geworden van een woning. Wij kennen anderzijds de budgettaire weerslag van de lasten van 100.000 huurwoningen, het pakket dat nu in bezit is van de Nationale Maatschappij voor Huisvesting in Vlaanderen. Die budgettaire weerslag is zeer zwaar. Ik heb mij dikwijls afgevraagd, indien dit initiatief van Minister De Taeye in 1949 niet tot stand was gekomen, waarbij de grote meerderheid van de gezinnen in Vlaanderen een eigen woning heeft kunnen verwerven, wat daarvan de gevolgen voor de begroting zouden zijn. Niet 100.000, maar wel 200.000 of 300.000 sociale woningen zouden wegen op ons budget. De begroting van de Vlaamse Gemeenschap zou er wellicht grotendeels worden door opgeslorpt.

Ik kom terug op het probleem dat collega De Backer heeft aangeraakt. Een verhoging van de intrestvoeten toegepast bij de Nationale Landmaatschappij en bij het Woningfonds zou nog

meer de bouw- en kooplustigen naar de huursector verdrijven. Zelfs een minieme intrestverhoging, wat ik niet kan aanvaarden, zou budgettair een veelvoudige weerslag hebben door het feit dat de meeste kandidaat-bouwers de voor hen gemakkelijke weg zouden nemen van de huurwoningen. Indien de belanghebbenden verzaken aan een eigendomsverwerving en een beroep doen op sociale woningen zou dit voor de gewestbegroting ongeveer een drievoudige tegemoetkoming inzake leningslasten betekenen.

Een tweede conclusie : een belangrijk deel van de 100.000 in Vlaanderen bestaande sociale huurwoningen, toebehorend aan de Nationale Maatschappij voor Huisvesting, zou in versneld tempo moeten kunnen worden verkocht aan de bewoners. Ik ben ervan overtuigd dat het mogelijk is en dat daardoor vele miljarden geleidelijk kunnen worden vrijgemaakt.

Een derde conclusie : wat uw fundamentele herziening over het huisvestingsbeleid betreft hebben wij geen bezwaar tegen een grondig herdenken van de sociale huisvestingspolitiek in Vlaanderen. Wel integendeel.

De invloed op de begroting is van die aard dat het Vlaams Parlement bij die heroriëntering van de woonpolitiek moet worden betrokken. Het lijkt ons daarom nodig dat inzake het huisvestingsbeleid in Vlaanderen een ruim overleg met de Vlaamse Raad moet plaatsvinden.

Dit is, meen ik eensluidend met wat door verschillende fracties is gezegd. De budgettaire miljardendans voor de promotie van de huisvesting in Vlaanderen is economisch en sociaal van uitzonderlijk belang. Het is een **té belangrijk** aangelegenheid opdat wij ons zouden beperken tot alleen maar vragen stellen. **(Algemeen applaus)**

De Voorzitter : De heer Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, heeft het woord.

Minister J. Buchmann (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, eerst **en** vooral wil ik collega Taelman danken voor zijn verslag. Ik excuseer mij voor de schoonheids-

foutjes. Ik zal in de toekomst mijn best doen om er nog beter uit te zien !

Wat de verschillende onderwerpen betreft wil ik u vragen of ik thema per thema kan antwoorden aangezien de meeste collega's dezelfde thema's hebben bespeeld. Zo zullen wij sneller kunnen vooruitgaan.

Enerzijds werd door verschillende collega's de verkoop van het patrimonium van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting besproken. Wij zijn van mening dat dit zou moeten geschieden, maar wij zijn ook van mening dat het niet kan geschieden onder de voorwaarden die de Nationale Maatschappij momenteel kan aanbieden.

De Nationale Maatschappij voor de Huisvesting geeft niet dezelfde financieringsmogelijkheden als de Nationale landmaatschappij. De dag dat wij zouden regionaliseren en eventueel één grote Vlaamse huisvestingsmaatschappij oprichten door het fusioneren van de twee huisvestingsmaatschappijen, zonder de ruilverkaveling, zouden al diegene die een woning in de sociale sector willen verwerven dit aan dezelfde voorwaarden moeten kunnen doen, zoals thans het geval is bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, namelijk tegen 12 à 13 procent. Zo zou men een gedeelte van het patrimonium van de NMH kunnen doen verwerven.

Anderzijds zijn wij ook van mening dat de huurders die een woning betrekken en deze wensen te verwerven, deze in elk geval zouden moeten kunnen kopen en dat de plaatselijke maatschappijen zich niet meer zouden mogen verzetten tegen deze wens.

Ik wil nog enkele woorden zeggen over de institutionele beleggers. Wij hebben gezegd dat wij langs die weg zouden zoeken om eventueel een oplossing voor de sociale woningbouw te vinden en hebben daarbij opgemerkt dat dit drie- tot viermaal goedkoper zou zijn. Wat is nu het verschil ? Uiteraard verwerft men het patrimonium niet. Wanneer wij over een percentage van 5 procent hebben gesproken dan betreft dat alleen het huren van woningen. Er werd echter ook over 6 à

Buchmann

8 procent of 4 à 6 procent gesproken. Als Gewest zouden wij slechts tussen beide komen tegen 5 procent, echter zonder een patrimonium te verwerven.

Men kan de vraag stellen of wij als Gewest, ofwel de plaatselijke maatschappijen over een groot patrimonium moeten beschikken. Wanneer wij aan diegenen die het nodig hebben, in de huursector als het moet, een sociale woning kunnen aanbieden dan meen ik dat wij voldoen aan de noden die er momenteel bestaan. Wij zullen ons niet meer kunnen veroorloven tientallen duizenden woningen te verwerven die wij nog niet hebben afbetaald. Wanneer wij de totale schuld bekijken en het aantal woningen die wij in het patrimonium hebben dan zien wij dat er in al die jaren nog niet veel werd afbetaald.

Met betrekking tot de verzekering tegen inkomensverlies is door verschillende collega's gesproken.

Wij zijn daar volop mee bezig. Verschillende leden hebben gevraagd wanneer het systeem in werking zal treden. Wij hopen tegen 1 april tegelijkertijd het nieuwe bouwpremiesysteem en het nieuw verzekeringssysteem te laten functioneren. Er zijn nog enkele besprekingen nodig, maar wij kunnen reeds omschrijven hoe het systeem er zal uitzien. Het zal een verzekering zijn voor arbeiders of bedienden die onvrijwillig werkloos worden. Zij zouden verzekerd zijn voor het bedrag van hun annuïteiten, dit wil zeggen afbetaling van kapitaal en interest.

Indien bijvoorbeeld man en vrouw een inkomen verwerven en een van beide wordt onvrijwillig werkloos, zou men tussenkomen pro rata van

het verloren inkomen.

Dit zou eveneens gelden in geval van arbeidsongeschiktheid. Iemand die langdurig ziek wordt, zou eveneens van dit systeem kunnen genieten.

Voor de zelfstandigen geldt dit systeem niet in geval van werkloosheid, gezien werkloosheidsuitkeringen voor zelfstandigen niet bestaan. Het zou wel gelden in geval van arbeidsongeschiktheid.

De betrokkenen zouden gedurende vijf jaar verzekerd zijn voor een termijn van drie jaar. Dit wil zeggen dat men driemaal één jaar zou kunnen genieten, maar geen vijf jaar. Dit betekent dat iemand die op het einde van de periode van vijf jaar werkloos wordt, eventueel nog gedurende drie jaar van de verzekering kan genieten.

Dat is de bedoeling van deze verzekering. Wij zijn ervan overtuigd dat het

In de ambtenarentribune wordt het begrotingsdebat gevolgd door kabinetmedewerkers van de betrokken ministers

Buchmann

een stimulans moet betekenen voor de ganse bouwsector.

De heer O. Meyntjens : Mijnheer de Minister, zou de verzekering geïntegreerd zijn in de bouwpremie ?

Minister J. Buchmann : Al degenen die van de bouwpremie genieten, zouden eveneens van de verzekering genieten, uiteraard uitgesloten de ambtenaren die niet zonder werk kunnen vallen.

De heer E. Flamant : Zal dit systeem worden uitgebreid tot alle kandidaat-bouwers en -kopers ?

Minister J. Buchmann : Jawel, mijnheer Flamant, ik verwachtte uw vraag. Er is niet in voorzien anderen te verzekeren dan degenen die van de bouwpremie kunnen genieten.

Wij zijn van mening dat dit verzekeringsstelsel vrij vlug voor particulieren zal toegepast worden. Degenen die een inkomen hebben van hoger dan bijvoorbeeld 1.250.000 frank zullen waarschijnlijk zichzelf wel kunnen verzekeren.

Wat de verhoging van de interesten betreft, op dit ogenblik betaald door de maatschappijen – ik geloof dat mevrouw De Backer hierover heeft gehandeld, evenals verschillende andere collega's – kan ik antwoorden dat wij nooit het inzicht hebben gehad ze drastisch te verhogen. Wij hebben wel met de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting gesproken die volgens mij inderdaad een niet-realistische rente betaalt van 2,5 procent. Daar zouden wij een lichte stijging moeten toepassen, zoals trouwens in Wallonië reeds gebeurd is.

Voor de Nationale Landmaatschappij zijn wij van mening dat de betaalde rente ongeveer normaal is en wij daar niet te veel mogen bijvoegen.

Wat het Woningfonds betreft, menen wij dat er wat mag worden bijgevoegd. De rente bedraagt daar voor het ogenblik 3,5 procent.

Wij zouden dat natuurlijk liever niet doen. U weet echter dat onze middelen beperkt zijn en dat wij prioriteiten

moeten instellen. Op die wijze zullen wij waarschijnlijk meer mogelijkheden hebben dan wanneer wij dat niet zouden doen.

Men heeft ook vragen gesteld over de bouwpremie. Misschien is het nuttig hier nog even te herhalen dat deze premie 250.000 frank zal bedragen voor een inkomen tot 500.000 frank, 200.000 frank zal bedragen voor een inkomen van 500.001 frank tot 625.000 frank, 160.000 frank voor een inkomen van 625.001 frank tot 750.000 frank, 130.000 frank voor een inkomen van 750.001 frank tot 1.000.000 frank en 120.000 frank voor een inkomen van 1.000.001 frank tot 1.250.000 frank.

Per kind ten laste wordt het bedrag van de premie met 20 procent verhoogd. Verschillende mensen hebben inlichtingen genomen om te weten of het bedrag van het inkomen eveneens met 20 procent wordt verhoogd per kind ten laste. Alleen het bedrag van de premie wordt dus verhoogd.

Mijnheer Meyntjens, u hebt gevraagd of dit plafond van 1.250.000 frank niet te hoog was. Het gaat hier om het netto belastbaar inkomen. Het netto inkomen is echter nog merkkelijk lager. Alleen het geld van het netto inkomen is beschikbaar, en alleen daarmee kan men bouwen. Met belastingen kan dat niet. Alleen het netto beschikbaar inkomen kan worden uitgegeven. Dan is een bedrag van 1.250.000 frank zeker niet hoog.

Er is ook een rem ingebouwd. De oppervlakte is namelijk beperkt en iemand met een zeer hoog inkomen zal waarschijnlijk geen klein huisje bouwen.

De heer Flamant heeft vragen gesteld over de mogelijkheid woningen ter beschikking te stellen voor ouderen.

Het is zó dat wij bevoegd zijn voor de huisvesting, dat er een parastatale maatschappij bestaat namelijk de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en dat er een aantal erkende vennootschappen onder de vorm van een naamloze vennootschap of van een samenwerkende vennootschap, afzonderlijk bestaan. Deze vennootschappen voeren uiteindelijk bijna

een autonoom beleid. Wij kunnen daar – voor zover zij financieel doen wat zij moeten doen – weinig tussen beide komen. Voor het overige hebben wij praktisch geen invloed.

Inzake de infrastructuurwerken is er ook verschillende malen gesproken.

Wij hebben op 8 augustus 1982 beslist dat de infrastructuurwerken eerst dienden te worden afgewerkt vooraleer nog bouwtoelatingen voor sociale woningen zouden worden gegeven. De reden daarvan is dat verscheidene wegen werden gebouwd. Ik kan het voorbeeld geven van een wijk van 583 woningen, waar geen wegeninfrastructuur bestond op het ogenblik dat de woningen waren afgewerkt. Daar zijn enkele woningen beschikbaar; zij zijn al jaren onbewoond, omdat van een aantal huizen de ruiten werden stuk gegooid en omdat ze voor een groot deel werden beschadigd. Dat is verloren geld. Deze woningen staan al jaren leeg maar kunnen niet worden bewoond bij gebrek aan wegeninfrastructuur. Daarom waren wij van mening dat deze maatregel diende te worden getroffen, zodat de woningen zo snel mogelijk kunnen worden bewoond. Daartoe zal een overgangspeiode nodig zijn. Om tot een gezonde toestand te komen zullen wij ter zake twee jaar nodig hebben. Vandaag zijn wij zeven à acht maanden na het treffen van die maatregel en wordt reeds een begin van verbetering vastgesteld. Er zijn nog andere wijken waar de woningen bijna zijn afgewerkt, maar waar geen infrastructuur aanwezig is. Deze infrastructuur zullen nog 6 maanden à 1 jaar duren.

Inzake de begroting betreffende de infrastructuurwerken zullen wij met hetzelfde bedrag als vorig jaar kunnen werken.

Verscheidene collega's hebben gesproken over de saneringspremie en de verhoging ervan. Wij zullen dit graag doen. Zodra wij over de middelen beschikken zullen wij zo snel mogelijk ter zake maatregelen treffen. Wij zijn inderdaad, zoals u, van oordeel dat de sanering arbeidsintensief is en het patrimonium en het woonpatroon verbeterd.

De premies die op het ogenblik be-

Buchmann

schikbaar zijn, mag men niet onderschatten. Dertig procent is toch een behoorlijke tussenkomst en niet zonder belang voor een laag inkomen. Ik geef toe dat het minimuminkomen misschien iets te laag is vastgesteld en zou graag de suggestie van de heer Meyntjens onderzoeken of wij het minimuminkomen niet lichtjes kunnen optrekken wat de 50 procent betreft. Het is budgettair echter onmogelijk meer te doen dan wat wij hebben gedaan.

De heer Vanvelthoven heeft mij gevraagd zoveel mogelijk schriftelijk te antwoorden en de Commissie nog meer cijfers ter beschikking te stellen.

De huurachterstallen zijn inderdaad gestegen de jongste jaren maar in verhouding tot de toestand in Wallonië en Brussel staan wij er nog goed voor. De huurachterstal in Vlaanderen bedraagt 1,68 procent maar dit is de helft van Wallonië en zo'n 20 procent minder dan Brussel. Er zijn verscheidene oorzaken voor die achterstallen, niet alleen het feit dat de economische toestand er niet op verbeterd is of het nieuwe huursysteem dat werd inge-

voerd. De hoofdoorzaak ligt echter waarschijnlijk bij het beheer van de vennootschappen. In sommige vennootschappen zijn er geen huurachterstallen terwijl andere vennootschappen, die nochtans in dezelfde streek liggen, met grote huurachterstallen afte rekenen hebben. Daarom denk ik dat de schuld vooral bij de maatschappij zelf ligt.

Mijnheer de Seranno, ik meen dat ik op de meeste vragen heb geantwoord. Wat de schuldenlast uit het verleden en de prioriteiten betreft, meen ik dat wij het accent reeds hebben gelegd op verwerving. De Nationale Landmaatschappij en het Woningfonds zullen dit jaar over een krediet beschikken dat even groot of lichtjes hoger is dan vorig jaar. Wij hebben hoofdzakelijk verminderd in de kredieten voor de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting waar de lasten het hoogst zijn en die dus het meeste kosten voor de Gemeenschap. Wij zijn van mening dat verwerving nog altijd het beste is voor de sociale woning en wij willen dit ook zo veel mogelijk stimuleren. **(Algemeen applaus)**

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen maandag 18 april om 15 uur en ook op dinsdag 19, woensdag 20 en donderdag 21 april opnieuw bijeen. Aan de orde zullen zijn :

- de voortzetting van de bespreking van de uitgavenbegroting 1983,
- de artikelsgewijze bespreking ervan,
- de bespreking van het voorstel van decreet betreffende de ruiming van onbevaarbare waterlopen,
- en de hoofdelijke stemmingen over de afgehandelde onderwerpen.

Is de Raad het daarmee eens ? (**Instemming**)

Dan is aldus besloten.

De vergadering is gesloten.

- De vergadering wordt gesloten om 19.05 uur.

BIJLAGEN

BIJLAGE 1

LIJST VAN DE INKOMSTEN DER THEATERS

Theaters die de drempel van 5 of 10 procent
eigen inkomsten niet halen

A.	INKOMSTEN										t.o.v. eigen ink.	t.o.v. niet eigen geheel der alle toelagen inkomsten (gemeente, prov., Rijk)				
	TOELAGEN															
A.I.	DECREET										Percentage	%				
A.I.I.	ANDERE										Eigen	%				
	A.1.1.1.	A.1.1.2.		A.1.1.3.		A.1.2.1.	A.1.2.2.		A.1.2.3.							
	WEDDE	A.1.1.1.1.	WERKING	A.1.1.1.2.	WERKING	A.1.1.1.3.	BUITENGEW.	PROVINCIE	GEMEENTE	RIJK	(Andere Besturen)	PROVINCIE	GEMEENTE	via gemeente- begroting	inkomsten	
K.N.S.	36.627.848	6.225.124	-	9.233.000	25.295.273	-	-	-	67.53	1.537	-	13.880.713	9,58 %	8,74 %		
K.V.S.	34.594.845	5.911.338	-	(*) 2.285.000	25.178.998	-	-	-	-	-	-	12.544.354	18,46 %	15,58 %		
N.T.G.	33.677.607	5.501.214	-	8.731.000	23.698.100	-	-	-	-	106.449	-	16.352.003	22,80 %	18,57 %		
K.J.T.	30.242.545	4.964.704	-	7.349.000	14.648.506	-	-	-	53.781.958	-	-	5354.707	4,82 %	4,60 %		
R.V.T.	21.814.615	5.010.114	-	-	-	-	-	16.000.286	-	-	-	2.032.544	4,75 %	4,53 %		
M.M.T.	23.424.821	4.882.713	-	-	-	-	-	1.000.000	-	-	-	29.575.752	100,92 %	50,23 %		
Antigone	16.584.448	3.339.379	-	-	-	-	-	1.067.000	100.000	-	-	5.100.676	24,18 %	19,47 %		
Fakkelt.	16.801.557	5.118.730	-	-	-	-	-	488.500	-	-	-	4.046.010	18,06 %	15,29 %		
Arena	14.902.334	4.676.593	-	-	-	-	-	96.700	135.000	-	-	9.801.886	49,48 %	33,10 %		
Arca	11.860.772	3.325.067	-	-	-	-	-	130.400	100.000	-	-	4.839.715	31,39 %	23,89 %		
E.W.T.	10.961.057	2.965.672	-	-	-	-	-	239.000	-	-	-	3.081.814	21,76 %	17,87 %		
TIL	6.797.733	1.942.394	-	-	-	-	-	247.500	-	-	-	9.922.017	110,40 %	52,47 %		
Jeugd en Th.	10.276.257	3.002.739	-	-	-	-	-	688.424	-	-	-	3.260.959	23,35 %	18,93 %		
Kroont.	4.502.207	1.225.878	-	-	-	-	-	150.000	-	-	-	905.762	15,41 %	13,35 %		
Kol. INS	-	-	9.072.000	-	-	-	-	58.000	-	-	-	5.542.550	60,71 %	37,77 %		
Man v.d. Dam	-	-	8.106.000	-	-	-	-	-	-	-	-	1.419.737	17,51 %	14,90 %		
B.K.T.	-	-	12.390.000	-	-	-	-	861.576	-	400.000	-	1.467.234	10,75 %	9,70 %		
Vertikaal	-	-	3.412.500	-	-	-	-	66.500	176.000	-	-	612.246	16,75 %	14,35 %		
De Korre	-	-	4.536.000	-	-	-	-	102.000	285.000	-	-	2.769.348	56,25 %	36,00 %		
Tentakel	-	-	3.000.000	-	-	-	-	66.000	-	-	-	1.527.105	49,81 %	33,25 %		
Werkgroep ZON	-	-	5.103.000	-	-	-	-	-	-	44.043	-	3.129.176	61,30 %	38,01 %		
E.T.A.	-	-	3.622.500	-	-	-	-	-	-	-	-	1.293.072	35,27 %	26,07 %		
Stekelbees	-	-	3.738.000	-	-	-	-	48.100	-	-	-	2.230.180	58,90 %	37,07 %		
Troj. Paard	-	-	4.536.000	-	-	-	-	61.500	-	-	-	2.806.899	61,05 %	37,91 %		
De Kelk	-	-	3.000.000	-	-	-	-	90.000	40.000	-	-	840.920	26,87 %	21,18 %		
Theater 19	-	-	3.000.000	-	-	-	-	66.000	80.000	-	-	640.036	20,34 %	16,91 %		
BENT	-	-	5.670.000	-	-	-	-	103.000	-	-	-	10.261.899	177,76 %	64,00 %		
Tic 3	-	-	3.402.000	-	-	-	-	67.500	-	-	-	1.334.923	38,48 %	27,79 %		
Raamth.	-	-	3.402.000	-	-	-	-	118.500	-	-	-	1.489.350	42,31 %	29,73 %		
Zw. Komedie	-	-	3.000.000	-	-	-	-	119.000	-	-	-	807.365	25,89 %	20,56 %		
Speelth.	-	-	3.360.000	-	-	-	-	-	-	-	-	3.118.791	92,82 %	48,14 %		
Malperthuis	-	-	3.412.500	-	-	-	-	126.000	10.000	-	-	771.121	21,73 %	17,85 %		
N.V.T.	-	-	5.040.000	-	-	-	-	2.100.000	-	-	-	673.785	12,83 %	11,37 %		

BIJLAGE II

ANTWOORDEN

van de heer K. Poma, **Vice-Voorzitter** van de Vlaamse Executieve,
Gemeenschapsminister van cultuur, op specifieke
tijdens het begrotingsdebat gestelde vragen

Vraag van de heer W. Seeuws

Uit de begroting van cultuur voor 1983 werd 320 miljoen frank gesnoeid. Wat zal daarvan de weerslag zijn op het cultuurbeleid? Wat zal er gebeuren met de tewerkstelling?

Antwoord

De besnoeiing van 320 miljoen frank uit de begroting van cultuur werd beleidsmatig opgevangen als volgt:

(in miljoen frank)

Op de lopende uitgaven
(Titel I van de begroting)

Enquêtes en studies (art. 12.20.02, Sectie 20)	- 0,6
Jeugdvorming	- 17,5
Volksontwikkeling	+ 19,4
Openbaar Bibliotheekwerk	- 95,6
Culturele films	+ 49,8
Letteren en dramatische kunsten	- 63,4
Muziek en lyrische kunsten	- 42,5
Beeldende kunsten en musea	+ 15,8
Lichamelijke opvoeding, sport en openluchtlevens	- 5,9
Beheer en exploitatie van de sport- centra en de jachthavens	+ 1,5
Samenlevingsopbouw	+ 26,3
Dotatie BRT	- 200,0
Subresultaat	- 312,7

Op de kapitaaluitgaven (niet-
gesplitste kredieten van Titel II)

Middenstandsopleiding	- 7,3
Jeugdvorming	+ 7,0
Openbaar Bibliotheekwerk	- 3,5
Beeldende kunsten en musea	+ 0,7
Lichamelijke opvoeding, sport en openluchtlevens	- 4,2
Subresultaat	- 7,3
ALGEMEEN RESULTAAT	- 320,0

Het is duidelijk dat deze besnoeiingen op de tewerkstelling niets anders kunnen hebben tenzij een eventueel negatieve weerslag, die dan met name zou voelbaar worden in de openbare bibliotheken, bij de theatergezelschappen en in het vormingswerk voor volwassenen.

Zo zullen er voor 1983 in de sector

Volksontwikkeling alleszins geen personeelsleden bij komen, terwijl de kans groot is dat de indexering van de wedden niet zal kunnen uitgevoerd worden. Of er daarenboven personeel moet afvloeien zal afhangen van de door ons uiteindelijk voorgestelde besparingsmaatregelen.

Voor wat in het bijzonder het sociaal cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband betreft (decreet 4 juli 1975; art. 33.01.02 - Sectie 40), zal ik al het mogelijke doen om de toelagen zo vlug mogelijk te laten uitbetalen, waardoor de werkingskosten van de organisaties niet meer kunstmatig verhoogd door intrestlasten.

In dit verband wens ik trouwens erop te wijzen dat ik reeds in 1982 de nodige maatregelen genomen heb om de uitbetaling van voorschotten op subsidies in de culturele sector en aan de verenigingen vlotter en regelmatig te laten gebeuren.

In een gekend weekblad werd dit ten andere vrij recent expliciet toegegeven; ik citeer uit de editie van 9 maart jl. op bladzijde 30:

„Poma kon zelfs het meest nijpende probleem van de laatste jaren, met name de laattijdige uitbetalingen van cultuursubsidies, in grote mate oplossen. Zeker in de socio-culturele sector komen de toelagen nu vier à vijf maanden vroeger binnenstromen dan in de vorige jaren het geval was.”

Ik meen dat er op dit ogenblik geen enkele reden bestaat om aan te nemen dat in 1983 de uitbetaling niet meer op dezelfde vlotte wijze zou uitgevoerd worden, in zoverre althans de thesauriesituatie van de Vlaamse Gemeenschap binnen nationaal aanvaardbare marge blijft.

Vanzelfsprekend zullen de erkenningsnormen voor de socio-culturele verenigingen strikt moeten worden toegepast en waar nodig zal de erkenning dienen ingetrokken te worden voor de organisaties die niet meer aan de vereisten van het decreet beantwoorden.

Ik hoop met deze maatregelen voldoende besparingen te kunnen door-

voeren, zonder aan de personeelstoeilage te moeten raken. Mocht dit wel een noodzaak worden, dan zal niet geraakt worden aan de in het cultuurpact gegarandeerde minimale personeelsformatie.

Bovendien kan gedacht worden aan een soepeler, door de organisaties zelf geregeld inlevering op dit vlak.

Voor wat betreft het effect van begroting op de tewerkstelling in de sector Bibliotheken, moet ik het geachte lid vooraf mededelen dat dit antwoord in drie delen wordt opgesplitst:

a) de evolutie tijdens de jaren 1980, 1981 en 1982;

b) met voor 1982 het effect van het zogenaamd crisisbesluit;

c) een aantal bedenkingen betreffende de begrotingscijfers voor 1983.

a) De evolutie tijdens de jaren 1980, 1981 en 1982.

In 1980 werd een totaal bedrag van 198.098.269,- frank betaald voor de weddetoelagen voor een totaal van 407 betrekkingen, waarvan 290 voltijdse en 469 deeltijdse. De weddetoelagen bedroegen 75 procent, wat per personeelslid een gemiddelde tussenkomst betekent van 490.000,- frank op een gemiddelde uitgave van 650.000,- frank.

Voor 1981 werd dit bedrag opgetrokken tot 372.565.874,- frank voor een totaal van 654 betrekkingen, waarvan 439 voltijdse en 862 deeltijdse. De weddetoelagen bedroegen 85 procent, wat per personeelslid een gemiddelde tussenkomst betekent van 570.000,- frank op een gemiddelde uitgave van 670.000 frank.

In 1982 stegen de uitgekeerde weddetoelagen tot 500.035.857. De exacte cijfers over het aantal betrekkingen ontbreken momenteel nog. De weddetoelagen bedroegen 85 procent, wat volgens de voorlopige ramingen neerkomt op een gemiddelde tussenkomst per personeelslid van 600.000,- frank op een gemiddelde uitgave van 705.000,- frank. Het totaal aantal betrekkingen wordt geraamd op 555 voltijdse en 1.122 deeltijdse.

Op 01.01.1983 waren 208 openbare bibliotheken erkend (op 31 december 1982 waren er 196 erkend), waarvan 75 procent deeltijds werkende die 10 tot 16 uur (eventueel 20 uur) per week geopend zijn.

b) Het crisisbesluit ;

Het Besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 1 juli 1982 heeft de oorspronkelijke voorziene tewerkstelling in de openbare bibliotheken met 20 procent (voor de voltijdse POB) à 35 procent (voor de deeltijdse POB) teruggeschroefd. Vooral in de deeltijdse instellingen is hierdoor een echte tewerkstelling quasi onmogelijk. Met personeelsinformaties die nu meestal variëren tussen 24 uur en ± 60 uur wordt een echt tewerkstellingsbeleid een moeilijke zaak. Behoudens enkele uitzonderingen in gemeenten met meer dan 10.000 inwoners is het quasi integraal deeltijds personeel dat in deze instellingen tewerkgesteld is, soms als hoofdbetrekking, in ten minste 50 procent van de gevallen als bijbetrekking. De gemeenten moeten immers ook rekening houden met de verplichte overname en aanstelling van personeel van de overgenomen vrije openbare bibliotheken. Daarenboven stelt het KB op de weddetoelagen dat om in aanmerking te komen voor weddetoelagen de dienstprestaties van een personeelslid samen één voltijdse betrekking in of buiten het openbaar bibliotheekwerk met niet meer dan 15 uur per week mogen overtreffen. Deze regeling werd destijds afgestemd op het bestaande systeem in het onderwijs.

c) Bedenkingen betreffende de begrotingscijfers voor 1983 ;

Het niet verhogen van de kredieten voor de weddetoelagen van de erkende openbare bibliotheken kan volgen de gevolgen hebben :

1. de afdanking van personeel, voor gemeentelijke instellingen, waar het nog in tijdelijk verband is aangesteld en ook voor de privaat-rechtelijke instellingen, die niet over de noodzakelijk financiële middelen meer zullen beschikken om het personeel te betalen. De afdanking is onmogelijk ingeval het personeel reeds vastbenoemd

is en ons inziens ook voor het personeel dat men verplicht was over te nemen.

2. Een nieuwe vermindering van het percentage van de weddetoelagen, waardoor de kosten voor de inrichtende machten opnieuw zullen verzwaren. Verdere vermindering van personeelsformaties zijn immers niet meer mogelijk aangezien elke normale werking van de openbare bibliotheek onmogelijk wordt.

3. De noodzakelijke nieuwe aanwervingen om de erkenning te kunnen behouden zullen niet kunnen doorgaan. Hierdoor zullen bepaalde erkenningen in gevaar komen. De in 1982 erkende instellingen werkten immers zeer dikwijls met een totaal onderbezet personeelsbestand van technisch personeel. In plaats hiervan werd een beroep gedaan op BTK personeel of tewerkgestelde werklozen. Nu deze personeelsleden uit dienst treden en niet mogen vervangen worden (gesubsidieerde functies) moet personeel worden aangeworven om een normale werking te kunnen waarborgen.

4. Per 1 januari 1983 zijn nog 12 openbare bibliotheken bijkomend erkend. Ook zij komen nu in aanmerking voor weddetoelagen. Voor hetzelfde krediet zijn er dus meer personeelsleden zodat een procentuele vermindering onafwendbaar is, tenzij er andere maatregelen kunnen getroffen worden.

Tenslotte deel ik aan het geacht lid nog onderstaande gegevens met betrekking tot het per begrotingssectie ingeschreven krediet 1983 enerzijds en de geraamde tewerkstelling anderzijds, in tabelvorm ter informatie mede.

Begrotingssectie	Ingeschreven krediet 1983 (in miljoen fr.)	Tewerkstellersraming (op basis 1981 - 1982)
Sectie 39 : Jeugdvorming en		
Sectie 56 : Maatschappelijk Welzijn (partieel)	542,1	546

Sectie 40 : Vdlksontwikkeling	868,0	1.050
Sectie 41 : Openbaar bibliotheekwerk	604,9	1.667
Sectie 45 : Culturele films	95,7	1.040
Sectie 46 : Letteren en dramatische kunsten	431,9	573
Sectie 47 : Muziek en lyrische kunsten	434,3	1.147
Sectie 48 : Beeldende kunsten en musea	128,3	1.840
Sectie 49 : Toerisme	468,7	65.337
Sectie 52 : Lichamelijke opvoeding, sport en openluchtlevens	503,7	3.260
Sectie 60 : Samenlevingsopbouw	84,4	102

Vraag van de heer A. Diegenant

De organisatie van de internationale sportmanifestaties struikelt wel eens over een gebrek aan logistieke middelen. Kan daar vanuit Cultuur iets aan gedaan worden ?

Antwoord

Wat de organisatie van internationale sportmanifestaties betreft durf ik stellen dat deze in functie van hun belangrijkheid en onze mogelijkheden op onze materiële, financiële en infrastructurale tegemoetkoming kunnen rekenen. Indien er via BTK of DAC ook een personeelsbestand zou kunnen instaan voor de logistieke ondersteuning van belangrijke manifestaties wil ik deze mogelijkheid zeker niet uitsluiten en er desnoods zelf het initiatief toe nemen.